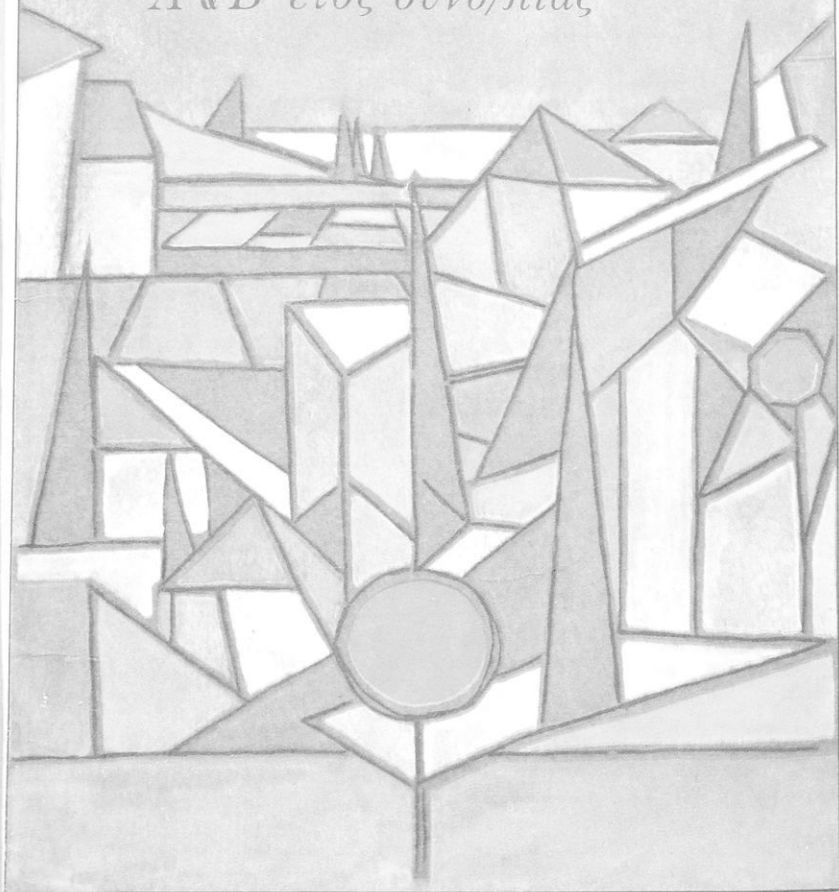

ΕΝΩΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

Τάξεις Ε' & ΣΤ'

Α' & Β' έτος συνδ/θίας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ ΑΘΗΝΑΙ

ΑΡΙΘΜΟΣ

30

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΩΝΣΤ. Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

Διά τούς μαθητάς Ε΄ και ΣΤ΄ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου

Ἐγκριμένη διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 61452/20-6-52 ἀποφάσεως
τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ» ΑΘΗΝΑΙ

18726

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Δ/νσις Διδ. Βιβλίων

Ἄριθ. Πρωτ. 61330

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουνίου 1952

Π ρ ό ς

Τ ό ν κ. Κ. Κωνσταντᾶ ν

Ἐ ν τ α ὀ θ α

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἄριθ. 61452/12-6-52 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Κεντρικοῦ Γνωμοδοτικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἐκπαιδεύσεως, ἐνεκρίθη τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ» βιβλίον σας ὡς βοηθητικὸν τοῦ μαθήματος τῆς Γεωμετρίας διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν Ε' καὶ ΣΤ' τάξεων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀρχομένην ἀπὸ 1-9-52.

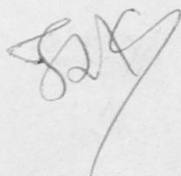
Παρακαλοῦμεν ὄθεν, ὅπως μεριμνήσητε διὰ τὴν ἔγκαιρον ἐκτύπωσιν τοῦ βιβλίου τούτου συμμορφούμενος πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν κανονισμὸν ἐκδόσεως βοηθητικῶν βιβλίων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ

Ὁ Διευθυντὴς
Χ. ΜΟΥΣΤΡΗΣ

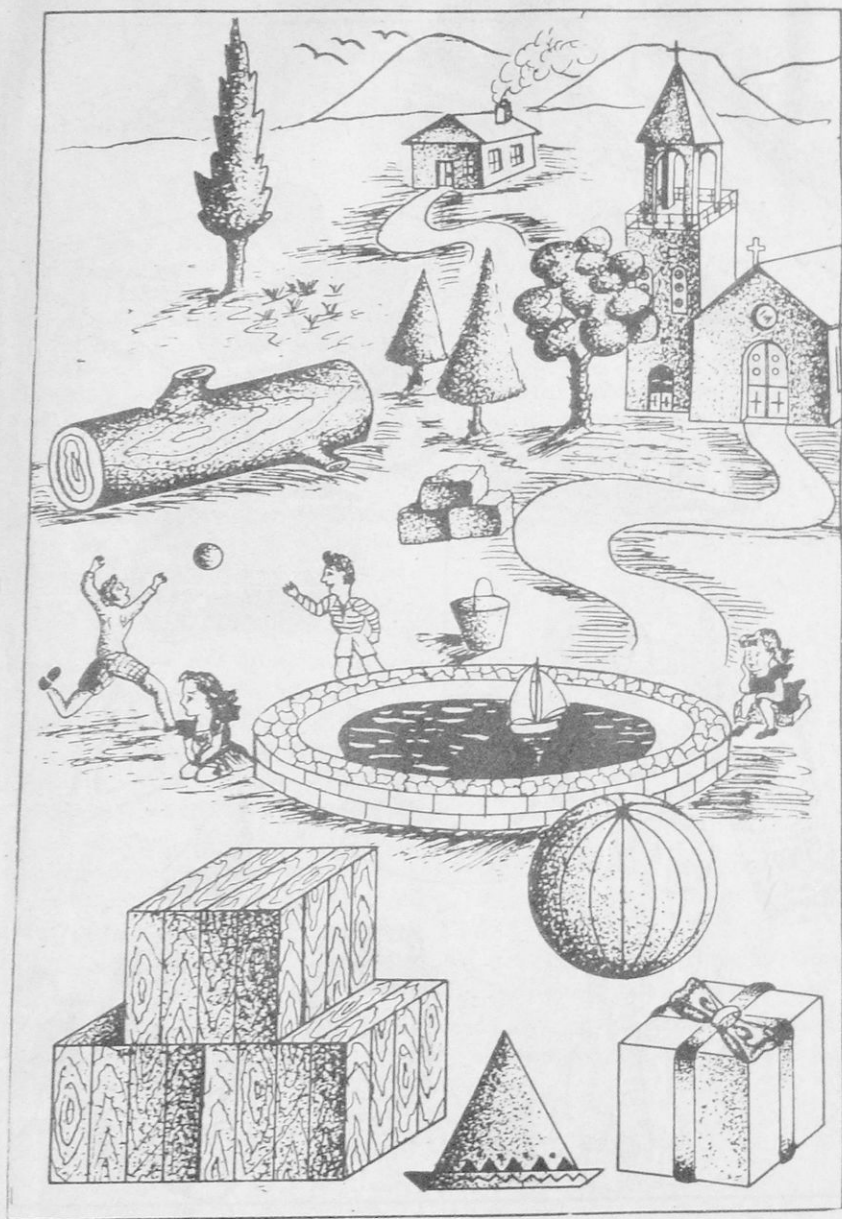
Κοινοποιήσις
Κ.Γ.Δ.Σ.Ε.

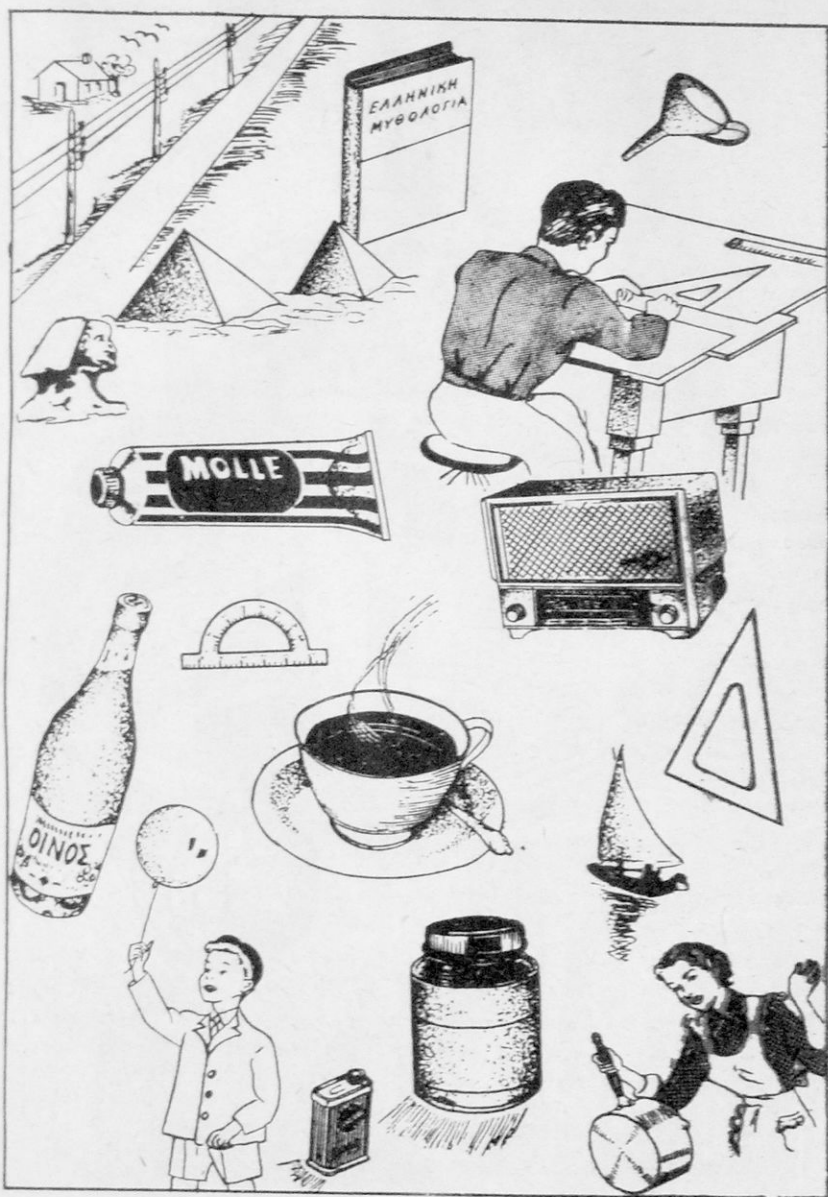
Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως.

Copyright by : ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ»

Ἀθῆναι 1960

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Σώματα.

(Πρὸ τῶν μαθητῶν ἔχομεν διάφορα στερεά: Κύβον, παραλληλεπίπεδον, πυραμίδα, κῶνον, κύλινδρον, σφαῖραν. Ἐξ αὐτῶν οἱ μαθηταὶ ὀδηγούμενοι καταλλήλως, κάμνουν τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις:)

1.—Παρατηρήστε τὰ πράγματα αὐτά: εὐρίσκονται μέσα στοῦ διάστημα, ποῦ ἀπλώνεται γύρω μας. Καταλαμβάνουν ἓνα χῶρον αὐτοῦ, ἤτοι ἓνα μέρος του.

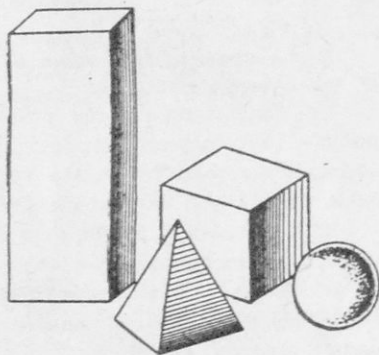
Εἶναι λοιπὸν σώματα. Ὁ χῶρος δέ, τὸν ὁποῖον κάθε σῶμα καταλαμβάνει μέσα στοῦ διάστημα, λέγεται ὄγκος τοῦ σώματος.

Ὁ ὄγκος αὐτῶν παρατηροῦμεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ μεταβληθῆ ἄνευ τινὸς ἐνεργείας ἔχουν δηλαδὴ ὠρισμένον ὄγκον.

2.—Παρατηρήστε τὴν ἐξωτερικὴν τῶν μορφήν. Ἐχουν διάφορον ἐξωτερικὴν μορφήν, ποῦ λέγεται σχῆμα αὐτῶν. Παρατηροῦμεν, ὅτι καὶ τὸ σχῆμα τῶν σωμάτων αὐτῶν δὲν δύναται νὰ μεταβληθῆ ἄνευ τινὸς ἐνεργείας. Ἐχουν λοιπὸν τὰ σώματα αὐτά καὶ σχῆμα ὠρισμένον.

3.—Παρατηροῦμεν λοιπὸν, ὅτι τὰ σώματα αὐτά ἔχουν ὠρισμένον ὄγκον καὶ ὠρισμένον σχῆμα. Εἶναι ἐπομένως *σώματα στερεά*.

4.—Ἀπὸ τὸ καθένα φαίνονται μόνον τὰ ἐξωτερικά του ἄκρα (δηλαδὴ τὰ ἐξωτερικά του πέρατα), τὰ ὁποῖα ὄλα μαζί κάμνουν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν σωμάτων.

Στερεὰ σώματα

5.—Παρατηρήστε τώρα τὰ ἄκρα τῆς ἐπιφανείας τοῦ καθενὸς ἐξ αὐτῶν ἢ ἐνὸς μέρους αὐτῆς. Μᾶς δίνουν ταῦτα ἓνα σχῆμα, ποῦ λέγεται *γραμμὴ*.

6.—Τὸ ἄκρον μιᾶς γραμμῆς λέγεται *σημεῖον*. Τὰ σημεῖα τὰ σημειώμενα μὲ μιὰ στιγμή καὶ τὰ ὀνομάζομεν μὲ ἓνα γράμμα (π. χ. τὸ σημεῖον Α' (') τὸ σημεῖον Β' (') κ.λ.π.

7.—Καὶ ἡ γῆ εἶναι σῶμα στερεὸ πολὺ μεγάλο. Πῶς νὰ μετροῦμε τίς γραμμὲς τῆς, τὴν ἐπιφάνειά τῆς, τὸν ὄγκο τῆς μᾶς διδάσκει ἡ *γεωμετρία*.

Ἄλλ' ἡ γεωμετρία μᾶς μαθαίνει νὰ μετροῦμε καὶ τίς γραμμὲς, τίς ἐπιφάνειες καὶ τὸν ὄγκον καὶ ἄλλων στερεῶν σωμάτων ὡς αὐτά, ποῦ παρατηροῦμεν.

Ἐνα ἀπὸ τὰ σώματα αὐτά εἶναι καὶ ὁ κύβος. (σχ. 10).

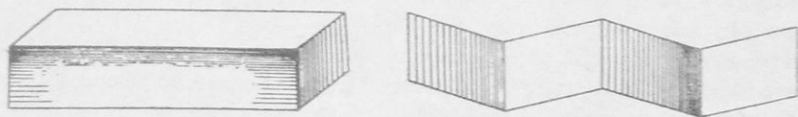
2. Ἐπιφάνεια τῶν σωμάτων

1.—Ἐπιφάνεια ἐνὸς σώματος λέγεται τὸ σύνολον τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ ἄκρων.

2.—Ἐπιθέτομεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν σωμάτων, ποῦ παρατηροῦμεν, τὸν κανόνα. Βλέπομεν, ὅτι εἰς ἄλλα ἐφάπτονται εἰς τὴν ἐπιφάνειάν των ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ κανόνος, ὅπως καὶ ἂν τὸν ἐπιθέσωμεν, εἰς ἄλλα δὲ ἔν μόνον σημεῖον αὐτοῦ.

Ἐχομεν λοιπὸν 4 εἶδη ἐπιφανειῶν : Τὴν ἐπίπεδον, τὴν τεθλασμένην, τὴν κυρτὴν καὶ τὴν μικτὴν.

α) Ἐπίπεδος ἐπιφάνεια (ἢ ἀπλῶς ἐπίπεδον) λέγεται κάθε ἐπιφάνεια, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ κανὼν τιθέμενος ἐφάπτεται δι' ὅλων τῶν σημείων του. (σχ. 1).

Σχ. 1

Τοιαύτη εἶναι ἡ ἐπιφάνεια τῶν ὑαλοπινάκων, τῶν ὀμαλῶν τοίχων, τοῦ ἠρεμοῦντος ὕδατος, κ. ἄ.

β) Τεθλασμένη ἐπιφάνεια λέγεται ἐκείνη, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἢ περισσοτέρας ἐπιπέδους ἐπιφανείας, χωρὶς ν' ἀποτελοῦν ὅμως αὐταὶ μίαν ἐπίπεδον. (σχ. 1).

Τοιαύτην ἐπιφάνειαν ἔχουν οἱ τοῖχοι τοῦ δωματίου ἀνά 2 ἢ 3 ἢ καὶ ὄλοι μαζί. Ἐπίσης οἱ μαρμάρινες σκάλες, οἱ κασετίνες, τὰ κουτιά.

γ) *Κυρτὴ ἢ καμπύλη ἐπιφάνεια*, λέγεται ἐκείνη, τῆς ὁποίας κανὲν μέρος δὲν εἶναι ἐπίπεδος ἐπιφάνεια, ὅσον μικρὸν καὶ ἂν εἶναι. (σχ. 2).

Κυρτὴν ἐπιφάνειαν ἔχουν ἡ σφαῖρα, τὸ τόπι, οἱ βόλοι, οἱ καρποὶ, τὰ αὔγα κ. ἄ.

Σχ. 2

Σχ. 3

δ) *Μικτὴ ἐπιφάνεια* λέγεται ἐκείνη, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐπίπεδον καὶ κυρτὴν. (σχ. 3).

Τοιαύτην ἔχουν τὰ κανάτια, οἱ κύλινδροι, τὰ βαρέλια, τὰ κουτιά τῶν κονσερβῶν κ. ἄ.

Ἀσκήσεις :

Δεῖξτε στὰ σώματα, ποὺ παρατηροῦμεν :

- 1) Μίαν ἐπιφάνειαν ἐπίπεδον.
- 2) > > τεθλασμένην.
- 3) > > κυρτὴν.
- 4) > > μικτὴν.
- 5) Ὀνομάσατε σώματα μὲ ἐπιφάνειαν ἐπίπεδον.
- 6) > > > > τεθλασμένην.
- 7) > > > > κυρτὴν.
- 8) > > > > μικτὴν.

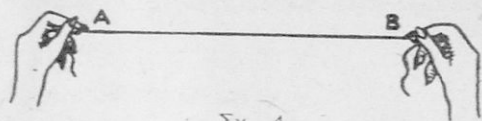
3. Γραμμαὶ

1.—*Γραμμὴ* λέγεται τὸ σχῆμα, ποὺ μᾶς δίνουν τὰ πέρατα μιᾶς ἐπιφανείας (ὄλα τὰ ἄκρα ἑνὸς φύλλου χάρτου). -

2.—Τὰς γραμμὰς ὀνομάζομεν διὰ δύο ἢ καὶ περισσοτέρων γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου, ποὺ τὰ γράφομεν εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἢ καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα. (Ὅπως εἰς τὰ σχ. 4, 5, 6, 7).

3.—Παρατηρούντες τὰς γραμμάς, πού σχηματίζουν τὰ πέρατα τῶν ἐπιφανειῶν τῶν σωμάτων, βλέπομεν ὅτι ἔχομεν 4 εἴδη γραμμῶν: τὴν εὐθείαν, τὴν τεθλασμένην, τὴν καμπύλην καὶ τὴν μικτήν.

α) Εὐθεία γραμμὴ λέγεται ἢ γραμμὴ, τὴν ὁποῖαν μᾶς δίνει ἓνα νῆμα καλὰ τεντωμένον (ἢ AB σχ. 4).

Σχ. 4

Εὐθείαν γραμμὴν μᾶς δίνει καὶ τὸ νῆμα τῆς στάθμης (σχ. 15) δηλαδή τὸ ὄργανον μὲ τὸ ὁποῖον οἱ κτίσται σταθμίζουν τοὺς τοίχους.

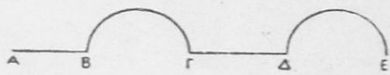
Σχ. 5

β) Τεθλασμένη γραμμὴ λέγεται ἐκείνη, πού ἀποτελεῖται ἀπὸ 2 ἢ περισσοτέρας εὐθείας γραμμῶν, χωρὶς αὐταὶ ν' ἀποτελοῦν μίαν εὐθείαν (ἢ ΔΕΖ σχ. 5).

γ) Καμπύλη γραμμὴ λέγεται ἐκείνη τῆς ὁποίας κανένα μέρος, δὲν εἶναι εὐθεῖα (ἢ AB σχ. 6).

Σχ. 6

Σχ. 7

Καμπύλην γραμμὴν μᾶς δίνει καὶ ἓν νῆμα, πού τὸ κρατοῦμεν ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα του χαλαρωμένα.

δ) Μικτὴ γραμμὴ λέγεται ἐκείνη, ἢ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ εὐθείαν καὶ καμπύλην (ABΓΔΕ σχ. 7).

4. Χάραξις καὶ μέτρησης τῶν εὐθειῶν γραμμῶν

1.—Εὐθείας γραμμῶν χαράσσομεν μὲ ἓν ὄργανον, πού λέγεται κανὼν ἢ χάρακας (σχ. 8).

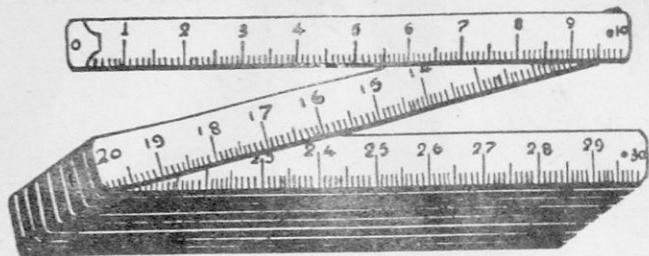
Σχ. 8

2.—Τὰς εὐθείας γραμμῶν μετροῦμεν:

α) Μὲ τὸ Μέτρον καὶ τὰ μέρη του· ἴτοι τὴν πάλμην, τὸν δάκτυλον καὶ τὴν γραμμὴν (σχ. 9).

Με τὸ μέτρον μετροῦμεν τὰς εὐθείας γραμμάς, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι πολὺ μεγάλαι.

Τὸ μέτρον διαιρεῖται σὲ 10 ἴσα μέρη, τὰ ὁποῖα λέγονται *παλάμαι*: λέγονται δὲ μὴ καὶ δέκατα.

Τὸ Γαλλικὸν μέτρον

Σχ. 9

Ἡ παλάμη διαιρεῖται σὲ 10 ἴσα μέρη, τὰ ὁποῖα λέγονται *δάκτυλοι* ἢ *πόντοι*. Ἄρα αἱ 10 παλάμαι (δηλ. τὸ μέτρον) ἔχουν $10 \times 10 = 100$ δακτύλους ἢ πόντους, πού λέγονται καὶ ἑκατοστά.

Ὁ δάκτυλος πάλιν διαιρεῖται σὲ 10 ἴσα μέρη, τὰ ὁποῖα λέγονται *γραμμάι*. Ὡστε οἱ 100 δάκτυλοι ἦτοι ὅλον τὸ μέτρον ἔχει $10 \times 100 = 1000$ γραμμάς, αἱ ὁποῖαι λέγονται καὶ χιλιοστά.

Εἶναι λοιπόν :

$$\begin{aligned} \alpha) \quad 1 \mu. &= 10 \text{ παλ. ἢ } 100 \text{ δάκτ. ἢ } 1000 \text{ γραμμάι.} \\ 1 \text{ »} &= 10 \text{ » ἢ } 100 \text{ »} \\ 1 \text{ »} &= 10 \text{ »} \end{aligned}$$

$$\beta) \quad 1 \text{ παλ.} = \frac{1}{10} \text{ τοῦ μέτρου.}$$

$$1 \text{ δάκτ.} = \frac{1}{10} \text{ τῆς παλ. ἢ } \frac{1}{100} \text{ τοῦ μέτρου.}$$

$$1 \text{ γραμ.} = \frac{1}{10} \text{ τοῦ δακ. ἢ } \frac{1}{100} \text{ τῆς παλ. ἢ } \frac{1}{1000} \text{ τοῦ μ.}$$

Με τὰ μέρη τοῦ μέτρου ἦτοι μετὰ τὴν παλάμην, τὸν δάκτυλον καὶ τὴν γραμμὴν μετροῦμεν τὰς εὐθείας γραμμάς, πού εἶναι μικρότεροι τοῦ μέτρου.

β) Μὲ τὸ δεκάμετρον : Τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ 10 μέτρα· μὲ αὐτὸ μετροῦμεν τὰς εὐθείας γραμμὰς, ποὺ εἶναι 10—100 μέτρων ἢ καὶ μεγαλύτεραι.

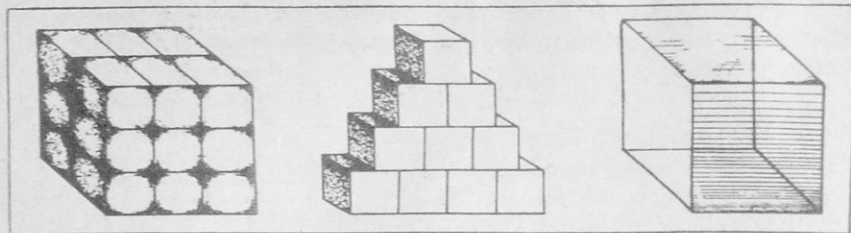
γ) Μὲ τὸ ἑκατόμετρον : Τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ 100 μέτρα· μὲ αὐτὸ μετροῦμεν εὐθείας γραμμὰς ἀπὸ 100—1000 μέτρων ἢ καὶ μεγαλύτερας.

δ) Μὲ τὸ χιλιόμετρον : Τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ 1000 μέτρα· μὲ αὐτὸ μετροῦμεν εὐθείας γραμμὰς ἀπὸ 1000 μέτρων καὶ ἄνω. (Π. χ. τὰς ἀποστάσεις).

Τὸ μέτρον μὲ τὰ μέρη του, τὸ δεκάμετρον, τὸ ἑκατόμετρον καὶ τὸ χιλιόμετρον, μὲ τὰ ὁποῖα μετροῦμεν τὸ μήκος τῶν εὐθειῶν γραμμῶν, λέγονται μονάδες τοῦ μήκους.

Ἀσκήσεις :

- 1) Μετρήσατε τὰς πλευρὰς τοῦ πατώματος.
- 2) Γράψατε μίαν εὐθείαν καὶ μετρήσατέ την.
- 3) Μετρήσατε μίαν πλευρὰν τῆς αὐλῆς μὲ τὸ μέτρον.
- 4) Ὑποθέσατε αὐτὸν τὸν σπάγγο ὡς ὕφασμα καὶ μετρήσατέ τον.
- 5) Χαράξατε μίαν εὐθείαν γραμμὴν 55 ἑκατοστῶν.
- 6) > > εὐθείαν 4 παλαμῶν.
- 7) > > εὐθείαν 750 γραμμῶν.
- 8) > > εὐθείαν γραμμὴν, τεθλασμένην, καμπύλην καὶ μικτήν, ποὺ νὰ ἔχουν τὰ αὐτὰ πέρατα Ἐπειτα συγκρίνατε ἐκάστην τῶν ἄλλων γραμμῶν πρὸς τὴν εὐθείαν καὶ εὑρετε : ποῖα εἶναι ἡ μικροτέρα μεταξὺ ὄλων τῶν εἰδῶν τῶν γραμμῶν, ποὺ ἔχουν τὰ αὐτὰ πέρατα.
- 9) Κάνετε ἀπὸ λεπτὴ χάρτινη ταινία ἕνα μέτρο καὶ σημειώσατε τὰς ὑποδιαίρέσεις του
- 10) Πόσες παλάμες ἔχει τὸ μέτρον ; πόσους δακτύλους ; καὶ πόσες γραμμές ;
- 11) Πόσους δακτύλους ἔχει ἡ παλάμη ; Πόσες γραμμές ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΚΥΒΟΣ

1. Παρατηρήσεις

Οι μαθηταί παρατηρούντες κύβον κάμνουν τὰς ἀκολουθοῦσας παρατηρήσεις)

1. **Όγκος καὶ σχῆμα του:** Ἐχει ὄγκον καὶ σχῆμα ὀρισμένον. ἤτοι εἶναι σῶμα στερεόν.

2. **Ἐπιφάνειά του.** Ἐχει ἐπιφάνειαν τεθλασμένην ἁποτελεῖται ἀπὸ 6 ἐπιπέδους ἐπιφανείας, πού λέγονται **ἔδραι** τοῦ κύβου.

Εἶναι λοιπὸν ὁ κύβος σῶμα στερεόν, ἑξάεδρον.

3. **Ἐδραι του.**

1) Ἡ κάτω ἔδρα του διὰ τῆς ὁποίας οὗτος στηρίζεται, λέγεται ἔδρα τῆς βάσεως (ἢ ΑΒΓΔΑ σχ. 10).

2) Αἱ δὲ 4 ἔδραι του, πού ἐνώνονται μὲ τὴν ἔδραν τῆς βάσεως καὶ τὴν ἀπέναντί της καὶ κάμνουν τὴν παράπλευρόν του ἐπιφάνειαν, λέγονται παράπλευροι ἔδραι. (Αἱ ἔδραι ΑΒΖΕΑ, ΑΕΘΔΑ, ΔΓΗΘΔ, ΓΒΖΗΓ σχ. 10)

3) Ἐάν, τοποθετοῦντες τὸν κύβον ἐπάνω σὲ χαρτόνι, ἰχνογραφήσωμεν ἀνά μίαν ὄλας τὰς ἔδρας του, τὰς κόψωμεν ἔπειτα καὶ τὰς ἐπιθέσωμεν τὴν μίαν ἐπάνω εἰς τὴν ἄλλην, ὄλαι ἐφαρμόζουσι ἀκριβῶς ὄλαι λοιπὸν αἱ ἔδραι τοῦ κύβου εἶναι ἴσαι.

4) Ἐάν ἐπεκτείνωμεν ὅσονδήποτε τὰς ἔδρας του καθ' ὄλας τὰς διευθύνσεις, καμμία δὲν συναντᾶται μὲ τὴν ἀπέναντί της.

Αἱ ἀπέναντι ἔδραι τοῦ κύβου, πού δὲν συναντῶνται, ὄσον καὶ ἂν ἐπεκταθοῦν, λέγονται παράλληλοι (ἢ ΑΒΓΔΑ καὶ ΕΖΗΘΕ ἢ ΑΒΖΕΑ καὶ ἢ ΔΓΗΘΔ ἢ ΑΕΘΔΑ καὶ ἢ ΒΓΗΖΒ σχ. 10).

✓
Ο κύβος λοιπόν έχει τὰς ἑδρας του (τὰ ἐπίπεδά του) παραλλήλους ἀνά δύο· γι' αὐτὸ λέγεται παραλληλεπίπεδον.

4. Διέδροι καὶ τριέδροι γωνίαι τοῦ κύβου.

1) Αἱ ἑδραι τοῦ κύβου ἐνώνονται ἀνά δύο καὶ σχηματίζουν σχῆμα, ποῦ λέγεται γωνία διέδρος· ὅπως (ἡ ΓΒΖΕΑΔΓ σχ. 10) καὶ ἡ ΑΒΓΔΕΖΑ (σχ. 11).

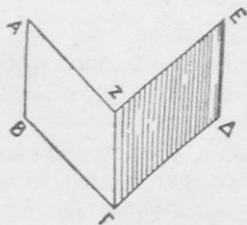
2) Ἐνώνονται ὁμως αἱ ἑδραι του καὶ ἀνά τρεῖς καὶ σχηματίζουν σχῆμα, ποῦ λέγεται γωνία τριέδρος ἢ στερεά ὅπως ἡ Α ποῦ σχηματίζεται ἀπὸ τὰς 3 ἑδρας ΑΒΓΔΑ, ΑΒΖΕΑ καὶ ΑΕΘΔΑ (σχ. 10).

3) Τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὅποιον ἐνώνονται αἱ 3 ἑδραι κάθε τριέδρου γωνίας, λέγεται *κορυφή* αὐτῆς. (ὅπως τὸ Α σχ. 10).

4) Αἱ κορυφαὶ τῶν τριέδρων γωνιῶν λέγονται καὶ κορυφαὶ τοῦ κύβου. Εἶναι δὲ αὗται 8.

5. Ἄκμαι τοῦ κύβου.

Αἱ ἑδραι τοῦ κύβου ἐνούμεναι ἀνά δύο, μᾶς δίνουν καὶ εὐθείας γραμμάς, ποῦ λέγονται ἄκμαι αὐτοῦ ὅπως ἡ ΑΒ, ἡ ΑΕ, ἡ ΑΔ κ.λ.π. (σχ. 10). Ἐάν μετρήσωμεν αὐτάς θὰ ἴδωμεν, ὅτι ὅλαι εἶναι ἴσαι.

Σχ. 11

6. Σχήμα τῶν ἐδρῶν.

1) Κάθε ἑδρα τοῦ κύβου τελειώνει σὲ 4 εὐθείας γραμμάς, ποῦ λέγονται πλευραὶ τῆς ἑδρας· ὅπως ἡ ΑΒ, ἡ ΒΓ, ἡ ΓΔ καὶ ἡ ΔΑ τῆς ἑδρας τῆς βάσεως (σχ. 10). Εἶναι δὲ αὗται, ὅπως εἴπομεν, ἴσαι. Εἶναι λοιπὸν κάθε ἑδρα τοῦ κύβου ἐπίπεδον, εὐθύγραμμον, τετράπλευρον, ἰσοπλευρον.

2) Ἐκάστη πλευρὰ κάθε ἑδρας τοῦ κύβου δὲν συναντᾶται μὲ τὴν ἀπέναντί της, ὅσον καὶ ἂν ἐπεκταθοῦν.

Εἶναι λοιπὸν αἱ πλευραὶ κάθε ἑδρας παράλληλοι ἀνά δύο, ἐκάστη μὲ τὴν ἀπέναντί της· ὡς ἡ ΑΒ καὶ ΔΓ, ἡ ΒΓ καὶ ΑΔ (σχ. 10). Καὶ διὰ τοῦτο κάθε ἑδρα τοῦ κύβου λέγεται *παραλληλόγραμμον*.

- 3) Είναι δε φανερόν, δι τοῦτο εἶναι ἰσόπλευρον.
 4) Τὸ ἄθροισμα τῶν 4 πλευρῶν κάθε ἔδρας τοῦ κύβου λέγεται περίμετρος αὐτῆς (δηλαδή τὸ $AB + BG + ΓΔ + ΔΑ$ σχ. 10).

7. Ἐπίπεδοι γωνίαί τοῦ κύβου

1) Αἱ πλευραὶ κάθε ἔδρας τοῦ κύβου ἐνώνονται ἀνά 2 διὰ τῶν ἄκρων τῶν καὶ κάνουν σχῆμα, τὸ ὁποῖον λέγεται *γωνία ἐπίπεδος*. (Ὅπως ἡ γωνία 7 τῆς ἔδρας $ABΓΔΑ$ σχ. 10).

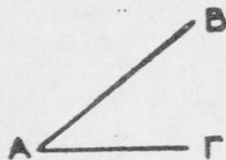
2) Αἱ ἐπίπεδοι γωνίαί κάθε ἔδρας τοῦ κύβου εἶναι 4 (π. χ. αἱ $A, B, Γ, Δ$ τῆς ἔδρας $ABΓΔΑ$ σχ. 10).

3) Καὶ κάθε ἐπίπεδου ἐπιφανείας τὸ σχῆμα, τὸ ὁποῖον μᾶς δίδουν δύο εὐθεῖαι τῆς, αἱ ὁποῖαι ἐνοῦνται χωρὶς ν' ἀποτελοῦν μίαν εὐθεῖαν, λέγεται *ἐπίπεδος γωνίαί* (ὡς αἱ γωνίαί: $A, B, Γ, Δ$, τῆς ἔδρας τῆς βάσεως (σχ. 10).

4) *Πλευραὶ τῆς ἐπιπέδου γωνίας λέγονται αἱ εὐθεῖαι γραμμαί, ὁποῖαι τὴν σχηματίζουν* (π. χ. τῆς γωνίας A (σχ. 12) πλευραὶ εἶναι αἱ εὐθεῖαι AB καὶ $ΑΓ$).

6) *Κορυφή τῆς ἐπιπέδου γωνίας λέγεται τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐνοῦνται αἱ δύο πλευραὶ τῆς* (ὡς π. χ. τῆς γωνίας A (σχ. 12) κορυφή εἶναι τὸ σημεῖον A).

6) *Καθορισμὸς ἐπιπέδου γωνίας*: Τὴν ἐπίπεδον γωνίαν καθορίζομεν: ἢ δι' ἑνὸς γράμματος, τὸ ὁποῖον γράφομεν εἰς τὴν κορυφήν ἢ διὰ τριῶν γραμμάτων, γράφοντες ἕνα εἰς τὴν κορυφήν καὶ ἀπὸ ἕνα εἰς τὰ ἄλλα δύο ἄκρα τῶν πλευρῶν τῆς. Διαβάζομεν δὲ ἢ τὸ γράμμα τῆς κορυφῆς τῆς ἢ καὶ τὰ τρία θέτοντες εἰς τὸ μέσον τὸ γράμμα τῆς κορυφῆς (ὅπως: π. χ. ἡ γωνία A ἢ ἡ γωνία $ΒΑΓ$ ἢ $ΓΑΡ$ σχ. 11).

Σχ. 12

Ἀσκήσεις :

1. Π α εἶναι τὰ ἐπίπεδα τοῦ κύβου ;
2. Π και εἶναι αἱ διέδροι γωνίαί τοῦ κύβου ;
3. » » τριέδροι » » »
4. , » » κορυφαί » »
5. » » » ἄκμαί » »

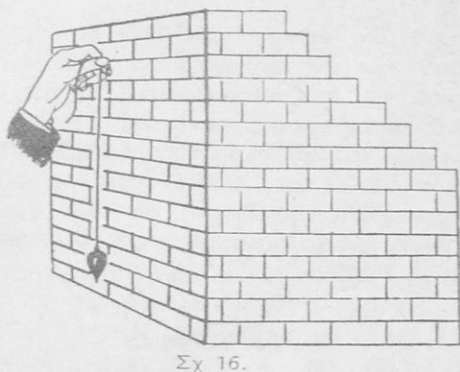
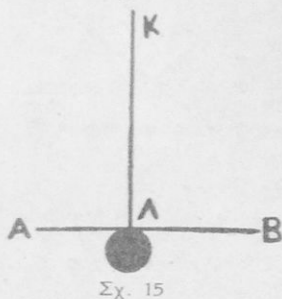
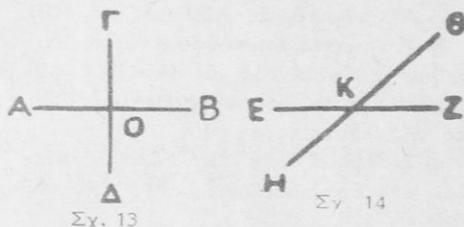
6. Δείξτε στον κύβο παράλληλες ἔδρες.
 7. Δείξτε σὲ μιὰ ἔδρα τοῦ κύβου παράλληλες πλευρές.
 8. Διαβάσατε τὰς ἐπιπέδους γωνίας τῆς ἔδρας $ΑΒΓΔΑ$ καὶ τῆς $ΑΒΖΕΑ$.

8. Θέσεις τῶν εὐθειῶν γραμμῶν πρὸς ἀλλήλας

1. **Κάθετος εὐθεΐα :** Μία εὐθεΐα λέγεται κάθετος ἐπὶ ἄλλην, ἔὰν ὄσται αἱ γωνίαι, τὰς ὁποίας σχηματίζουν αὐταί, εἶναι ἴσαι (π. χ. ἡ εὐθεΐα γραμμὴ $ΓΔ$ (σχ. 13) εἶναι κάθετος ἐπὶ τὴν $ΑΒ$, καὶ ἡ $ΑΒ$ ἐπὶ τὴν $ΓΔ$: διότι εἶναι : $ΑΟΓ = ΓΟΒ = ΒΟΔ = ΔΟΑ$ γωνίαι.

2. **Πλάγια εὐθεΐαι :**
 Δύο εὐθεΐαι λέγονται πλάγια, ἔὰν αἱ γωνίαι τὰς ὁποίας αὐταί σχηματίζουν, δὲν εἶναι ὄσται ἴσαι π. χ. ἡ $ΘΗ$ καὶ $ΕΖ$ (σχ. 14).

3. **Κατακόρυφος εὐθεΐα,** λέγεται ἡ εὐθεΐα, τὴν ὁποίαν χαράσσει ἐν σώμα, τὸ ὁποῖον πίπτει ὡς ἡ $ΚΛ$ (σχ. 15), τὴν ὁποίαν διέγραψε τὸ ἀποκάτω βόλι πίπτον.

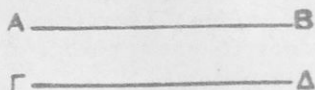
Κατακόρυφος εὐθεΐα εἶναι καὶ ἡ εὐθεΐα, τὴν ὁποίαν χαράσσει τὸ νῆμα τῆς στάθμης (σχ. 16).

4. **Στάθμη :** Εἶναι ἓνα σχοινὶ μὲ ἓνα βαρίδιον προσδεδεμένον εἰς τὸ ἓν ἄκρον του (σχ. 16). Ταύτην μεταχειρίζονται οἱ κτίσται διὰ

νά ἐλέγχουν, ἐάν ἕνας τοῖχος εἶναι κατακόρυφος ἢ ὄχι. (Εἶναι τοῦτο σπουδαῖον; καὶ διατί;)

5. *Ὁριζόντιος εὐθεΐα, λέγεται ἡ εὐθεΐα, ἡ ὁποία εἶναι κάθετος εἰς τὴν κατακόρυφον* ὅπως ἡ εὐθεΐα AB, ἡ ὁποία εἶναι κάθετος εἰς τὴν κατακόρυφον ΚΛ (σχ. 15).

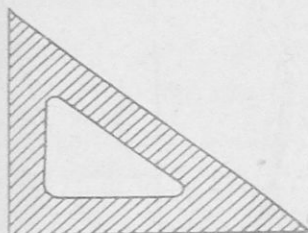
6. *Παράλληλοι εὐθεΐαι: Δύο ἢ περισσότεραι εὐθεΐαι μιᾶς ἐπιπέδου ἐπιφανείας λέγονται παράλληλοι, ἐάν δὲν συναντιῶνται, ὅσον καὶ ἂν ἐπεκταθῶσι καὶ ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα των,* (ὅπως αἱ εὐθεΐαι AB καὶ ΓΔ σχ. 17).

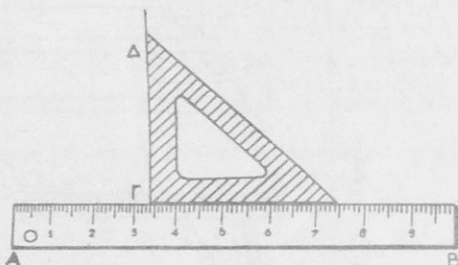
Σχ. 17.

7. Χάραξις καθέτων εὐθειῶν

1. Διὰ νά χαράξωμεν εὐθεΐαν κάθετον ἐπὶ μίαν ἄλλην χαράσομεν μὲ τὸν γνῶμονα (σχ. 18), ὅπως τὴν ΓΔ ἐπὶ τὴν AB (σχ. 19).

Σχ. 18

Σχ. 19

Ὁ γνῶμων εἶναι σανίς (σχ. 18), ποῦ ἔχει σχῆμα εὐθύγραμμον μὲ 3 γωνίας· τῆς μιᾶς ἐξ αὐτῶν αἱ πλευραὶ εἶναι κάθετοι ἢ μία ἐπὶ τὴν ἄλλην. Εἶναι δὲ αὕτη ὀρθή.

Διὰ νά χαράξωμεν λοιπὸν μίαν εὐθεΐαν κάθετον ἐπὶ τὴν ἄλλην διὰ τοῦ γνῶμονος ἐργαζόμεθα ὡς ἑξῆς: Τοποθετοῦμεν ἐπάνω εἰς τὴν εὐθεΐαν (π. χ. AB) τὸν γνῶμονα, οὕτως ὥστε νά ἐφαρμόσῃ εἰς αὐτὴν ἢ μίαν κάθετος πλευρά του. Μετὰ ταῦτα σείροντες κατὰ μῆκος τῆς ἄλλης καθέτου πλευρᾶς του τὴν γραφίδα, γράφομεν τὴν εὐθεΐαν ΔΓ, ἡ ὁποία εἶναι κάθετος ἐπὶ τὴν AB.

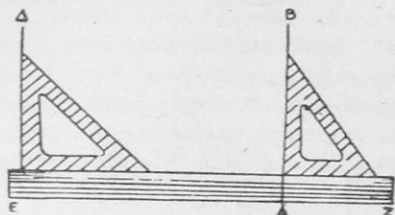
8. Χάραξις παραλλήλων εὐθειῶν

Παραλλήλους εὐθείας χαράσσομεν εἰς τὸν πίνακα:

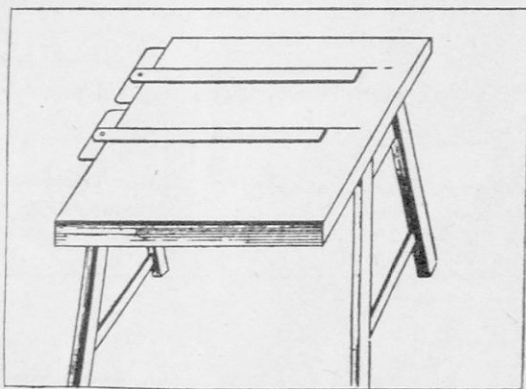
α) Μὲ τὸν κανόνα, κυλλόντες τοῦτον ἐπάνω εἰς τὸν πίνακα καὶ σύροντες κατὰ μῆκος αὐτοῦ τὴν κιμωλίαν.

β) Διὰ τοῦ κανόνος καὶ τοῦ γνώμονος, ὅπως μᾶς δείχνει τὸ σχ. 20, ὅπου χαράσσομεν ἐπὶ τὴν ΕΖ τὰς καθέτους ΑΒ καὶ ΕΔ.

γ) Μὲ τὸ ὄργανον Ταῦ ὡς μᾶς δείχει τὸ σχ. 21, ὅπου ἐφαρμόζομεν τοῦτο εἰς τὴν εὐθείαν καὶ χαράσσομεν ὅσας παραλλήλους εὐθείας γραμμὰς θέλομεν.

Σχ. 20

Σχ. 21

9. Χάραξις ἐπιπέδου γωνίας

Διὰ νὰ χαράξωμεν ἀπλῶς μίαν ἐπίπεδον γωνίαν, χαράσσομεν μὲ τὸν κανόνα μίαν εὐθείαν, τὴν ΑΓ καὶ ἀπὸ τὸ ἄκρον αὐτῆς τὸ Α, ἄλλην εὐθείαν ΑΒ. Τοιοῦτοτρόπως ἐχαράχθη ἡ ἐπίπεδος γωνία ΒΑΓ (σχ. 12).

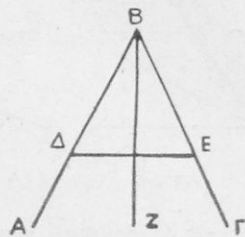
Άσκησης :

1. Δείξτε εις τόν κύβον μιαν άκμήν κάθειον επί τήν άλλην.
2. Γράψατε στόν πίνακα ένα κύβο και διαβάσατε τας άκμάς του, πού είναι κάθειοι στας άκμάς τής έδρας τής βάσεώς του.
3. Χαράξαμε εϋθειαν κάθειον επί άλλην.
4. Χαράξατε εϋθειαν πλαγιαν επί άλλην.
5. Δείξατε με ράβδους κατακόρυφον εϋθειαν και οριζόντιον εις τόν πόδα αύτης.

10. Διχοτόμησις επιπέδου γωνίας

Έστω ότι έχομεν νά διχοτομήσωμεν τήν επίπεδον γωνίαν $AB\Gamma$ (σχ. 22).

Πρός τοϋτο : α) από τήν κορυφήν της B λαμβάνομεν επί τών πλευρών της $\Gamma\sigma\alpha$ τμήματα $B\Delta = BE$. β) Από τής κορυφής B φέρομεν διά τοϋ γνώμονος κάθειον επί τήν ΔE τήν εϋθειαν BZ . Αύτη είναι ή διχοτόμος τής γωνίας $AB\Gamma$ ήτοι είναι $ABZ = ZB\Gamma$.

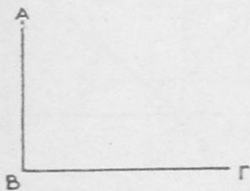

Σχ. 22

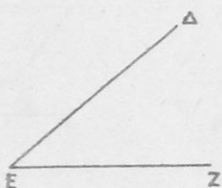
11. Είδη επιπέδων γωνιών

1. Τα είδη τών επιπέδων γωνιών είναι τρία : ή ορθή, ή όξεια και ή άμβλεϊα.

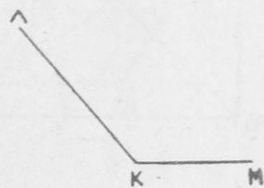
α) *Ορθή γωνία λέγεται ή επίπεδος γωνία τής οποίας αι πλευραι είναι κάθειοι ή μία επί τήν άλλην π. χ. ή γωνία $AB\Gamma$ (σχ. 23).*

Σχ. 23

Σχ. 24

Σχ. 25

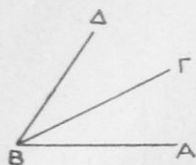
β) *Όξεια γωνία λέγεται μία επίπεδος γωνία, εάν είναι μικρότερα τής ορθής π. χ. ή γωνία ΔEZ (σχ. 24).*

γ) *Άμβλεϊα γωνία λέγεται μία επίπεδος γωνία, εάν είναι μεγαλύτερα τής ορθής π. χ. ή γωνία ΛKM (σχ. 25).*

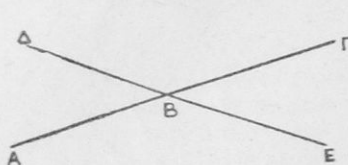
12. Επίπεδοι γωνίαι ποῦ ἔχουν κοινήν κορυφήν

1) Ἐφεξῆς γωνίαι : Δύο γωνίαι λέγονται ἐφεξῆς, ἐὰν ἔχωσι κορυφήν κοινήν καὶ μίαν πλευρὰν κοινήν, τὰς δὲ μὴ κοινὰς πλευρὰς ἐκατέρωθεν τῆς κοινῆς πλευρᾶς' π. χ. αἱ γωνίαι $AB\Gamma$ καὶ $\Gamma B\Delta$ (σχ. 26).

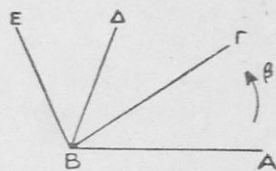
2) Κατὰ κορυφήν γωνίαι : Δύο γωνίαι λέγονται κατὰ κορυφήν, ἐὰν ἔχωσι κοινήν κορυφήν καὶ αἱ πλευραὶ τῆς μιᾶς εἶναι προεκτάσεις τῶν πλευρῶν τῆς ἄλλης' π. χ. αἱ γωνίαι $AB\Delta$ καὶ $EB\Gamma$ (σχ. 27).

Σχ. 26

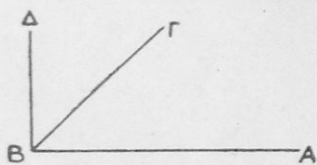
Σχ. 27

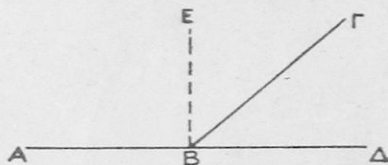
Σχ. 28

3) Διαδοχικαὶ γωνίαι : Τρεῖς ἢ περισσότεραι γωνίαι λέγονται διαδοχικαί, ἐὰν ἐκάστη μετὰ τῆς ἐπομένης τῆς εἶναι ἐφεξῆς γωνίαι' π. χ. αἱ γωνίαι $AB\Gamma$, $\Gamma B\Delta$, $\Delta B E$ (σχ. 28).

4) Ἄθροισμα ἐπιπέδων γωνιῶν. Τὸ ἄθροισμα δύο ἢ περισσότερων ἐπιπέδων γωνιῶν εἶναι ἐπίπεδος γωνία ἴση πρὸς δὺας αὐτὰς ὁμοῦ' π. χ. τὸ ἄθροισμα τῶν γωνιῶν : $AB\Gamma$, $\Gamma B\Delta$, $\Delta B E$ εἶναι $AB\Gamma + \Gamma B\Delta + \Delta B E = ABE$ γωνία (σχ. 28).

Σχ. 29

Σχ. 30

5. Συμπληρωματικαὶ γωνίαι : Δύο γωνίαι ἐπίπεδοι λέγονται συμπληρωματικαί, ἐὰν τὸ ἄθροισμά των εἶναι ἴσον μὲ μίαν ὀρθήν γωνίαν' π. χ. αἱ γωνίαι $AB\Gamma$ καὶ $\Gamma B\Delta$ (σχ. 29).

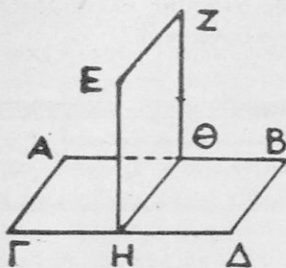
6. Παραπληρωματικαὶ λέγονται δύο γωνίαι, ἐὰν τὸ ἄθροισμα αὐτῶν εἶναι ἴσον πρὸς δύο ὀρθὰς γωνίας, (ὅπως αἱ γωνία $AB\Gamma$ καὶ $\Gamma B\Delta$ (σχ. 30).

Άσκησης :

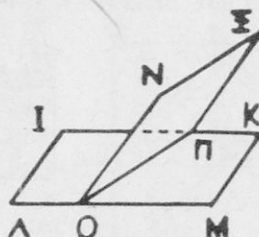
- 1) Χαράξατε επίπεδον γωνίαν ὀρθὴν μὲ κορυφὴν τὸν σημεῖον Α.
- 2) > > > > πλευρὰν τὴν εὐθείαν Α—Β.
- 3) Χαράξατε μίαν ἐπίπεδον γωνίαν καὶ ἀναγνώσατε αὐτήν.
- 4) Πόσας ἐπιπέδους γωνίας ἔχει ὁ κύβος;
- 5) Φέρετε μίαν εὐθείαν κάθετον ἐπὶ τὴν εὐθείαν ΑΒ, ἣ ὁποία νὰ κεῖται πρὸς τὸ ἓνα μέρος αὐτῆς· καὶ λέγετε:
 - α) Πόσας γωνίας σχηματίζουν αἱ δύο εὐθεῖαι; ὀνομάσατέ τας.
 - β) Τίνος εἶδους ἐπίπεδοι γωνίαι εἶναι αὗται;
- 6) Φέρετε μίαν εὐθείαν κάθετον ἐπὶ μίαν ἄλλην καὶ ἣ ὁποία νὰ κεῖται καὶ πρὸς τὰ δύο μέρη αὐτῆς (ἦτοι νὰ τὴν τέμνῃ) καὶ λέγετε:
 - α) Πόσας ἐπιπέδους γωνίας σχηματίζουν αἱ δύο εὐθεῖαι;
 - β) Τίνος εἶδους εἶναι αἱ ἐπίπεδοι αὗται γωνίαι;
- 7) Χαράξατε δύο γωνίας συμπληρωματικάς.
- 8) > > > παραπληρωματικάς.

13. Θέσις τῶν ἐπιπέδων πρὸς ἄλληλα

1. **Κάθετον ἐπίπεδον:** Ἐνα ἐπίπεδον λέγεται κάθετον ἐπὶ ἄλλο, ὅταν, τέμνον τοῦτο, σχηματίζῃ μὲ αὐτὸ διέδρους γωνίας ἴσας (ὅπως τὸ ἐπίπεδον ΕΖΘΗ ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον ΑΒΔΓΑ σχ. 31).

Σχ. 31

Σχ. 32

Κάθε ἔδρα τοῦ κύβου εἶναι κάθετος ἐπὶ κάθε ἄλλην ἔδραν αὐτοῦ, μὲ τὴν ὁποίαν ἐνώνεται. Κάθε τοῖχος τοῦ δωματίου εἶναι κάθετος ἐπὶ τὸ πάτωμα, ἐπὶ τὸ ταβάνι καὶ τοὺς πλαγίους τοίχους, μὲ τοὺς ὁποίους ἐνώνεται.

2. **Πλάγιον ἐπίπεδον:** Ἐνα ἐπίπεδον λέγεται πλάγιον ἢ κεκλιμένον ἐπὶ ἓνα ἄλλο, ὅταν τέμνον τοῦτο σχηματίζῃ μὲ αὐτὸ διέδρους

γωνίας οξείας και αμβλείας (όπως τὸ ἐπίπεδον ΟΝΞΠ ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον ΙΚΜΛ σχ. 32).

3. Κατακόρυφον ἐπίπεδον: "Ἐνα ἐπίπεδον λέγεται κατακόρυφον, ὅταν τοῦτο διέρχεται ὀλόκληρον διὰ τοῦ νήματος τῆς στάθμης. Τοιαῦτα ἐπίπεδα εἶναι οἱ τοῖχοι τῶν δωματίων.

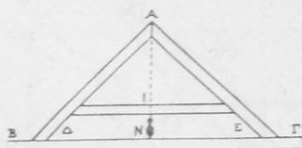
4. Ὁριζόντιον ἐπίπεδον: "Ἐνα ἐπίπεδον λέγεται ὀριζόντιον, ὅταν τοῦτο εἶναι κάθετον εἰς ἄλλο κατακόρυφον" (ὅπως τὸ πάτωμα τοῦ δωματίου, ποῦ εἶναι κάθετον στὰ κατακόρυφα ἐπίπεδα τῶν τοίχων του).

Τὴν ὀριζοντιότητα ἐνὸς ἐπίπεδου ἐξακριβώνομεν μὲ τὰ ὄργανα ἀλφάδιον (σχ. 33) καὶ ἀεροστάθμη (σχ. 34).

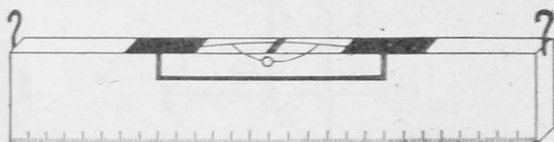
5. Τὸ ἀλφάδιον λοιπὸν εἶναι ὄργανον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐλέγχομεν, ἂν ἓνα ἐπίπεδον εἶναι ὀριζόντιον ἢ κεκλιμένον.

Εἶναι κατασκευασμένον ἀπὸ 3 χονδρὰ ξύλα, ὥστε νὰ στέκεται ὀρθιον. Στὸ μεσαῖο ὀριζόντιο ξύλο ὑπάρχει ἓνα κατακόρυφο αὐλάκι, ἀπὸ δὲ τὴν κορυφὴ τοῦ ἀλφαδιοῦ κρέμεται μία στάθμη.

"Ὅταν τὸ ἀλφάδιον τοποθετῆται ἐπάνω σὲ ἓνα ἐπίπεδον, ἂν τοῦτο εἶναι ὀριζόντιον, τὸ νῆμα τῆς στάθμης διέρχεται μέσα ἀπὸ τὸ αὐλάκι καὶ μᾶς δείχνει, ὅτι τὸ ἐπίπεδον εἶναι ὀριζόντιον. "Ἄν δὲ τὸ ἐπίπεδον εἶναι κεκλιμένον, τὸ νῆμα τῆς στάθμης κλίνει δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ καὶ μᾶς δείχνει ὅτι τοῦτο εἶναι κεκλιμένον.

Σχ. 33

Σχ. 34

6. Ἡ ἀεροστάθμη: Εἶναι ὑάλινος σωλὴν, οὐχὶ καλὰ γεμισμένος μὲ νερὸ, μέσα δὲ εἰς αὐτὸν κινεῖται ἐλευθέρως μία φυσαλίδα ἀέρος.

Τοποθετοῦμεν τὴν βᾶσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Τότε, ἂν αὕτη εἶναι ὀριζόντια, ἡ φυσαλὶς στέκεται εἰς τὸ μέσον τοῦ σωλῆνος.

7. Παράλληλα ἐπίπεδα: Δύο ἢ περισσότερα ἐπίπεδα λέγονται παράλληλα, ἂν δὲν συναντιῶνται, ὅσον καὶ ἂν ἐπεκταθῶσι πρὸς ὄλας τὰς διευθύνσεις. Τέτοια ἐπίπεδα εἶναι: τὸ πάτωμα καὶ τὸ ταβάνι ὀλὸ ἀπέναντι τοῖχοι τοῦ δωματίου· αἱ ἀπέναντι ἔδραι τοῦ κύβου.

14. Είδη διέδρων γωνιῶν

1. Καὶ τῶν διέδρων γωνιῶν τρία εἶναι τὰ εἶδη: Ὄρθῃ διέδρος, ὀξεῖα διέδρος καὶ ἀμβλεία διέδρος.
2. Ὄρθῃ διέδρος γωνία λέγεται ἡ διέδρος γωνία, τῆς ὁποίας αἱ ἔδραι εἶναι κάθετοι ἢ μία ἐπὶ τὴν ἄλλην. Ὅλοι αἱ διέδροι γωνίαι τοῦ κύβου εἶναι ὀρθαί.
3. Ὄξεῖα διέδρος γωνία, λέγεται ἡ διέδρος γωνία, ἡ ὁποία εἶναι μικροτέρα τῆς ὀρθῆς διέδρου. Αἱ δύο ἔδραι αὐτῆς εἶναι ἐπίπεδα πλάγια τὸ ἓν ἐπὶ τὸ ἄλλο.
4. Ἀμβλεία διέδρος γωνία λέγεται ἡ διέδρος γωνία, ἡ ὁποία εἶναι μεγαλυτέρα τῆς ὀρθῆς διέδρου γωνίας.
5. Εὐκόλονόητον εἶναι ὅτι αἱ ὀρθαὶ διέδροι γωνίαι τοῦ κύβου ἔχουν ἀντιστοιχοῦς ἐπίπεδους ὀρθάς. Καὶ ἀντιστρόφως αἱ ὀρθαὶ ἐπίπεδοι γωνίαι τοῦ κύβου ἔχουν ἀντιστοιχοῦς διέδρους γωνίας ὀρθάς.

15. Ἄλλαι παρατηρήσεις εἰς τὸν κύβον

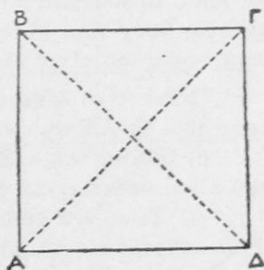
1. Ἐάν ἐλέγξωμεν τὰς πλευρὰς τῶν ἐπίπεδων γωνιῶν τοῦ κύβου διὰ τοῦ γνώμονος θὰ ἴδωμεν ὅτι αὐταὶ εἶναι κάθετοι ἢ μία ἐπὶ τὴν ἄλλην. Ἐπομένως ὅλοι αἱ ἐπίπεδοι γωνίαι τοῦ κύβου εἶναι ὀρθαὶ καὶ ἐπομένως ἴσαι.

Εἶναι λοιπὸν κάθε ἔδρα τοῦ κύβου παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον καὶ ἔχει ὄσας τοῦ τὰς πλευρὰς ἴσας. Τὰ τοιαῦτα σχήματα λέγονται τετράγωνα. Ὅθεν Τετράγωνον λέγεται τὸ ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον, ποῦ ἔχει τὰς 4 πλευρὰς του ἴσας.

2. Τὸ τετράγωνον, διότι ἔχει ὄσας τοῦ τὰς πλευρὰς καὶ ὄσας τοῦ τὰς γωνίας ἴσας, λέγεται καὶ σχῆμα εὐθύγραμμον κανονικόν (σχ. 35).

3. Καὶ κάθε εὐθύγραμμον σχῆμα, ποῦ ἔχει ὄσας τοῦ τὰς γωνίας ἴσας καὶ ὄσας τοῦ τὰς πλευρὰς ἴσας, λέγεται κανονικόν εὐθύγραμμον σχῆμα.

4. Τὸ ἄθροισμα ὄλων τῶν πλευρῶν τοῦ τετραγώνου (καθὼς καὶ κάθε εὐθύγραμμου σχήματος), λέγεται περίμετρος αὐτοῦ. Π. χ. τοῦ τετραγώνου (σχ. 35) ἡ περίμετρος εἶναι: τὸ ἄθροισμα $AB + BG + \Gamma\Delta + \Delta A$.

Σχ. 35

5. Κάθε εὐθεΐα, ἡ ὁποία ἐνώνει δύο γωνίας τοῦ τετραγώνου (καθὼς καὶ κάθε εὐθυγράμμου σχήματος) χωρὶς νὰ εἶναι πλευρὰ αὐτοῦ, λέγεται *διαγώνιος* αὐτοῦ, (ὅπως ἡ εὐθεΐα ΑΓ καὶ ΒΔ (σχ. 35).

6. Ἐφοῦ αἱ πλευραὶ τῶν ἐπιπέδων γωνιῶν τοῦ κύβου εἶναι κάθετοι, αὗται εἶναι ὀρθαὶ (ὅπως εἶπομεν). Καὶ ἀφοῦ αὗται εἶναι ὀρθαὶ καὶ αἱ ἀντίστοιχοὶ τῶν διέδροι θὰ εἶναι ὀρθαί. Εἶναι λοιπὸν ὁ κύβος *παράλληλεπίπεδον ὀρθογώνιον*. Ὅθεν :

Κύβος λέγεται τὸ ἐξάεδρον ὀρθογώνιον παράλληλεπίπεδον, τοῦ ὁποίου ὅλαι αἱ ἔδραι εἶναι ἴσα τετράγωνα (σχ. 10).

16. Διαστάσεις τοῦ κύβου

1. Ὁ κύβος, ὅπως βλέπεται, ἐπεκτείνεται πρὸς τὰ ἔμπρός, πρὸς τὰ πλάγια καὶ πρὸς τὰ ἄνω. Αἱ τρεῖς αὗται ἐπεκτάσεις τοῦ κύβου λέγονται *διαστάσεις* αὐτοῦ.

Τὴν ἑκτασίον του πρὸς τὰ ἔμπρός τὴν λέγομεν *μῆκος*· τὴν ἑκτασίον του πρὸς τὰ πλάγια *πλάτος* καὶ τὴν ἑκτασίον του πρὸς τὰ ἄνω, *ὕψος*.

2. Αἱ τρεῖς ἀκμαί, ποὺ ξεκινοῦν ἀπὸ μιὰ κορυφὴ τῆς ἔδρας τῆς βάσεως, μᾶς δείχνουν τὰς 3 διαστάσεις τοῦ κύβου· ἐκείνη ποὺ διευθύνεται πρὸς τὰ ἔμπρός, μᾶς δείχνει τὸ μῆκος, ἐκείνη ποὺ διευθύνεται πρὸς τὰ πλάγια, τὸ πλάτος, καὶ ἐκείνη ποὺ διευθύνεται πρὸς τὰ ἄνω, τὸ ὕψος του. Μᾶς εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι καὶ αἱ τρεῖς αὗται διαστάσεις του εἶναι *ἴσαι*.

Ὅθεν: α) *Μῆκος* τοῦ κύβου εἶναι μιὰ ἀκμὴ τῆς ἔδρας τῆς βάσεώς του, (ἢ ΑΔ σχ. 10).

β) *Πλάτος τοῦ κύβου* εἶναι ἡ ἀκμὴ τῆς ἔδρας τῆς βάσεώς του, ποὺ εἶναι κάθετος εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ μήκους, (ἢ ΑΒ σχ. 10).

γ) *Ὑψος τοῦ κύβου* λέγεται ἡ παράπλευρος ἀκμὴ του, ποὺ εἶναι κάθετος εἰς τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος (ἢ ΑΕ σχ. 10).

3. Τὰς διαστάσεις τοῦ κύβου μετροῦμεν μὲ τὸ μέτρον καὶ μὲ τὰ μέρη αὐτοῦ ἦτοι τὰ δέκατα, τὰ ἑκατοστά, τὰ χιλιοστά.

4. Αἱ τρεῖς διαστάσεις τοῦ κύβου εἶναι ἴσαι. Διὰ τὴν :

17. Ἰχνογράφησις τετραγώνου

1. Ἐστω ὅτι ἔχομεν νὰ γράψωμεν τετράγωνον μὲ πλευρὰν 0,20 τοῦ μέτρον.

Πρός τοῦτο :

α) Γράφομεν με τὸν κανόνα εὐθείαν γραμμὴν καὶ λαμβάνομεν εἰς αὐτὴν μέρος $AB = 0,20 \mu.$, ὅσον εἶναι ἡ πλευρὰ τοῦ τετραγώνου (σχ. 35).

β) Στὰ ἄκρα τῆς AB φέρομεν με τὸν γνῶμονα καθέτους ἴσας, με τὴν πλευρὰν τοῦ τετραγώνου ἤτοι τὰς $AD = 0,20 \mu.$ καὶ $BF = 0,20 \mu.$

γ) Ἐνώνομεν ἔπειτα τὰ ἄκρα Δ καὶ Γ διὰ τῆς εὐθείας $\Delta\Gamma$. Τοιοῦτοτρόπως ἐγράψαμεν τὸ τετράγωνον $AB\Gamma\Delta$ (σχ. 35).

Τοιοῦτοτρόπως δὲ γράφομεν καὶ κάθε τετράγωνον, τοῦ ὁποῦοῦ μᾶς δίδεται ἡ πλευρὰ.

18. Πῶς κατασκευάζομεν τετράγωνα ἀπὸ χαρτόνι

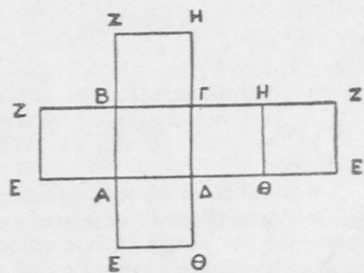
Πρός τοῦτο ἱχνογραφοῦμεν πρῶτον στὸ χαρτόνι τὸ τετράγωνον καὶ ἔπειτα κόπτομεν τὴν περίμετρόν του.

19. Ἰχνογράφησις κύβου

Διὰ νὰ γράψωμεν κύβον :

α) Ἰχνογραφοῦμεν πρῶτον ἓν τετράγωνον ($AB\Gamma\Delta$) καὶ ἔπειτα ἓν ἄλλο ἴσον πρὸς αὐτὸ (τὸ $EZH\Theta$), οὕτως ὥστε αἱ δύο πλευραὶ τοῦ $B\Gamma$ καὶ EZ νὰ τέμνωνται καθέτως (σχ. 10).

β) Σύρομεν κατόπιν τὰς ἀκμὰς BZ καὶ ΓH , AE καὶ $\Delta\Theta$ καὶ σχηματίζομεν τοιοῦτοτρόπως τὰς παραηλεύρους 4 ἕδρας : $ABZE$, $\Delta\Gamma H\Theta$, $AE\Theta\Delta$ καὶ $B\Gamma ZH$ (σχ. 10).

Σχ. 36

20. Ἰχνογράφησις τοῦ ἀναπτύγματος κύβου

Διὰ νὰ ἱχνογραφήσωμεν τὸ ἀνάπτυγμα ἑνὸς κύβου :

α) Γράφομεν τὴν ἕδραν τῆς βάσεως μετὰ πλευρὰν τὴν ἀκμὴν τοῦ κύβου ἤτοι τὸ τετράγωνον $AB\Gamma\Delta$ (σχ. 36).

β) Γύρω από αυτήν και με βάσεις τās πλευράς της γράφομεν τās 4 παραπλεύρους ἔδρας τοῦ κύβου· ἦτοι τὰ τετράγωνα ΑΒΖΕΑ, ΒΓΗΖΒ, ΓΔΘΗΓ, ΑΔΘΕΑ.

γ) Μὲ βάσιν τὴν πλευρὰν ΗΘ τοῦ τετραγώνου ΔΓΗΘΔ γράφομεν τὴν ἀπέναντι τῆς ἔδρας τῆς βάσεως ἔδραν τοῦ κύβου· ἦτοι τὰ τετράγωνα ΗΘΕΖΗ (σχ. 36).

Καὶ τοιουτοτρόπως ἰχνογραφήσαμε τὸ ἀνάπτυγμα τοῦ κύβου.

21. Κατασκευὴ κύβου ἀπὸ χαρτόνι

Πρὸς τοῦτο : α) (Ἰχνογραφοῦμεν τὸ ἀνάπτυγμα τοῦ κύβου στὸ χαρτόνι.

β) Κόπτομεν ἔπειτα τὸ χαρτόνι εἰς τὴν περίμετρόν του καὶ χαράσσομεν ἑλαφρῶς διὰ μαχαιριδίου τās ἀκμὰς, ποὺ δὲν ἐκόπησαν.

γ) Λυγίζομεν μετὰ ταῦτα τὰ τετράγωνα πρὸς σχηματισμὸν τοῦ κύβου.

δ) Καὶ τέλος κολλοῦμεν τās μὴ κολλημένας ἀκμὰς τῶν ἐδρῶν μὲ λωρίδας χαρτίνας καὶ γόμμα

Ἀσκήσεις :

- 1) Ἀναγνώσατε εἰς τὸν κύβον (σχ. 10) τās ἔδρας του.
- 2) Τὸ ἴδιον κάμετε εἰς τὸ ἀνάπτυγμά του (σχ. 36).
- 3) Ἀναγνώσατε εἰς τὸν κύβον (σχ. 10) τās ἀνά δύο παραλλήλους ἔδρας του.
- 4) Κάμετε τὸ ἴδιον εἰς τὸ ἀνάπτυγμά του (σχ. 36).
- 5) Ἀναγνώσατε τās ἔδρας τοῦ κύβου εἰς τὰ σχήματα 10 καὶ 36 ἀναγινώσκοντες τὴν αὐτὴν καὶ εἰς τὰ δύο σχήματα.
- 6) Ἰχνογραφήσατε κύβον μὲ ἀκμὴν 0,05 τοῦ μέτρου.
- 7) Ἀναγνώσατε τās ἔδρας τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας τοῦ κύβου (σχ. 10).
- 8) Κατασκευάσατε ἀπὸ χαρτόνι κύβον μὲ ἀκμὴν 0,10 τοῦ μέτρου.
- 9) Μετρήσατε καὶ εὑρετε :
 - α) Τās διέδρους γωνίας τοῦ κύβου.
 - β) > τριέδρους > > >
 - γ) > ἀκμὰς τοῦ κύβου.
 - δ) > κορυφὰς τοῦ κύβου.
 - ε) > ἐπιπέδους γωνίας τοῦ κύβου.

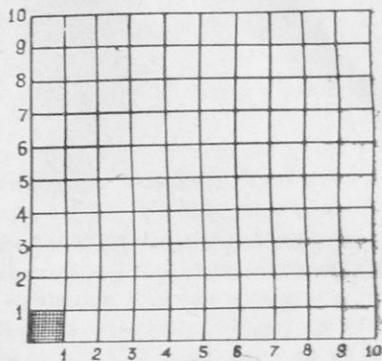
✓ 22. Μέτρησης τῆς ἐπιφανείας τοῦ κύβου

Τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύβου καθὼς καὶ πᾶσαν ἐπιφάνειαν μετροῦμεν μὲ τὰς μονάδας ἐπιφανείας.

Αὗται εἶναι τετράγωνα, τοῦ ὧς πλευρὰν ἔχουν μίαν μονάδα τοῦ μήκους ἤτοι τὸ μέτρον, τὴν παλάμην, τὸν δάκτυλον, τὴν γραμμὴν, τὸ χιλιόμετρον κ.λ.π.

Αἱ μονάδες λοιπὸν τῆς μετρήσεως τῶν ἐπιφανειῶν εἶναι :

1. *Τὸ τετραγωνικὸν μέτρον.*
Τοῦτο εἶναι τετράγωνον, τοῦ ὁποίου ἐκάστη πλευρὰ εἶναι 1 μέτρον. Ὡς τὸ τετράγωνον (σχ. 37).

Σχ. 37

Ἐκάστη πλευρὰ τοῦ τετραγώνου διαιρεῖται εἰς 10 παλάμας. Ἐάν ἀπὸ τὰς διαιρέσεις αὐτὰς σύρωμεν εὐθείας γραμμὰς, τὸ τετραγωνικὸν μέτρον διαιρεῖται εἰς 100 τετραγωνικὰς παλάμας. Ἄρα 1 τ.μ. = 100 τ.π.

Ἐκάστη πλευρὰ τῆς τετραγωνικῆς παλάμης διαιρεῖται εἰς 10 δακτύλους. Ἐάν ἀπὸ τὰς διαιρέσεις αὐτὰς σύρωμεν, ὅπως εἰς τὸ τετραγωνικὸν μέτρον, εὐθείας γραμμὰς, ἡ τετραγωνικὴ παλάμη διαιρεῖται εἰς 100 τετραγωνικοὺς δακτύλους ἄρα 1 τ.π. = 100 τ.δ.

Ἐκάστη πλευρὰ τοῦ τετραγώνου διαιρεῖται εἰς 10 γραμμὰς. Ἐάν σύρωμεν ἀπὸ τὰς διαιρέσεις αὐτὰς εὐθείας, ὁ τ.δ. διαιρεῖται εἰς 100 γραμμὰς. Ἄρα 1 τ.δ. = 100 τ.γρ. Ὅθεν :

α) *Τετραγωνικὴ παλάμη* εἶναι τετράγωνον τοῦ ὁποίου ἐκάστη πλευρὰ εἶναι 1 παλάμη.

β) *Τετραγωνικὸς δάκτυλος* εἶναι τετράγωνον τοῦ ὁποίου ἐκάστη πλευρὰ εἶναι 1 δάκτυλος.

γ) *Τετραγωνικὴ γραμμὴ* εἶναι τετράγωνον τοῦ ὁποίου ἐκάστη πλευρὰ εἶναι 1 γραμμὴ.

Εἶναι λοιπὸν :

α) 1 τ.μ. = 100 τ.π.

1 » = 100 τ.δ.

1 » » = 100 τ.γρ. ✓

ὄχι νὰ τὸ γράψουμε

$$\begin{aligned} \beta) 1 \text{ τ.μ.} &= 100 \text{ τ.π.}, \text{ ή } 10.000 \text{ τ.δ.}, \text{ ή } 1.000.000 \text{ τ.γρ.} \\ 1 \text{ τ.π.} &= 100 \text{ τ.δ.}, \text{ ή } 10.000 \text{ τ.γρ.} \\ 1 \text{ τ.δ.} &= 100 \text{ τ.γρ.} \end{aligned}$$

$$\gamma) 1 \text{ τ.π.} = \frac{1}{100} \text{ τ.μ.}$$

$$1 \text{ τ.δ.} = \frac{1}{100} \text{ τ.π.} \cdot \frac{1}{10.000} \text{ τ.μ.}$$

$$1 \text{ τ.γ.} = \frac{1}{100} \text{ τ.δ.}, \frac{1}{10.000} \text{ τ.π.}, \frac{1}{1.000.000} \text{ τ.μ.}$$

2 *Τετραγωνικόν χιλιόμετρον*: Είναι τετράγωνον τοῦ ὁποίου ἑκάστη πλευρά εἶναι 1 χιλιόμετρον.

*Ὅθεν: 1 τ.χ. = 1.000.000 τ.μ. (διότι $1000 \times 1000 = 1.000.000$)

Δι' αὐτοῦ μετροῦμεν τὰς πολὺ μεγάλας ἐπιφανείας (ὡς τὰς ἐπιφανείας τῶν χωρῶν, τῶν κρατῶν κλπ.).

3. *Ἐμβαδὸν ἐπιφανείας τοῦ κύβου λέγεται ὁ ἀριθμὸς, ὅσους μᾶλλον λέγει ἀπὸ πόσας μονάδας ἐπιφανείας ἢ μέρους αὐτῆς ἀποτελεῖται ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κύβου.*

Νέον στρέμμα: Λέγεται ἐπιφάνεια ἀπὸ 1000 τετραγωνικῶν μέτρα. ✓

18. Ἀσκήσεις

α) Ἰχνογραφήσατε σὲ χαρτόνι ἓν τετρ. μέτρον καὶ διαιρέσατέ το σὲ τετρ. παλάμας, μίαν τετρ. παλάμην σὲ τετρ. δακτύλους, ἓνα τετρ. δάκτυλον σὲ τετρ. γραμμῆς.

β) Πόσα τετρ. χιλιόμετρα εἶναι 25.550.450 τετρ. μέτρα;

γ) 65 τετρ. χιλιόμετρα πόσα τετρ. μέτρα εἶναι;

23. Μέτρησης τοῦ ὄγκου κύβου

(Πρὸ τῶν μαθητῶν τίθενται: ἓν κυβικὸν μέτρον, μία κυβικὴ παλάμη εἰς κυβικὸς δάκτυλος καὶ μία κυβικὴ γραμμῆ).

1. Τὸν ὄγκον τοῦ κύβου καθὼς καὶ παντὸς στερεοῦ σώματος μετροῦμεν μὲ τὰς μονάδας τοῦ ὄγκου.

Εἶναι δὲ αὗται κύβοι μὲ ἀκμὰς τὰς μονάδας τοῦ μήκους καὶ εἶναι αἱ ἑξῆς:

α) Τὸ κυβικὸν μέτρον. Τοῦτο εἶναι κύβος τοῦ ὁποῖου κάθε ἔδρα του εἶναι 1 τετραγωνικὸν μέτρον.

β) Ἡ κυβικὴ παλάμη. Αὕτη εἶναι κύβος, τοῦ ὁποῖου ἡ κάθε ἔδρα εἶναι 1 τετραγ. παλάμη.

γ) Ὁ κυβικὸς δάκτυλος. Οὗτος εἶναι κύβος τοῦ ὁποῖου ἡ κάθε ἔδρα εἶναι 1 τετραγωνικὸς δάκτυλος.

δ) Ἡ κυβικὴ γραμμὴ. Εἶναι κύβος, τοῦ ὁποῖου ἡ κάθε ἔδρα εἶναι 1 τετραγωνικὴ γραμμὴ.

2. Ἐφοῦ ἡ ἔδρα τῆς βάσεως τοῦ κυβικοῦ μέτρου εἶναι 1 τετραγ. μέτρον ἀποτελεῖται ἀπὸ 100 τετρ. παλάμες. Δυνάμεθα λοιπὸν ἐπάνω σ' αὐτὴν νὰ τοποθετήσωμεν 100 κυβικὰς παλάμας. Ἀπὸ αὐτάς βλέπομεν ὅτι ἐγίνεν ἓν παραλληλεπίπεδον μὲ διαστάσεις 1 μ. μῆκος, 1 μ. πλάτος, καὶ 1 παλάμη ὕψος. Τὸ κυβικὸν μέτρον ἔχει ὕψος 1 μέτρον ἤτοι 10 παλάμας. Ἐάν λοιπὸν τοποθετήσωμεν δέκα τοιαῦτα παραλληλεπίπεδα τὸ ἓν ἐπάνω στοῦ ἄλλο θὰ σχηματίσωμεν ἓν παραλληλεπίπεδον μὲ διαστάσεις ἓν μέτρον (μῆκος 1 μ., πλάτος 1 μ., ὕψος 1 μέτρ.).

Φανερόν ἤδη ὅτι τὸ κυβικὸν μέτρον ἀποτελεῖται ἀπὸ $100 \times 10 = 1000$ κ. παλ.

3. Ὅμοίως σκεπτόμενοι καὶ διὰ τὴν κυβ. παλάμην εὐρίσκομεν ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ 1000 κυβ. δακτ.

4. Ὅμοίως σκεπτόμενοι καὶ διὰ τὸν κυβ. δάκτυλον εὐρίσκομεν ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ 1000 κυβ. γραμμάς,

5) Ὅθεν εἶναι :

$$\alpha) 1 \text{ κ. μ.} = 1000 \text{ κ. π.}$$

$$1 \text{ κ. π.} = 1000 \text{ κ. δ.}$$

$$1 \text{ κ. δ.} = 1000 \text{ κ. γρ.}$$

$$\beta) 1 \text{ κ. μ.} = 1000 \text{ κ. π. ἢ } 1.000.000 \text{ κ. δ. ἢ } 1.000.000.000 \text{ κ. γρ.}$$

$$1 \text{ κ. π.} = 1000 \text{ κ. δ. ἢ } 1.000.000 \text{ κ. γρ.}$$

$$1 \text{ κ. δ.} = 1000 \text{ κ. γρ.}$$

$$\gamma) 1 \text{ κ.} = \frac{1}{1000} \text{ κ. μ.}$$

$$1 \text{ κ.} = \frac{1}{1000} \text{ κ. π. ἢ } \frac{1}{1.000.000} \text{ κ. μ.}$$

$$1 \text{ κ. γ.} = \frac{1}{1000} \text{ κ. δ. ἢ } \frac{1}{1.000.000} \text{ κ. π., ἢ } \frac{1}{1.000.000.000} \text{ κ. μ.}$$

24. Έμβαδόν τῆς ἐπιφανείας τοῦ κύβου

1. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κύβου ἀποτελεῖται ἀπὸ 6 ἴσα τετράγωνα. Τὸ ἔμβαδὸν λοιπὸν ταύτης ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ἔμβαδὸν τῶν 6 τετραγώνων του καὶ διὰ νὰ εὐρωμεν τοῦτο φανερόν εἶναι ὅτι πρέπει νὰ ξεύρωμε πῶς βρίσκεται τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς τετραγώνου.

2. Ὅθεν ἔμβαδὸν τῆς ἐπιφανείας κύβου λέγεται τὸ ἄθροισμα τῶν ἔμβαδῶν τῶν ἐδρῶν του.

25. Εὐρεσις τοῦ ἔμβαδοῦ τῆς ἐπιφανείας τετραγώνου

1. Βάσις τοῦ τετραγώνου λέγεται μία πλευρὰ του (ἢ ΑΔ σχ. 38).

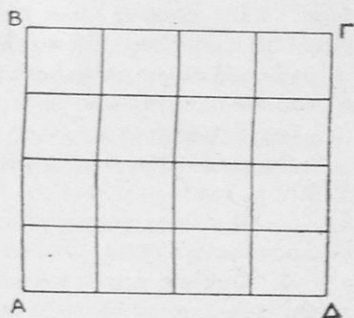
2. Ὑψος τοῦ τετραγώνου λέγεται μία πλευρὰ του κάθετος εἰς τὴν βάσιν (ΑΒ σχ. 38).

3. Ἐστω ὅτι πρόκειται νὰ εὐρωμεν τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τετραγώνου ΑΒΓΔ (σχ. 38) καὶ ἔστω ἡ βάσις του $ΑΔ = 4 \mu.$, ὁπότε καὶ τὸ ὕψος του $ΑΒ = 4 \mu.$

Χωρίζω τὸ μήκος τοῦ ΑΔ καὶ τὸ ὕψος του ΑΒ εἰς τὰ 4 μέτρα των καὶ ἀπὸ τὰς διαιρέσεις των φέρω κάθετους εὐθείας γραμμὰς τὸ τετράγωνον διαιρεῖται σὲ 16 τ. μ. ἄρα τὸ ἔμβαδὸν του εἶναι 16 τετραγωνικά μέτρα.

Ἀλλὰ τοῦτο, παρατηροῦμεν εὐρίσκεται καὶ ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὴν βάσιν του ἐπὶ τὸ ὕψος του ἤτοι $4 \times 4 = 16 \tau. \mu.$

Ὅθεν διὰ νὰ εὐρωμεν τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς τετραγώνου πολλαπλασιάζομεν τὴν βάσιν του ἐπὶ τὸ ὕψος του.

Σχ. 38

✓ 26. Εὐρεσις τοῦ ἔμβαδοῦ τῆς ἐπιφανείας κύβου

Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κύβου ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς 6 ἔδρας τῆς ἧτοι ἀπὸ 6 ἴσα τετράγωνα. Ἐπομένως :

Διὰ νὰ εὐρωμεν τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς κύβου εὐρίσκομεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς ἔδρας τῆς βάσεώς του καὶ τοῦτο πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 6.

Ἔστω: τὸ ἔμβαδὸν τοῦ κύβου (σχ. 39) εἶναι:
 $(4 \times 4) \times 6 = 16 \times 6 = 96$ τ. μέτρα

27. Εὗρεσις τοῦ ὄγκου κύβου

1. Διὰ νὰ εὗρωμεν τὸν ὄγκον ἑνὸς κύβου μετροῦμεν τοῦτον μὲ τὸ κυβικὸν μέτρον, τὴν κυβικὴν παλάμην, τὸν κυβικὸν δάκτυλον, τὴν κυβικὴν γραμμὴν.

Ἔστω δτι πρόκειται νὰ εὗρωμεν τὸν ὄγκον ἑνὸς κύβου μὲ ἀκμὴν 4 μέτρα.

Σκέψις. Μᾶς εἶναι γνωστὸν: α) τὸ μῆκος τοῦ κύβου (4 μ.), β) τὸ πλάτος του (4 μ.) καὶ γ) τὸ ὕψος του (4 μ.) ἤτοι αἱ τρεῖς διαστάσεις του.

Τὸ ἔμβαδὸν τῆς ἔδρας τῆς βάσεως εἶναι $4 \times 4 = 16$ τ. μ. Χωρίζομεν λοιπὸν τὴν ἔδραν τῆς βάσεως στὰ 16 τ. μ. καὶ ἐπάνω σ' αὐτὰ τοποθετοῦμεν 16 κ. μ. Θὰ σχηματισθῆ ἕτσι ἓν στερεὸν μὲ διαστάσεις: μῆκος 4 μ., πλάτος 4 μ. καὶ ὕψος 1 μ. Ὁ ὄγκος τοῦτου εἶναι γνωστὸς 16 κ. μ.

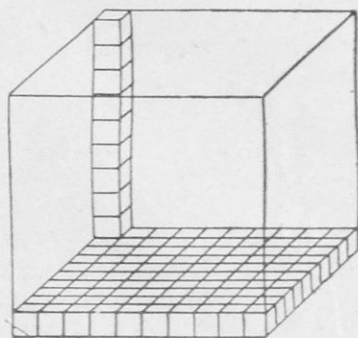
Ἐπὶ τοῦ στερεοῦ τοῦτου τοποθετοῦμεν ἄλλο ὅμοιον, ἐπὶ τούτων τρίτον καὶ ἐπὶ τούτων τέταρτον.

Τοιοῦτοτρόπως σχηματίζεται κύβος μὲ διαστάσεις: 4 μ. μῆκος, 4 μ. πλάτος καὶ 4 μ. ὕψος, ἤτοι ὁ κύβος, ποῦ ζητοῦμεν τὸν ὄγκον. Φανερὸν τώρα εἶναι δτι ὁ ὄγκος τοῦτου εἶναι $16 \times 4 = 64$ κ. μ.

Ἄλλὰ ὁ ὄγκος οὗτος 64 κ. μ. βλέπομεν δτι βρέθηκε μὲ τὸν πολλαπλασιασμὸν $(4 \times 4) \times 4 = 16 \times 4 = 64$ κ. μ. ἤτοι μὲ πολλαπλασιασμὸν τοῦ μήκους ἐπὶ τὸ πλάτος καὶ τοῦ γινομένου αὐτῶν ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ κύβου.

Ἔστω: Διὰ νὰ εὗρωμεν τὸν ὄγκον ἑνὸς κύβου πολλαπλασιάζομεν τὸ μῆκος ἐπὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ γινόμενον αὐτῶν ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ κύβου, ἤτοι: *γραψ*

Ὁ ὄγκος κύβου εἶναι γινόμενον τῶν τριῶν του διαστάσεων $(4 \times 4 \times 4 = 16 \times 4 = 64$ κ. μ.). *γραψ*

Σχ. 39

26. Προβλήματα κύβου

ΟΜΑΣ Α' (Προβλήματα τετραγώνου).

- ✓ ① Το πάτωμα ενός δωματίου έχει σχήμα τετραγώνου, τοῦ ὁποῦ ἡ πλευρά εἶναι 4 μέτρα· πόσα μέτρα εἶναι ἡ περίμετρος του;
- ✓ ② Το πάτωμα ενός δωματίου εἶναι τετράγωνον, τοῦ ὁποῦ ἡ περίμετρος εἶναι 16 μέτρα· πόσα μέτρα εἶναι ἡ πλευρά του;
(Ἔτερον μὲ περίμετρον 19,20 μ.).
- ✓ ③ Εἰς κήπος ἔχει σχήμα τετραγώνου καὶ ἡ πλευρά του εἶναι 40,60 μέτρα· πόσο συρματόπλεγμα θά χρειασθῆ διὰ νὰ περιφραχθῆ διὰ 5 συρμάτων;
- ✓ ④ Εἰς ἀνθόκηπος ἔχει σχήμα τετραγώνου, τοῦ ὁποῦ ἡ πλευρά εἶναι 40 μέτρα· πόσα τετραγωνικά μέτρα εἶναι ἡ ἐπιφάνειά του;
5. Ἡ αὐλή σχολείου ἔχει σχήμα τετραγώνου, τοῦ ὁποῦ ἡ περίμετρος εἶναι 161,60 μέτρα· ποῖον εἶναι τὸ ἔμβαδόν της;
- ✓ ⑥ Ἡ περίμετρος ἑνὸς τετραγωνικοῦ οἰκοπέδου, εἶναι 372 μ. Πόσα μέτρα εἶναι ἡ πλευρά του;
7. Μία ἄμπελος ἔχει σχήμα τετραγώνου, τοῦ ὁποῦ ἡ πλευρά εἶναι 350 μέτρα· πόσα νέα στρέμματα εἶναι ἡ ἐπιφάνειά της;
- ✓ 8. Ἐν οἰκόπεδον ἔχει σχήμα τετραγώνου, τοῦ ὁποῦ ἡ πλευρά εἶναι 55 μέτρα. Ἐάν ἡ ἀξία τοῦ τετραγωνικοῦ μέτρου αὐτοῦ εἶναι 250 δραχ., ποῖα εἶναι ἡ ἀξία τοῦ οἰκοπέδου;
- ✓ 9. Ἐν οἰκόπεδον ἔχει σχήμα τετραγώνου, τοῦ ὁποῦ ἡ πλευρά εἶναι 40 μέτρα. Τοῦτο ἠγοράσθη ἀντὶ 40.960 δραχμῶν, Ποῖα εἶναι ἡ ἀξία τοῦ τετρ. μέτρου;
10. Ἐκ δύο τετραγώνων τὸ μὲν ἔχει πλευρὰν 0,06 τοῦ μέτρου, τὸ δὲ 0,24 τοῦ μέτρου. Ποσάκις ἡ ἐπιφάνεια τοῦ μικροτέρου περιέχεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ μεγαλύτερου;
11. Τὸ μήκος καὶ τὸ πλάτος ἑνὸς μαγειρείου σχήματος τετραγώνου εἶναι 4,50 μέτρα. Πόσες τετραγωνικὲς πλάκες θά χρειασθοῦν διὰ νὰ στρωθῆ, ἐάν ἡ πλευρά τῶν πλακῶν εἶναι 0,18 τοῦ μέτρου;
12. Μία πλατεῖα σχήματος τετραγώνου ἔχει πλευρὰν 81 μέτρων καὶ πρόκειται νὰ στρωθῆ μὲ πλάκες σχήματος τετραγώνου, τῶν ὁποῖων ἡ πλευρά εἶναι 0,30 μ. Πόσες πλάκες θά χρειασθοῦν;
13. Κατασκευάσατε ἀπὸ χαρτόνι ἓν τετράγωνον καὶ εὑρετε:
α) τὴν περίμετρόν του, β) τὸ ἔμβαδόν του.

ΟΜΑΣ Β' (έμβαδοῦ καὶ ὄγκου κύβου).

① "Εν δωμάτιον ἔχει σχῆμα κύβου με ἀκμὴν 5 μέτρων.

α) Ποῖον τὸ έμβαδόν του ; β) Πόσα μέτρα ἀέρος εὐρίσκονται εἰς αὐτό ;

② Εἰς σωρὸς λίθων ἔχει σχῆμα κύβου με ἀκμὴν 10 μέτρων. Ποῖος εἶναι ὁ ὄγκος του ;

③ "Ενὸς δοχείου κυβικοῦ, ἡ ἔδρα τῆς βάσεως ἔχει πλευρὰν 0,55 μ. Ποῖος εἶναι ὁ ὄγκος του ;

4. "Εν κιβώτιον ἔχει σχῆμα κύβου, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀκμὴ εἶναι 0,80 μ. Πόσες πλάκες σάπωνος σχήματος κύβου με ἀκμὴν 0,08 μ. χωροῦν εἰς αὐτό ;

5. Μία χορταποθήκη ἔχει σχῆμα κύβου με ἀκμὴν 24 μ. Πόσα δεμάτια γόρτου σχήματος κύβου με ἀκμὴν 1,20 μ. χωρεῖ ;

6. "Εν δωμάτιον ἔχει σχῆμα κύβου με ἀκμὴν 5,60 μ. Τοῦτο συμφωνήθη νὰ ἐλαιοχρωματισθῇ ἐσωτερικῶς πρὸς 35,5 δραχ. τὸ τετρ. μέτρον, Πόσον θὰ στοιχίσῃ ὁ ἐλαιοχρωματισμὸς του ; (πάτωμα, ὄροφὴ ξύλινα).

7. Κατασκευάσατε ἀπὸ χαρτόνι ἓνα κύβον καὶ εὔρετε :

α) Πόσα μέτρα εἶναι ὄλαι αἱ ἀκμαὶ του.

β) Ποῖον τὸ έμβαδόν του.

γ) Ποῖος ὁ ὄγκος του.

8. Τοῦ κύβου (σχ. 39) εὔρετε : α) Τὸ έμβαδόν του, β) τὸν ὄγκον του.

9. Τὸ έμβαδόν τῆς ἐπιφανείας ἑνὸς κύβου εἶναι 24 τ.μ. Ποῖος εἶναι ὁ ὄγκος του ;

10. Αἱ ἀκμαὶ ἑνὸς κύβου εἶναι 9,6 μ. Ποῖον εἶναι τὸ έμβαδόν του ;

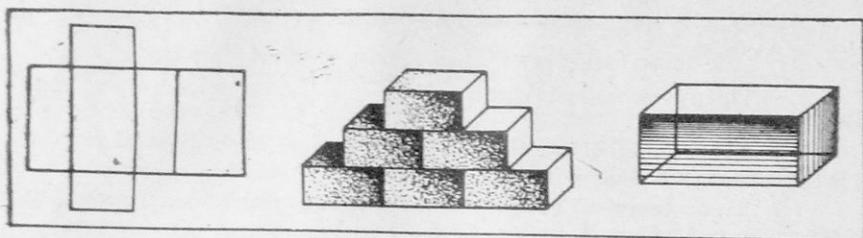
11. "Ενα δοχεῖον ἔχει σχῆμα κύβου με ἀκμὴν 0,25 τοῦ μέτρου.

α) Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος τοῦ δοχείου, καὶ β) Πόσα κιλά λάδι χωρεῖ τοῦτο ; (τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ λαδιοῦ εἶναι 0,912) (!).

12. Μίαν κυβικὴν ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ μήκος εἶναι 12 μ., πρόκειται νὰ τὴν γεμίσωμε με κυβικὰ κιβώτια, ποῦ τὸ καθένα ἔχει ὕψος 2 μ. Πόσα τέτοια κιβώτια θὰ χωρέσῃ ἡ ἀποθήκη ;

(1) Σημειώσεις.

"Ὅπως μᾶς εἶναι γνωστὸν (ἐκ τῆς Φ. Πειραματικῆς Ε') διὰ νὰ εὔρωμεν τὸ βάρος ἑνὸς σώματος ἀπὸ τὸν ὄγκον του καὶ τὸ εἰδικὸν βάρος του, πολλαπλασιάζομεν τὸ εἰδικὸν βάρος του ἐπὶ τὸν ὄγκον του. Τὸ ἐξαγόμενον παριστάνει τὸ βάρος τοῦ σώματος εἰς τόννους. 1 τόννος = 1000 χιλιόγραμμα (κιλά).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΠΙΠΕΔΟΝ

(Οι μαθηταὶ παρατηροῦν τὸ πρὸ αὐτῶν ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον).

1. Παρατηρήσεις

1. Ὅγκος καὶ σχῆμά του.

Ὅπως ὁ κύβος καὶ τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον, ἔχει ὀρισμένον ὄγκον καὶ σχῆμα· ἴτοι εἶναι στερεόν.

2. Ἐπιφάνειά του.

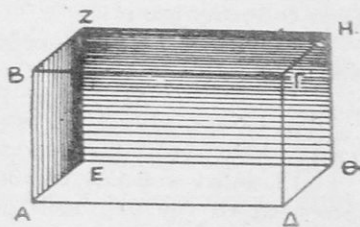
Ἡ ἐπιφάνειά του ἀποτελεῖται ἀπὸ 6 ἔδρας. Εἶναι ὄθεν πολύεδρον ἑξάεδρον.

2) Ὅλαι αἱ ἔδραι του εἶναι ἐπιφάνειαι ἐπίπεδοι (ἐπίπεδα).

3) Στηρίζεται διὰ μιᾶς ἔδρας του, ἡ ὁποία λέγεται ἔδρα τῆς βάσεως· (ἡ ΑΒΓΔ σχ. 40).

4) Αἱ ἔδραι του, ποὺ ἐνώνονται μετὰ τὴν ἔδραν τῆς βάσεώς του καὶ μετὰ τὴν ἀπέναντι αὐτῆς, ἀποτελοῦν τὴν παράπλευρον ἐπιφάνειάν του καὶ γι' αὐτὸ λέγονται παράπλευροι ἔδραι του (ἴτοι αἱ ΑΒΖΕΑ, ΔΓΗΘΔ, ΒΖΗΓΒ, ΑΕΘΔΑ).

5) Τοποθετοῦμεν τοῦτο σὲ χαρτόνι καὶ ἰχνογραφοῦμεν ἀνά μίαν ὄλας τὰς ἔδρας· τὰς κόπτομεν ἔπειτα καὶ τὰς ἐπιθέτομεν τὴν μίαν ἐπάνω εἰς τὴν ἄλλην ἀνά δύο. Παρατηροῦμεν ὅτι ἐφαρμόζου

Σχ. 40

ἀκριβῶς μόνον ἢ καθεμιὰ μὲ τὴν ἀπέναντί της. Ἔρα εἶναι ἴσαι μόνον ἀνά δύο· ἢ καθεμιὰ μὲ τὴν ἀπέναντί της.

6) Ἐάν ἐπεκτείνωμεν τὰς ἕδρας τοῦ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἐκάστη δὲν συναντᾶται μὲ τὴν ἀπέναντί της. Αἱ ἀπέναντι ὄθεν ἕδραι τοῦ εἶναι παράλληλοι, ὅπως καὶ εἰς τὸν κύβον.

Γι' αὐτὸ τὸ στερεὸν λέγεται *παραλληλεπίπεδον*.

3. Διέδροι καὶ τριέδροι γωνίας του:

1) Καὶ τούτου αἱ ἕδραι ἐνοῦνται ἀνά δύο καὶ κάμνουν διέδρους γωνίας (ὡς ἡ ΑΕΖΒΓΔΑ σχ. 40).

2) Ἐνοῦνται δὲ αὗται καὶ ἀνά τρεῖς καὶ κάμνουν γωνίας τριέδρους ἢ στερεάς (τάς : Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ).

Αἱ ἕδραι : ΑΒΖΕΑ, ΑΕΘΔΑ καὶ ΑΒΓΔΑ σχηματίζουν τὴν τριέδρον γωνίαν Α. (σχ. 40).

3) Αἱ ἐνώσεις τῶν ἐδρῶν τῶν διέδρων γωνιῶν κάμνουν εὐθείας γραμμὰς, αἱ ὁποῖαι λέγονται ἀκμαί. (Ὡς : ἡ ΑΒ, ΒΓ, ΓΔ, ΔΑ· ΕΖ, ΖΗ, ΗΘ, ΘΕ· ΑΕ, ΒΖ, ΓΔ, ΔΘ).

4. Σχῆμα τῶν ἐδρῶν του :

1) Καὶ τούτου τὰ ἄκρα ἐκάστης ἕδρας μᾶς διδοῦν εὐθείας γραμμὰς, αἱ ὁποῖαι λέγονται πλευραὶ των.

Εἶναι ὄθεν αἱ ἕδραι τοῦ εὐθύγραμμα σχήματα.

2) Ἐάν αἱ πλευραὶ ἐκάστης ἕδρας τοῦ ἐπεκταθοῦν καὶ πρὸς τὰ δύο ἄκρα των, ἐκάστη δὲν συναντᾶται μὲ τὴν ἀπέναντί της· ὄθεν αἱ πλευραὶ ἐκάστης ἕδρας τοῦ εἶναι παράλληλοι ἀνά δύο· ἦτοι ἐκάστη μὲ τὴν ἀπέναντί της.

Ἔρα ἢ κάθε ἕδρα τοῦ εἶναι *παραλληλόγραμμον*.

3) Ἐάν μετρήσωμεν τὰς πλευρὰς ἐκάστης θὰ ἴδωμεν ὅτι ἐκάστη εἶναι ἴση μὲ τὴν ἀπέναντί της.

4) Αἱ πλευραὶ ἐκάστης ἕδρας ἐνώνονται ἀνά δύο διὰ τῶν ἄκρων των καὶ σχηματίζουν ἐπιπέδους γωνίας (ὡς αἱ ΒΑΔ, ΑΔΓ, ΔΓΒ, ΓΒΑ).

5) Ἐάν ἐλέγξωμεν μὲ τὸν γνώμονα τὰς πλευρὰς τῶν ἐπιπέδων γωνιῶν τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου θὰ ἴδωμεν ὅτι αὗται εἶναι κάθετοι· ἐπομένως ὅλαι αἱ ἐπίπεδοι γωνίαὶ τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου εἶναι ὀρθαί· ὡς ὀρθαὶ δὲ εἶναι ὅλαι ἴσαι.

Εἶναι λοιπὸν κάθε ἕδρα τοῦ *ἐπίπεδον ὀρθογώνιον*.

"Όθεν κάθε έδρα του είναι: όρθογώνιον, παραλληλόγραμμον, όπως και τó τετράγωνον, άλλ' έχει τās πλευράς του ίσας μόνον ανά δύο, έκάστην με τήν άπέναντί της" (ήτοι τās παραλλήλους).

"Όθεν: Όρθογώνιον παραλληλόγραμμον λέγεται τó παραλληλόγραμμον, πού έχει δλας τās γωνίας του όρθάς, τās δέ πλευράς του ίσας ανά δύο (έκάστην με τήν άπέναντί της) (σχ. 41).

5. Σχήμά του.

Αί διεδροί του γωνίαί δλαι είναι όρθαί, άφοϋ και αί αντίστοιχοί των επίπεδοι είναι όρθαί.

Συνεπώς τó στερεόν είναι παραλληλεπίπεδον όρθογώνιον.

Τó στερεόν λοιπόν είναι: έξάεδρον, παραλληλεπίπεδον, όρθογώνιον με τās έδρας του όρθογώνια παραλληλόγραμμα, ίσα ανά δύο" (έκαστον με τó άπέναντί του).

Τά τοιαυτα στερεά λέγονται παραλληλεπίπεδα όρθογώνια.

"Όθεν: Όρθογώνιον παραλληλεπίπεδον λέγεται τó έξάεδρον παραλληλεπίπεδον, τοϋ όποίου δλαι αί έδραι είναι όρθογώνια παραλληλόγραμμα ίσα και παράλληλα ανά δύο, έκαστον με τó άπέναντί του (σχ. 40).

2. Διαστάσεις όρθογωνίου παραλληλεπιπέδου

Και τó όρθογώνιον παραλληλεπίπεδον επέκτινεται όπως και ó κύβος: πρós τά έμπρός, πρós τά πλάγια και πρós τά άνω. Έχει λοιπόν και τοϋτο μήκος, πλάτος και ύψος.

Ξεκινούν και αί τρεις από μία κορυφή της έδρας της βάσεως και διευθύνονται: μία πρós τά έμπρός (τó μήκος ΑΔ), μία πρós τά πλάγια (τó πλάτος ΑΒ) και μία πρós τά άνω (τó ύψος ΑΕ σχ. 40).

"Όθεν: α) Μήκος τοϋ όρθογωνίου παραλληλεπιπέδου είναι μία άκμή της έδρας της βάσεώς του (ή ΑΔ. σχ. 40).

β) Πλάτος τοϋ όρθογωνίου παραλληλεπιπέδου είναι ή άκμή της έδρας της βάσεώς του, πού είναι κάθετος εις τήν άκμήν τοϋ μήκους (ΑΒ).

γ) Ύψος τοϋ όρθογωνίου παραλληλεπιπέδου είναι ή παράπλευρός του άκμή, πού είναι κάθετος εις τās άκμάς τοϋ μήκους και τοϋ πλάτους αύτοϋ (ΑΕ).

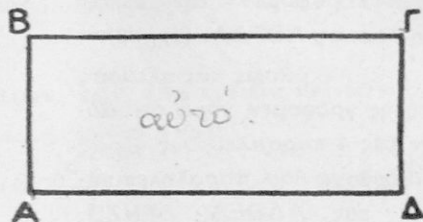
3. Ίχνογράφησης ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου

Ἔστω ὅτι ἔχομεν νὰ ἰχνογραφήσωμεν ὄρθογ. παραλληλόγραμμον μὲ βάσιν 0,25 τοῦ μέτρου καὶ ὕψος 0,15 τοῦ μέτρου.

Πρὸς τοῦτο :

1) Γράφομεν μὲ τὸν κανόνα εὐθεῖαν γραμμὴν καὶ λαμβάνομεν εἰς αὐτὴν μέρος $AD = 0,055$ μ.

Στὰ ἄκρα τῆς AD φέρομεν μὲ τὸν γνῶμονα καθέτους ἴσας μὲ τὸ ὕψος τοῦ ὀρθ. παραλληλογράμμου τὰς $BA = 0,025$ μ. καὶ $GD = 0,025$ μ.

Σχ. 43

3) Ἐνώνομεν ἔπειτα τὰ ἄκρα B καὶ Γ διὰ τῆς εὐθείας $B\Gamma$. Τοιοῦτοτρόπως ἰχνογραφήσαμεν τὸ ὄρθογ. παραλληλόγραμμον $AB\Gamma\Delta$ μὲ βάσιν $AD = 0,055$ μ. καὶ ὕψος $AB = 0,025$ μ.

Τοιοῦτοτρόπως δέ, ἰχνογραφοῦμεν καὶ κάθε ὄρθογ. παραλληλόγραμμον, τοῦ ὁποίου μᾶς δίδεται ἡ βᾶσις καὶ τὸ ὕψος.

4. Κατασκευὴ ὀρθογ. παραλληλογράμμου ἀπὸ χαρτόνι

Κάμνομεν ὅ,τι καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ τετραγώνου ἀπὸ χαρτόνι ἤτοι ἰχνογραφοῦμεν πρῶτον στὸ χαρτόνι τὸ ὄρθογ. παραλληλόγραμμον καὶ κόπτομεν ἔπειτα εἰς τὴν περίμετρόν του.

5. Ίχνογράφησης ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου

Κάμνομεν ὅτι ἀκριβῶς καὶ εἰς τὴν ἰχνογράφησιν κύβου (σελ. 23 § 19) μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἰχνογραφοῦμεν ὀρθογώνια παραλληλόγραμμα ἀντὶ τετραγώνων.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον λοιπὸν ἰχνογραφοῦμεν τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον $AB\Gamma\Delta E\Z\eta\Theta$ (σχ. 40).

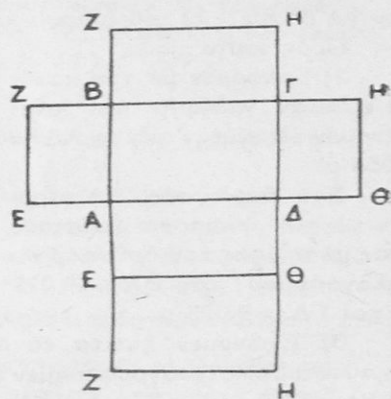
6. Ίχνογράφησις τοῦ ἀναπτύγματος ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου

Πρὸς τοῦτο :

1) Γράφομεν τὴν ἔδραν τῆς βάσεως ΑΒΓΔΑ. (σχ. 42).

2) Μὲ βάσεις τὰς πλευράς αὐτῆς γράφομεν γύρω ἀπ' αὐτὴν τὰς 4 παραπλεύρους ἔδρας τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου· τὰς ΑΔΘΕΑ, ΒΓΗΖΒ, ΑΒΖΕΑ, ΔΓΗΘΔ.

3) Μὲ βάσιν τὴν πλευρὰν (ΕΘ) γράφομεν τὴν ἀπέναντι τῆς ἔδρας τῆς βάσεως ἔδραν ΕΘΗΖΕ.

Σχ. 42

7. Κατασκευὴ ὀρθ. παραλληλεπιπέδου ἀπὸ χαρτόνι

Κάμνομεν ὅ,τι καὶ εἰς τὸν κύβον· ἦτοι :

1) Ίχνογραφοῦμεν τὸ ἀνάπτυγμα τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου. 2) Κόπτομεν αὐτὸ εἰς τὴν περίμετρόν του. 3) Χαράσσομεν ἑλαφρὰ τὰς ἀκμὰς, ποὺ δὲν ἐκόπησαν. 4) Λυγίζομεν τὰς ἔδρας καταλλήλως. ε) Κολλοῦμεν τέλος τὰς ἔδρας εἰς τὰς μὴ κεκολλημένας ἀκμὰς μὲ χαρτίνας λωρίδας καὶ γόμμα.

Ἀσκήσεις

1. Ἀναγνώσατε καὶ εἰς τὰ δύο σχήματα 41 καὶ 42 τὰς 6 ἔδρας ἑκάστου χωριστά.

2. Κάμετε τὸ ἴδιον, ἀλλ' ἀναγνώσκοντες τὴν αὐτὴν ἔδραν καὶ εἰς τὰ δύο.

3. Ἀναγνώσατε πρῶτα εἰς τὸ ἓνα καὶ ἔπειτα εἰς τὸ ἄλλο τὰς ἴσας καὶ παραλλήλους ἀνά δύο ἔδρας του.

4. Πόσας διέδρους γωνίας ἔχει τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον; Πόσας τριέδρους; Πόσας ἐπιπέδους; Πόσας ἀκμὰς; Πόσας κορυφάς;

5. Δείξατε τὰς διέδρους γωνίας τοῦ δωματίου.

6. > > > τριέδρους > > >

7. Διαβάσατε μόνον τὰς παραπλεύρους ἔδρας τοῦ σχ. 41 καὶ 42.

8. Νὰ βρῆτε τὰς ὁμοιότητας καὶ τὰς διαφορὰς τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου καὶ τοῦ τετραγώνου.

9. Νὰ βρῆτε τὰς ὁμοιότητας καὶ διαφορὰς τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου καὶ τοῦ κύβου.

10. Ἰχνογραφήσατε ἓν ὀρθ. παραλληλόγραμμον μὲ τὰς διαγωνίους του.

8. Παράστασις τῶν εὐθειῶν, τῶν ἐπιφανειῶν καὶ τῶν στερεῶν σωμάτων σὲ χαρτί

(Κλίμαξ)

Εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ παράστασις μιᾶς μεγάλης εὐθείας ἢ καμπύλης ἢ τεθλασμένης ἢ καὶ μικτῆς γραμμῆς μὲ τὸ πραγματικὸν τῆς μήκος ἐπάνω στὸ μικρὸ φύλλο τοῦ βιβλίου τῆς γεωμετρίας δὲν εἶναι δυνατὴ. Ἐπομένως καὶ ἡ παράστασις πάνω στὸ ἴδιο φύλλο μιᾶς ἐπιφανείας μὲ πλευρὰς μεγάλας δὲν εἶναι εὐκολὸς νὰ γίνῃ μὲ τὰ πραγματικὰ μήκη τῶν πλευρῶν τῆς. Ἐπίσης δὲν εἶναι εὐκολὸς νὰ γίνῃ πάνω στὰ μικρὰ φύλλα τοῦ βιβλίου καὶ ἡ παράστασις στερεῶν μεγάλων μὲ τὰ πραγματικὰ μήκη τῶν μεγάλων ἔδρων των.

Εὐκολονόητον λοιπὸν εἶναι πὼς ἐπάνω στὸ μικρὸ φύλλο τοῦ βιβλίου τῆς γεωμετρίας δὲν εἶναι εὐκολὸς ἡ παράστασις τῶν γραμμῶν μὲ τὰ πραγματικὰ των μήκη, καθὼς καὶ ἡ παράστασις ὄλων ἐν γένει τῶν μεγάλων γεωμετρικῶν σχημάτων. Γι' αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι εὐρέθησαν στὴν ἀνάγκη νὰ σμικρύνουν ταῦτα καὶ νὰ τὰ παριστάνουν ὑπόσμικρυνσιν. Μία εὐθεῖα ὁδὸς π.χ. 1000 μέτρων παριστάνεται στὸ φύλλο ἐπάνω μὲ γραμμὴ $\frac{1}{100}$ ἢ $\frac{1}{1000}$ κ. λ. τοῦ μέτρου.

Εὐκολονόητον ἐπίσης εἶναι πὼς γιὰ νὰ παρασταθῇ ὑπὸ σμικρυνσιν μία τεθλαμένη γραμμὴ, πρέπει τὸ κάθε τμήμα αὐτῆς νὰ γραφῇ ὑπὸ τὴν ἰδίαν σμικρυνσιν. Ἔτσι ἡ τεθλασμένη θὰ μᾶς παρουσιάσῃ ὑπὸ σμικρυνσιν καὶ τὴν ὄλην τῆς μορφήν (τὴν ὄλην εἰκόνα τῆς, τὸ σχῆμα τῆς).

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον παριστάνεται ἐπάνω στὸ χαρτί καὶ κάθε ἐπιφάνεια. Ὅλαι αἱ πλευραὶ τῆς δηλαδὴ παριστάνονται ὑπὸ τὴν αὐτὴν σμικρυνσιν.

Και στην παράσταση ενός στερεοῦ σώματος τὸ ἴδιον πρέπει νὰ συμβαίη. Αἱ πλευραὶ ἐκάστου μέρους του πρέπει νὰ γράφονται ὑπὸ τὴν αὐτὴν σμίκρυνσιν. Ἔτσι θὰ ἔχωμεν ἐνώπιόν μας ὑπὸ τὴν ἴδιαν σμίκρυνσιν καὶ τὴν ὄλην μορφήν (ἤτοι τὴν εἰκόνα, τὸ σχῆμα) τοῦ στερεοῦ.

*Ἔτσι λοιπὸν κατὰ τὴν παράστασιν μιᾶς ἐπιφανείας θὰ ὑπάρχῃ σταθερὰ ἀναλογία μεταξὺ τῶν μηκῶν τῶν γραμμῶν τοῦ σχήματος καὶ τῶν ἰδίων γραμμῶν τῆς πραγματικῆς ἐπιφανείας.

Ἡ σταθερὰ αὕτη ἀναλογία, ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν μηκῶν ὄλων τῶν γραμμῶν τοῦ χάρτου μιᾶς ἐπιφανείας καὶ τῆς πραγματικῆς ἐπιφανείας λέγεται κλίμαξ.

Ἡ κλίμαξ ὑπὸ τὴν ὅποیان κατασκευάζονται οἱ χάρται σημειώνεται ἐπάνω στὸ χάρτη.

Οὕτως, ἐάν σημειώνεται στὸ χάρτη κλίμαξ $\frac{1}{100}$ ($= 1:100$) θὰ πῆ ὅτι μῆκος 100 μέτρων παριστάνεται στὸ χάρτη μὲ μῆκος 1 μέτρου. Καὶ ἀντιθέτως· ἐάν μία γραμμὴ στὸ χάρτη εἶναι 1 μέτρο θὰ πῆ ὅτι αὕτη στὴν πραγματικὴ ἐπιφάνεια εἶναι 100 μέτρα.

Ἐσκήσεις

1. Ὁ χάρτης τῆς Χερσονήσου ΑΒΓ (σχ. 43) ἔγινεν ὑπὸ κλίμακα $\frac{1}{1.700.000}$. Νὰ βρῆτε τὸ πραγματικὸν μῆκος τῶν πλευρῶν τῆς.

2. Ὁ χάρτης τῆς αβγ τῆς αὐτῆς χερσονήσου ἔγινεν ὑπὸ κλίμακα $\frac{1}{10.000.000}$. Νὰ βρῆτε τὸ μῆκος τῶν πλευρῶν τῆς.

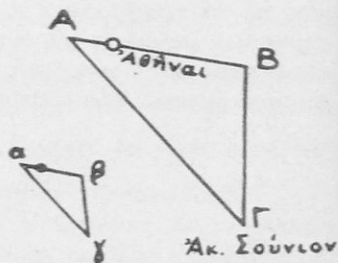
5. Νὰ βρῆτε στὸ χάρτη σας τὴν ἀπόστασιν:

- Πειραιῶς — Χανίων
- Πειραιῶς — Ρόδου
- Ἀθηνῶν — Λαρίσης
- Ἀθηνῶν — Πατρῶν.

4. Νὰ κάνετε τὸ χάρτη τῆς αὐλῆς τοῦ σχολείου ὑπὸ κλίμακα $\frac{1}{200}$.

5. Ἀναγνώσατέ τὰς ἀποκάτω κλίμακας καὶ ἐξηγήσατέ αὐτάς :

- $\frac{1}{100}$ (διὰ τὰ σχέδια οἰκοδομῶν)

Σχ. 43

β) $\frac{1}{1000}$ (διά σχέδια κτημάτων)

γ) $\frac{1}{50.000}$ (διά χάρτας στρατιωτικούς)

δ) $\frac{1}{1.000.000}$ (διά γεωγραφικούς χάρτας διεθνείς)

ε) $\frac{1}{1.500.000}$ (διά γεωγραφικούς σχολικούς χάρτας)

στ) $\frac{1}{10.000.000}$ > > > >

9. Εύρεσις τοῦ ἔμβαδοῦ τῆς ἐπιφανείας ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου

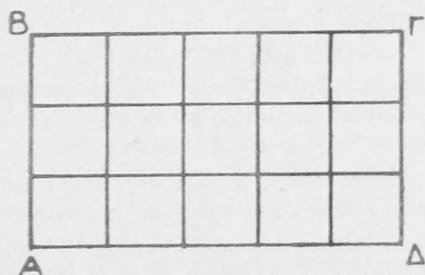
Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου ἀποτελεῖται ἀπὸ 6 ἔδρας σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου.

Διὰ νὰ εὕρωμεν λοιπὸν τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου πρέπει νὰ ξεῤῥωμεν πῶς εὐρίσκεται τὸ ἔμβαδὸν ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου.

10. Εὕρεσις τοῦ ἔμβαδοῦ τῆς ἐπιφανείας ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου.

Βάσις τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου λέγεται μία πλευρὰ του: π.χ. ἡ ΑΔ (σχ. 44).

Ἦψος τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου λέγεται μία πλευρὰ του κάθετος εἰς τὴν βάσιν του ἢ ΑΒ (σχ. 44). Ἔστω ὅτι πρόκειται νὰ εὕρωμεν τὸ ἔμβαδὸν τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου ΑΒΓΔ (σχ. 44).

Σχ 44

Μετροῦμεν τὴν βάσιν του καὶ τὸ ὕψος του καὶ ἔστω ἡ βάσις του ΑΔ = 5 μ. καὶ τὸ ὕψος του ΑΒ = 3 μ. Χωρίζο-

μεν τὴν βάσιν του καὶ τὸ ὕψος του σὲ μέτρα καὶ ἀπὸ τὰς διαιρέσεις των φέρομεν καθέτους εἰς τὴν βάσιν ΑΔ καὶ τὸ ὕψος ΑΒ. Παρατηροῦμεν τότε ὅτι τὸ ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον διαιρεῖται σὲ 15 τ.μ. ἤτοι τὸ ἐμβαδὸν του εἶναι 15 τ.μ. Ἀλλὰ τοῦτο εὐρίσκεται καὶ ἂν πολλαπλασιασθῇ ἡ βάσις του ἐπὶ τὸ ὕψος του· ἤτοι $5 \times 3 = 15$ τ.μ.

Ὅθεν: Διὰ νὰ εὐρωμεν τὸ ἐμβαδὸν ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου πολλαπλασιάζομεν τὴν βάσιν του ἐπὶ τὸ ὕψος του.

11. Εὐρεσις τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς ἐπιφανείας ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου

Ἐστω ὅτι πρόκειται νὰ εὐρωμεν τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου (σχ. 40), τοῦ ὁποίου αἱ διαστάσεις ἔστωσαν: μήκος ἢ ΑΔ = 8 μέτρα· πλάτος ἢ ΑΒ = 4 μέτρα καὶ ὕψος ἢ ΑΕ = 2 μέτρα:

α) Τὸ ἐμβαδὸν τῆς ἔδρας τῆς βάσεως ΑΒΓΔΑ εἶναι
 $8 \times 4 = 32$ τετρ. μέτρα.

β) Τὸ ἐμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἔδρας ΑΔΘΕΑ εἶναι
 $8 \times 2 = 16$ τετρ. μέτρα

γ) Τὸ ἐμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἔδρας ΑΒΖΕΑ εἶναι $4 \times 2 = 8$ τετρ. μέτρα.

Τὸ ἐμβαδὸν ὅθεν τῶν τριῶν τούτων ἔδρων εἶναι
 $32 + 16 + 8 = 56$ τετρ. μέτρα.

Ἀλλὰ ἡ ἔδρα ΕΖΗΘΕ εἶναι ἴση μὲ τὴν ἔδραν τῆς βάσεως ΑΒΓΔΑ· ἄρα καὶ αὐτῆς τὸ ἐμβαδὸν εἶναι 32 τ. μ.

Ἡ ἔδρα ΒΓΗΖΒ εἶναι ἴση μὲ τὴν ἔδραν ΑΔΘΕΑ· ἄρα καὶ αὐτῆς τὸ ἐμβαδὸν εἶναι 16 τετρ. μέτρα.

Καὶ ἡ ἔδρα ΔΓΗΘΔ εἶναι ἴση μὲ τὴν ΑΒΖΕΑ· ἄρα καὶ τὸ ἐμβαδὸν αὐτῆς εἶναι 8 τετρ. μέτρα.

Ἄρα καὶ τῶν ἄλλων τριῶν ἔδρων ΕΖΗΘΕ, ΒΓΗΖΒ καὶ ΔΓΗΘΔ τὸ ἐμβαδὸν εἶναι $32 + 16 + 8 = 56$ τετρ. μέτρ.

Ὅθεν, ἐὰν πολλαπλασιάσωμεν τὸ ἐμβαδὸν τῶν τριῶν πρώτων ἔδρων ἐπὶ 2, εὐρίσκομεν τὸ ἐμβαδὸν καὶ τῶν 6 ἔδρων τοῦ ὀρθογ. παραλληλεπιπέδου· ἤτοι $56 \times 2 = 112$ τετρ. μέτρα.

Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι: πρῶτον βρήκαμε τὸ ἐμβαδὸν τῶν τριῶν ἔδρων ΑΒΓΔΑ, ΑΔΘΕΑ καὶ ΑΒΖΕΑ ἐκάστης χωριστά· ἤτοι τῆς

ἔδρας τῆς βάσεως καὶ τῶν δύο παραπλευρῶν ἑδρῶν, αἱ ὁποῖαι μὲ τὴν ἔδραν τῆς βάσεως σχηματίζουσι μίαν τριεδρον γωνίαν. Δεύτερον προσθέσαμε τὰ ἔμβαδά τῶν τριῶν τούτων ἑδρῶν καὶ τὸ ἄθροισμα πολλαπλασιάσαμε ἐπὶ 2.

Ὅθεν: Διὰ νὰ εὕρωμεν τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου εὐρίσκομεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς ἔδρας τῆς βάσεώς του καὶ τὸ ἔμβαδὸν δύο παραπλευρῶν ἑδρῶν μετὰ τῶν ὁποίων αὕτη σχηματίζει μίαν τριεδρον γωνίαν, καθεμιᾶς δὲ χωριστά. Προσθέτομεν ἔπειτα τὰ τρία ἔμβαδά καὶ τὸ ἄθροισμα πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 2.

12. Εὗρεσις τοῦ ὄγκου ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου

1. Ἐστω ὅτι πρόκειται νὰ εὕρωμεν τὸν ὄγκον τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου σχ. 45, τοῦ ὁποῦ αἱ διαστάσεις εἶναι:

$AD = 8$ μ. τὸ μήκος· $AB = 4$ μ. τὸ πλάτος· καὶ $AE = 2$ μ. τὸ ὕψος.

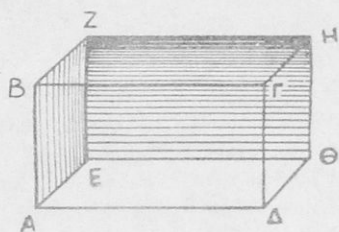
Σκέψις: Τὸ ἔμβαδὸν τῆς ἔδρας τῆς βάσεώς του $ABGD$ εἶναι $8 \times 4 = 32$ τ.μ.

Χωρίζομεν λοιπὸν τὴν ἔδραν τῆς βάσεώς του εἰς 32 τ.μ. καὶ ἐπ' αὐτὰ τοποθετοῦμεν 32 κ.μ. Θὰ σχηματισθῇ ἔτσι ἓν στερεὸν μὲ διαστάσεις μήκος 8 μ. πλάτος 4 μ. καὶ ὕψος 1 μ. Ἐπὶ τοῦ στερεοῦ τούτου τοποθετοῦμεν ἄλλο ὅμοιον. Θὰ σχηματισθῇ τότε στερεὸν μὲ διαστάσεις: μήκος 8 μ., πλάτος 4 μ. καὶ ὕψος 2 μέτρων· ἦτοι τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον, τοῦ ὁποῦ ζητοῦμεν τὸν ὄγκον. Φανερόν ἦδη ὅτι ὁ ὄγκος τούτου εἶναι $32 \times 2 = 64$ κ. μ.

Ἄλλὰ παρατηροῦμεν ὅτι αὗτος βρίσκεται καὶ ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὸ μήκος 8 ἐπὶ τὸ πλάτος 4 καὶ τὸ γινόμενον αὐτῶν ἐπὶ τὸ ὕψος 2· ἦτοι $(8 \times 4) \times 2 = 32 \times 2 = 64$ κ. μ.

Ὅθεν: διὰ νὰ εὕρωμεν τὸν ὄγκον ἑνὸς ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου πολλαπλασιάζομεν τὸ μήκος του ἐπὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ γινόμενον αὐτῶν ἐπὶ τὸ ὕψος του· ἦτοι:

«Ὁ ὄγκος ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου εἶναι γινόμενον τῶν τριῶν του διαστάσεων».

Σχ. 45

13. Προβλήματα ὀρθογωνίου Παραλληλεπιπέδου

ΟΜΑΣ Α'. (ὀρθογ. παραλληλογράμμου).

1. Εἰς ἄγρος ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου, τοῦ ὁποίου ἡ βάσις εἶναι 75 μέτρα, τὸ δὲ ὕψος 40 μέτρα. Πόσα μέτρα εἶναι ἡ περίμετρος του !

2. Μία αὐλὴ ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου, τοῦ ὁποίου ἡ περίμετρος εἶναι 360 μέτρα, τὸ δὲ μήκος του 105 μέτρα. Πόσα μέτρα εἶναι ἐκάστη τῶν ἄλλων πλευρῶν του ;

3. Μία ἄμπελος ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου μὲ βάσιν 45 μέτρων καὶ ὕψος 25,50 μέτρων. Πόσον συρματοπλεγμα θὰ χρειασθῆ διὰ τὴν περίφραξιν τῆς διὰ 7 συρμάτων ;

4. Εἰς ἄγρος ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου, τοῦ ὁποίου τὸ μήκος εἶναι 56,60 μέτρα, τὸ δὲ πλάτος 38,75 μέτρα. Ποῖον εἶναι τὸ ἔμβαδόν του ;

5. Εἰς κήπος ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου καὶ εἶναι 575 τετρ. μέτρων. Ἐάν τὸ μήκος του εἶναι 25 μέτρα, ποῖον εἶναι τὸ πλάτος του ;

6. Ἐν οἰκόπεδον ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου. Ἡ περίμετρος του εἶναι 150 μ. τὸ δὲ μήκος του 50 μ. πόσο εἶναι τὸ πλάτος του ; Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδόν του ;

7. Εἰς ἄγρος σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου ἔχει βάσιν μὲν 100 μέτρων, τὴν δὲ κάθετον εἰς ταύτην πλευρὰν 50,50 μέτρων. Πόσα νέα στρέμματα εἶναι οὗτος ;

8. Ἐν οἰκόπεδον ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου μὲ βάσιν 50,60 μέτρα καὶ ὕψος 40 μέτρα. Τοῦτο ἐπωλήθη 101.800 δραχμάς. Πρὸς πόσον ἐπωλήθη τὸ τετραγ. μέτρον ;

9. Ἐν οἰκόπεδον ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου μὲ βάσιν 50 μέτρων καὶ ὕψος 35 μέτρων. Ταῦτο πωλεῖται πρὸς 200 δραχμάς τὸ τετραγωνικὸν μέτρον. Ποία εἶναι ἡ ἀξία του ;

10. Τὸ πάτωμα ἐνὸς δωματίου ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου μὲ μήκος μὲν 5,40 μέτρων, πλάτος δὲ 4,50 μέτρων. Πόσαι σανίδες θὰ χρειασθοῦν διὰ νὰ στρωθῆ, ἐάν τὸ μήκος ἐκάστης σανίδος εἶναι 1,80 μέτρων, τὸ δὲ πλάτος 0,25 μέτρων ;

11. Τὸ πάτωμα ἐνὸς μαγειρείου ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου μὲ μήκος 6,40 μέτρων, πλάτος δὲ 4,80 μέτρων. Πόσα πλακάκια σχήματος τετραγώνου θὰ χρειασθοῦν διὰ τὴν πλακόστρωσίν του, ἐάν ἡ περίμετρος των εἶναι 0,64 τοῦ μέτρου ;

12. Το πάτωμα ενός δωματίου έχει σχήμα ορθογωνίου παραλληλογράμμου, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἔμβαδὸν εἶναι 32,40 τετραγωνικά μέτρα· τοῦτο ἐστῶρθη με τάπητα μήκους 27 μέτρων. Ποῖον εἶναι τὸ πλάτος τοῦ τάπητος ;

13. Ἡ βᾶσις ἑνὸς ορθογωνίου παραλληλογράμμου εἶναι 10,5 μ. τὸ δὲ ὕψος 5,5. Ποῖα εἶναι ἡ περιμετρὸς του ; Ποῖον τὸ ἔμβαδόν του ;

14. Ἡ βᾶσις ἑνὸς ορθογωνίου παραλληλογράμμου εἶναι 4 μ., ἡ δὲ περιμετρὸς 12 μ. ποῖον εἶναι τὸ ἔμβαδόν του ;

15. Κατασκευάσατε ἀπὸ χαρτόνι ορθογώνιον παραλληλόγραμμον καὶ εὔρετε : α) Τὴν βᾶσιν του. β) Τὸ ὕψος του. γ) Τὴν περιμετρὸν του. δ) Τὸ ἔμβαδόν του.

ΟΜΑΣ Β'. (Ἐμβαδοῦ καὶ ὄγκου ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου).

1. Ἐν ορθογώνιον παραλληλεπίπεδον ἔχει διαστάσεις : μήκος 8 μ., πλάτος 5 μ. καὶ ὕψος 3 μέτρων· α) Ποῖον τὸ ἔμβαδόν του ; β) Ποῖος ὁ ὄγκος του ;

2. Μία δεξαμενὴ ἔχει σχῆμα ορθογωνίου παραλληλεπίπεδου με μήκος 15 μέτρα, πλάτος 8,50 μ. καὶ ὕψος 5 μ. Πόσα κυβικά μέτρα ὕδατος χωρεῖ ;

3. Ἐν δωματίον ἔχει σχῆμα ορθογωνίου παραλληλεπίπεδου με διαστάσεις : μήκος 5 μ., πλάτος 3,80 μ. καὶ ὕψος 4 μ. Πόσα κυβικά μέτρα ἀέρος χωρεῖ ;

4. Μία σανίς ἔχει σχῆμα ορθογωνίου παραλληλεπίπεδου με διαστάσεις : μήκος 4 μ., πλάτος 0,45 μ. καὶ πλάτος 0,040 μ. ;

α) Ποῖον τὸ ἔμβαδόν της !

β) Ποῖος ὁ ὄγκος της ;

5. Εἰς μίαν τάφρον μήκους 35 μ. καὶ πλάτος 2,40 μ. ὑπάρχει νερὸ εἰς ὕψος 0,75 μ. Πόσα κυβικά μέτρα ὕδατος εὐρίσκονται εἰς αὐτήν ;

6. Μία πλατεῖα ἔχει σχῆμα ορθογωνίου παραλληλογράμμου τοῦ ὁποῦ τοῦ μήκος εἶναι 80,5 μ., τὸ δὲ πλάτος 70 μ. Τὴν ἐπιφάνειαν ταύτης πρόκειται ν' ἀναβιβάσωμεν κατὰ 0,40 μ. Πόσα κυβικά μέτρα χώματος πρέπει νὰ προστεθοῦν ;

7. Ἐν κιβώτιον ἔχει σχῆμα ορθογωνίου παραλληλεπίπεδου με διαστάσεις : μήκος 1,50 μ. πλάτος 0,80 μ. καὶ ὕψος 0,50 μ. Πόσες πλάκες σάπωνος σχήματος ορθογωνίου παραλληλεπίπεδου με δια-

στάσεις: μήκος 0,15 μ., πλάτος 0,05 μ. και ύψος 0,04 μ. χωρούν σ' αυτό;

8. Μία χορταποθήκη έχει σχήμα ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου με διαστάσεις: μήκος 40 μ., πλάτος 30 μ. και ύψος 10 μ. Πόσα δεμάτια χόρτου ίδιού σχήματος και με διαστάσεις: μήκος 1,20 μ. πλάτος 1 μ. και ύψος 1 μ. χωρεῖ αὐτή;

9. Κατασκευάσατε ἀπὸ χαρτόνι ἓν ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον και εὑρετε: α) Πόσα μέτρα εἶναι ὄλαι αἱ ἄκμαί του; β) τὸ ἔμβαδὸν του; γ) τὸν ὄγκον του;

10. Ἐνα τεπόζιτο ἔχει διαστάσεις: 2 μ., 1 μ. και 0,75 μ. Ποῖος ὁ ὄγκος του και πόσα κιλά νερὸ χωρεῖ;

11. Τὸ πάτωμα τοῦ δωματίου μας ἔχει ἔμβαδὸν 50,4 τετρ. μέτρα, τὸ ὕψος δὲ τούτου εἶναι 6 μέτρα. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος του;

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Δ '

ΠΛΑΓΙΟΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΠΙΠΕΔΟΝ

(Οἱ μαθηταὶ παρατηροῦν τὸ πρὸ αὐτῶν πλάγιον παραλληλεπίπεδον)

1. Παρατηρήσεις

1. Ὀγκος και σχήμα του.

1. Ἐχει ὄρισμένον ὄγκον και σχήμα· ἦτοι εἶναι σῶμα στερεόν. (σχ. 46).

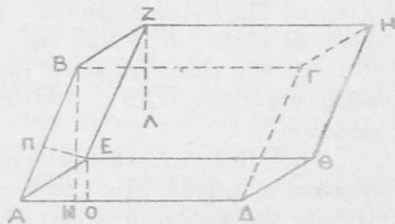
2. Ἐπιφάνειά του.

1) Ἡ ἐπιφάνειά του ἀποτελεῖται ἀπὸ 6 ἔδρας. Εἶναι ὄθεν πολύεδρον ἑξάεδρον.

2) Αἱ 6 ἔδραι του εἶναι ὄλαι ἐπίπεδοι. (Πῶς ἐλέγχομεν τοῦτο);

3) Και τοῦτο στηρίζεται διὰ μιᾶς ἔδρας του, ἡ ὄποια λέγεται ἔδρα τῆς βάσεως. (ΑΒΓΔ σχ. 46).

4) Αἱ ἔδραι του, πὸυ ἐνοῦνται με τὴν ἔδραν τῆς βάσεως του και με τὴν ἀπέναντί της, ἀποτελοῦν τὴν παράπλευρόν του ἐπιφάνειαν και

Σχ. 46

λέγονται γι' αυτό παράπλευροι έδραι. (ΑΔΘΕΑ, ΔΓΗΘΔ, ΓΗΖΒΓ, ΖΒΑΕΖ).

5) Έάν τοποθετήσωμεν τοῦτο σέ χαρτόνι καί ίχνογραφήσωμεν ανά μίαν τάς έδρας του καί τάς έπιθέσωμεν τήν μίαν έπάνω εἰς τήν άλλην, έφαρμόζουσι άκριβώς μόνον ή καθεμίά με τήν άπέναντί της "Αρα εἶναι ίσαι μόνον ανά δύο· ή καθεμίά με τήν άπέναντί της.

6) Έάν έπεκτείνωμεν τάς έδρας τού καθ' όλας τάς διευθύνσεις, έκάστη δέν συναντᾶται με τήν άπέναντί της· άρα αἱ έδραι του εἶναι παράλληλοι ανά δύο. Εἶναι λοιπόν παραλληλεπίπεδον.

3. Διέδροι καί τριέδροι γωνίαι.

1) Καί τούτου αἱ έδραι ένοῦνται ανά δύο καί σχηματίζουν διέδρους γωνίας ώς τήν ΑΕΖΒΓΔΑ.

2) Έπίσης ένοῦνται καί ανά τρεῖς καί σχηματίζουν γωνίας τριέδρους ή στερεάς (τάς Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ). Αἱ έδραι ΑΒΖΕΑ, ΑΕΘΔΑ καί ΑΒΓΔΑ σχηματίζουν τήν τριέδρον γωνίαν Α (σχ. 46).

3) Αἱ ένώσεις τῶν έδρῶν τῶν διέδρων γωνιῶν κάμνουσι εὐθείας γραμμάς, πού λέγονται άκμαί. (ώς ή ΑΒ, ΒΓ, ΓΔ, ΔΑ· ΕΖ, ΖΗ, ΗΘ, ΘΕ· ΑΕ, ΒΖ, ΓΗ, ΔΘ).

4. Σχήμα τῶν έδρῶν του.

1) Καί τά άκρα έκάστης έδρας μᾶς δίνουσι εὐθείας γραμμάς, αἱ όποῖαι λέγονται πλευραί της. "Όθεν αἱ έδραι του εἶναι εὐθύγραμμα σχήματα.

2) Έάν αἱ πλευραί έκάστης έδρας έπεκταθοῦσι καί κατά τά δύο άκρα των δέν συναντῶνται ανά δύο (έκάστη με τήν άπέναντί της). "Αρα αἱ πλευραί έκάστης έδρας του εἶναι παράλληλοι ανά δύο. "Όστε αἱ έδραι καί τοῦ στερεοῦ τούτου εἶναι παραλληλόγραμμα. Γι' αυτό θά έχη ν ἢ τάς άπέναντί του πλευράς ίσας.

3. Αἱ πᾶσαι πλευραί έκάστης έδρας του ένοῦνται διά τῶν άκρων των καί κάμνουσι ίσέδους γωνίας· π.χ. τήν ΒΑΔ, ΑΔΓ, ΔΓΒ, ΓΒΑ.

4. Έάν έγξωμεν με τόν γνώμονα τάς πλευράς τῶν έπίπέδων του γωνιῶν ίδωμεν ότι αὐταί δέν εἶναι κάθετοι. Έπομένως αἱ έπίπεδοι γωνίας τοῦ πλαγίου παραλληλεπίπεδου δέν εἶναι όρθοί, άλλ' εἶναι άλλοι άξείαι καί άλλαι άμβλείαι. Εἶναι λοιπόν κάθε έδρα του παραλληλόγραμμον έχουσα τάς γωνίας του άξείας καί άμβλείας. Τά σχήματα αὐτά λέγονται πλάγια παραλληλόγραμμα.

“Οθεν: Πλάγιον παραλληλόγραμμον λέγεται τὸ παραλληλόγραμμον ποῦ ἔχει τὰς γωνίας του ἄλλας ὀξείας καὶ ἄλλας ἀμβλείας, τὰς δὲ πλευρὰς ἴσας ἀνά δύο.

5. Σχήμα τοῦ ἑξαέδρου στερεοῦ.

1. Αἱ διέδροι τοῦ γωνία, ποῦ εἶναι ἴσαι μὲ τὰς ἀντιστοίχους τῶν ἐπιπέδους γωνίας, εἶναι ἐπίσης ἄλλαι ὀξεῖαι καὶ ἄλλαι ἀμβλείαι.

Εἶναι λοιπὸν τὸ στερεὸν ἑξαέδρον, παραλληλεπίπεδον, ἔχει τὰς διέδρους τοῦ γωνίας ὀξείας ἢ ἀμβλείας, τὰς δὲ ἔδρας πλάγια παραλληλόγραμμα, ἴσα καὶ παράλληλα ἀνά δύο (καθὲν μὲ τὸ ἀπέναντί του).

Τὰ τοιαῦτα στερεὰ λέγονται πλάγια παραλληλεπίπεδα.

“Οθεν: Πλάγιον παραλληλεπίπεδον λέγεται τὸ ἑξαέδρον παραλληλεπίπεδον, τοῦ ὁποῖου αἱ ἔδραι εἶναι πλάγια παραλληλόγραμμα, ἴσα δὲ καὶ παράλληλα ἀνά δύο, ἕκαστον μὲ τὸ ἀπέναντί του. (σχ. 46).

2. Διαστάσεις τοῦ πλαγίου παραλληλεπιπέδου

Καὶ τὸ πλάγιον παραλληλεπίπεδον ἔχει τὰς αὐτὰς ἐπεκτάσεις μὲ τὰ προηγούμενα στερεὰ. Καὶ αὐτὸ λοιπὸν ἔχει τρεῖς διαστάσεις, μήκος, πλάτος καὶ ὕψος.

Ἄλλ’ αἱ ἐπεκτάσεις του δὲν εἶναι κάθετοι μεταξύ των καὶ φέρομεν ἡμεῖς τοιαύτας εἰς τὸ μήκος, γιὰ νὰ μετρήσωμεν τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος.

“Οθεν: α) Μήκος τοῦ πλαγίου παραλληλεπιπέδου λέγεται μιὰ ἀκμὴ τῆς ἔδρας τῆς βάσεώς του. (ΑΔ σχ. 46).

β) Πλάτος τοῦ πλαγίου παραλληλεπιπέδου, λέγεται ἡ κάθετος εὐθεΐα, ποῦ φέρομεν εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ μήκους ἀπ’ τὴν ἀπέναντί της ἀκμὴν τῆς βάσεως (ἢ ΒΜ σχ. 46).

γ) Ὑψος τοῦ πλαγίου παραλληλεπιπέδου, λέγεται ἡ κάθετος, ποῦ ἀγεται εἰς τὴν ἔδραν τῆς βάσεως ΑΒΓΔΑ, ἀπὸ ἓν σημείου τῆς ἀπέναντί της ἔδρας ΕΖΗΘΕ (ἢ ΖΛ σχ. 46).

3. Ἰχνογράφαις πλαγίου παραλληλογράμμου

Διὰ νὰ ἰχνογραφήσωμεν πλάγιον παραλληλόγραμμον :

α) Γράφομεν μὲ τὸν κανόνα μίαν γωνίαν ὀξεῖαν τὴν Α (σχ. 47).

β) Φέρομεν με τὸν κανόνα παράλληλον τῆς AB πλευρᾶς τῆς $\Delta\Gamma$.

γ) Φέρομεν ἐπίσης με τὸν κανόνα παράλληλον τῆς ἄλλης πλευρᾶς τῆς $A\Delta$ τὴν $B\Gamma$.

δ) Ἐπεκτείνομεν τὰς παραλλήλους ταύτας μέχρι συναντήσεώς των καὶ ἔχομεν τὸ παραλληλόγραμμον $AB\Gamma\Delta$ (σχ. 47).

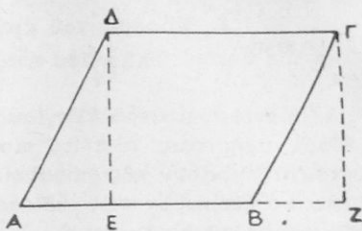
2. Διὰ νὰ γράψωμεν ὁμῶς ἓν ὠρισμένον πλάγιον παραλληλόγραμμον;

α) Γράφομεν με τὸν κανόνα μίαν εὐθείαν καὶ λαμβάνομεν εἰς αὐτὴν μέρος ἴσον με μίαν πλευρὰν τοῦ παραλληλογράμμου.

β) Γράφομεν εἰς τὰ ἄκρα αὐτῆς τὰς δύο γωνίας τοῦ πλαιγίου παραλληλογράμμου (ὀξεῖαν καὶ ἀμβλεῖαν).

γ) Εἰς τὰς πλευρὰς τῶν γωνιῶν τούτων λαμβάνομεν μέρη ἴσα με τὰς πλευρὰς τοῦ παραλληλογράμμου.

Τέλος ἐνοῦμεν τὰ ἄκρα τῶν πλευρῶν των δι' εὐθείας.

Σχ. 47

4. Κατασκευὴ πλαιγίου παραλληλογράμμου ἀπὸ χαρτόνι

Πρὸς τοῦτο ἰχνογραφοῦμεν πρῶτον τὸ πλάγιον παραλληλόγραμμον στὸ χαρτόνι, καὶ ἔπειτα κόπτομεν τὸ χαρτόνι εἰς τὰ χαρθεῖσας πλευρὰς.

5. Ἰχνογράφησις πλαιγίου παραλληλεπίπεδου

Διὰ νὰ γράψωμεν πλάγιον παραλληλεπίπεδον κάμνομεν ὅ,τι καὶ διὰ τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον μετὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ δύο ἴσων ὀρθογώνιων παραλληλογράμμων ἰχνογραφοῦμεν στὸ χαρτόνι δύο πλάγια παραλληλόγραμμα ἴσα.

Ἀσκήσεις:

- 1) Ἀναγνώσατε τὰς ἔδρας τοῦ πλαιγίου παραλληλεπίπεδου (σχ. 46).
- 2) Ἀναγνώσατε τὰς ἀνά 2 ἴσας καὶ παραλλήλους ἔδρας.
- 3) Τὸ πλάγιον παραλληλεπίπεδον ἔχει: Πόσας διέδρους γωνίας; Πόσας τριέδρους; Πόσας ἐπιπέδους;

4) Ποῖαι αἱ ὁμοιότητες τοῦ πλαιγίου καὶ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου;

5) Ποῖαι αἱ διαφοραὶ αὐτῶν;

6) Ποῖα κοινὰ ἔχουν τὸ ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον καὶ τὸ πλάγιον τοιοῦτον;

6. Εὗρεσις τοῦ ἔμβαδου τῆς ἐπιφανείας πλαιγίου παραλληλεπιπέδου

Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ πλαιγίου παραλληλεπιπέδου ἀποτελεῖται ἀπὸ 6 ἔδρας σχήματος πλαιγίου παραλληλογράμμου. Διὰ νὰ εὗρωμεν λοιπὸν τὸ ἔμβαδὸν τῆς ἐπιφανείας ἑνὸς πλαιγίου παραλληλεπιπέδου πρέπει νὰ ξεύρωμεν πῶς εὐρίσκεται τὸ ἔμβαδὸν τῆς ἐπιφανείας πλαιγίου παραλληλογράμμου.

7. Εὗρεσις τοῦ ἔμβαδου τῆς ἐπιφανείας πλαιγίου παραλληλογράμμου

1. Ἔστω ὅτι ἔχομεν νὰ εὗρωμεν τὸ ἔμβαδὸν τοῦ πλαιγίου παραλληλογράμμου ΑΒΓΔ (σχ. 47).

Μετροῦμεν τὴν βάσιν τοῦ ΑΒ καὶ τὸ ὕψος τοῦ ΔΕ καὶ ἔστω $AB = 4 \mu.$ καὶ $\Delta E = 3 \mu.$

Ἀποκόπτομεν τὸ τρίγωνον ΑΔΕ καὶ τὸ τοποθετοῦμεν τοιοῦτοτρόπως, ὥστε ἡ πλευρὰ τοῦ ΑΔ νὰ πέσῃ εἰς τὴν ἴσην τῆς ΒΓ. Σχηματίζεται οὕτως τὸ ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον ΔΓΖΕΔ, τοῦ ὁποίου ἡ βάσις $EZ = AB = 4$ μέτρα καὶ τὸ ὕψος $\Delta E = 3$ μέτρα· τὸ δὲ ἔμβαδὸν τοῦ $4 \times 3 = 12$ τ. μ.

Ἀλλὰ τὸ ὀρθογώνιον τοῦτο παραλληλόγραμμον φανερόν ὅτι εἶναι ἴσον μὲ τὸ πλάγιον παραλληλόγραμμον ΑΒΓΔ. Ἄρα καὶ τὸ ἔμβαδὸν τούτου εἶναι 12 τ. μ. τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται καὶ σ' αὐτό, ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὴν βάσιν τοῦ ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ· ἦτοι $4 \times 3 = 12$ τ. μ.

Ὅθεν: Διὰ νὰ εὗρωμεν τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς πλαιγίου παραλληλογράμμου πολλαπλασιάζομεν τὴν βάσιν τοῦ ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ.

9. Εὗρεσις τοῦ ἔμβαδου τῆς ἐπιφανείας πλαιγίου παραλληλεπιπέδου

Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ πλαιγίου παραλληλεπιπέδου ἀποτελεῖται ἀπὸ 6 πλάγια παραλληλόγραμμα, ἴσα μεταξύ των ἀνά δύο, καθένα μὲ τὸ ἀπέναντί του.

Ἐπομένως εὐρίσκοντες τὸ ἔμβαδὸν μιᾶς ἔδρας τούτου γνωρίζομεν καὶ τὸ ἔμβαδὸν τῆς ἀπέναντί της.

Ἐστὼ δὲ πρὸκειται νὰ εὐρώμεν τὸ ἔμβαδὸν τοῦ πλαγίου παραλληλεπίπεδου (σχ. 48), τοῦ ὁποῦ εἶστω:

α) Τῆς ἔδρας τῆς βάσεως τοῦ ΑΒΓΔΑ τὸ μήκος ΑΔ = 40 μέτρα καὶ τὸ ὕψος ΒΜ = 19 μέτρα.

β) Τῆς ἔδρας ΑΔΘΕΑ τὸ μήκος ΑΔ = 40 μέτρα καὶ τὸ ὕψος ΕΟ = 6 μέτρα.

γ) Τῆς ἔδρας ΑΒΖΕΑ τὸ μήκος ΑΒ = 20 μέτρα καὶ τὸ ὕψος ΕΠ = 6 μέτρα.

δ) Τὸ ἔμβαδὸν τῆς ἔδρας τῆς βάσεως τοῦ ΑΒΓΔΑ εἶναι $40 \times 19 = 760$ τετρ. μέτρα.

ε) Τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἔδρας ΑΔΘΕΑ εἶναι $40 \times 6 = 240$ τετρ. μέτρα.

στ) Τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἔδρας ΕΒΖΕΑ εἶναι $20 \times 6 = 120$ τετρ. μέτρα.

Τὸ ἔμβαδὸν ὅθεν τῶν τριῶν τούτων ἑδρῶν εἶναι $760 + 240 + 120 = 1120$ τετρ. μέτρα.

Ἄλλὰ ἡ ἔδρα ΕΖΗΘΕ εἶναι ἴση μὲ τὴν ἔδραν τῆς βάσεως ΑΒΓΔΑ· ἄρα καὶ αὐτῆς τὸ ἔμβαδὸν εἶναι 760 τετρ. μέτρα.

Ἡ ἔδρα ΒΓΗΖΒ εἶναι ἴση μὲ τὴν ἔδραν ΑΔΘΕΑ· ἄρα καὶ αὐτῆς τὸ ἔμβαδὸν θὰ εἶναι 240 τετρ. μέτρα.

Καὶ ἡ ἔδρα ΔΓΗΘΔ εἶναι ἴση μὲ τὴν ΑΒΖΕΑ· ἄρα καὶ αὐτῆς τὸ ἔμβαδὸν εἶναι 120 τετρ. μέτρα.

Ὅστε καὶ τῶν τριῶν ἄλλων ἑδρῶν ΕΖΗΘΕ, ΒΓΗΖΒ καὶ ΔΓΗΘΔ τὸ ἔμβαδὸν εἶναι $760 + 240 + 120 = 1120$ τετρ. μέτρα. Ὅθεν ἐάν πολλαπλασιάσωμεν τὸ ἔμβαδὸν τῶν τριῶν πρώτων ἑδρῶν ἐπὶ 2, εὐρίσκομεν τὸ ἔμβαδὸν καὶ τῶν 6 ἑδρῶν τοῦ πλαγίου παραλληλεπίπεδου· ἦτοι $1120 \times 2 = 2240$ τετρ. μέτρα.

Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι:

Πρῶτον βρήκαμε τὸ ἔμβαδὸν τῶν τριῶν ἑδρῶν ΑΒΓΔΑ, ΑΔΘΕΑ καὶ ΑΒΖΕΑ, ἐκάστης χωριστά. ἦτοι τῆς ἔδρας τῆς βάσεως καὶ δύο παραπλεύρων ἑδρῶν, αἱ ὁποῖαι μὲ αὐτὴν σχηματίζουν μίαν τρίεδρον γωνίαν. Δεύτερον προσθέσαμεν τὰ ἔμβαδά τῶν τριῶν αὐτῶν ἑδρῶν καὶ τὸ ἄθροισμα πολλαπλασιάσαμεν ἐπὶ 2.

Ὅθεν: Διὰ νὰ εὐρώμεν τὸ ἔμβαδὸν ἐνὸς πλαγίου παραλληλεπίπεδου εὐρίσκομεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς ἔδρας τῆς βάσεως του καὶ τὸ ἔμβα-

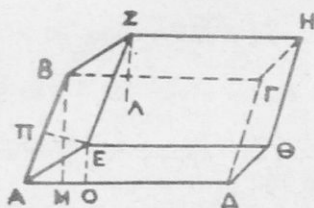
δὸν δύο παραπλεύρων ἐδρῶν μετὰ τῶν ὁποίων αὕτη σχηματίζει μίαν τριεῖδρον γωνίαν, καθεμίᾳ δὲ χωριστά. Προσθέτομεν ἔπειτα τὰ τρία ἐμβαδὰ καὶ τὸ ἄθροισμα πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 2.

10. Εὗρεσις τοῦ ὄγκου πλαγίου παραλληλεπίπεδου

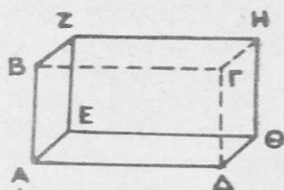
Κατασκευάζομεν ἀπὸ χαρτόνι ἓν πλάγιον παραλληλεπίπεδον μὲ διαστάσεις:

Μήκος $AD=0,30$ μ. Πλάτος $BM=0,15$ μ. καὶ ὕψος $ZL=0,20$ μ. (σχ. 48).

Κατασκευάζομεν μὲ χαρτόνι καὶ ἓν ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον μὲ τὰς αὐτὰς διαστάσεις· ἦτοι: μήκος $AD=0,30$ μ., πλάτος $AB=0,15$ μ. καὶ ὕψος $AE=0,20$ μ. Γεμίζομεν τοῦτο μὲ ἄμμον καὶ

Σχ.48

Σχ. 49

τὸ ἀδειάζομεν εἰς τὸ πλάγιον παραλληλεπίπεδον· βλέπομεν ὅτι καὶ τοῦτο γεμίζει ἀκριβῶς. Ἄρα τὰ δύο παραλληλεπίπεδα ἔχουν τὸν αὐτὸν ὄγκον.

Εὐρίσκομεν τώρα τὸν ὄγκον τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου: ἦτοι $0,30 \times 0,15 \times 0,20 = 0,009$ κ.μ.

Κάμνομεν τὸ ἴδιο καὶ εἰς τὸ πλάγιον παραλληλεπίπεδον· ἦτοι πολλαπλασιάζομεν τὸ μήκος του ἐπὶ τὸ πλάτος του καὶ τὸ γινόμενον τούτων ἐπὶ τὸ ὕψος του. ἦτοι: $0,30 \times 0,15 \times 0,20 = 0,009$ κ.μ.

Βλέπομεν ὅτι εὐρήκαμεν τὸν ὄγκον του, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ αὐτὸς μὲ τὸν ὄγκον τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου. Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι ὁ ὄγκος τοῦ πλαγίου παραλληλεπίπεδου εὐρίσκεται ὅπως καὶ τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου.

Ὅθεν: Διὰ νὰ εὕρωμεν τὸν ὄγκον ἑνὸς πλαγίου παραλληλεπίπεδου πολλαπλασιάζομεν τὸ μήκος του ἐπὶ τὸ πλάτος του καὶ τὸ γινόμενον τούτων ἐπὶ τὸ ὕψος του.

ἦτοι: «Ὁ ὄγκος τοῦ πλαγίου παραλληλεπιπέδου εἶναι γινόμενον τῶν τριῶν του διαστάσεων».

11. Προβλήματα πλαγίου παραλληλεπιπέδου

ΟΜΑΣ Α' (Πλαγίου παραλληλογράμμου)

1. Μία ἄμπελος ἔχει σχῆμα πλαγίου παραλληλογράμμου, τοῦ ὁποίου ἡ μὲν βᾶσις εἶναι 56 μ, τὸ δὲ ὕψος 45 μέτρα. Ποῖον εἶναι τὸ ἔμβαδόν της;

2. Μία αὐλή ἔχει σχῆμα πλαγίου παραλληλογράμμου, τοῦ ὁποίου ἡ βᾶσις εἶναι 34,5 μέτρα, μία δὲ ἀπὸ τὰς μὴ παραλλήλους πρὸς τὴν βᾶσιν πλευράς του 20,60 μέτρα. Πόσα μέτρα εἶναι ἡ περίμετρος του;

3. Μία αὐλή ἔχει σχῆμα πλαγίου παραλληλογράμμου, τοῦ ὁποίου ἡ περίμετρος εἶναι 90 μέτρα, μία δὲ ἀπὸ τὰς μὴ παραλλήλους πρὸς τὴν βᾶσιν πλευράς του 15 μέτρα καὶ ὕψος του 10 μέτρα. Πόση εἶναι ἡ ἐπιφάνειά της;

4. Μία ἄμπελος ἔχει σχῆμα πλαγίου παραλληλογράμμου, μὲ βᾶσιν 108 μέτρων καὶ ὕψος 50,50 μέτρων. Αὕτη ἐπωλήθη ἀντὶ 98.172 δραχμῶν. Πρὸς πόσον ἐπωλήθη τὸ τετραγωνικὸν μέτρον;

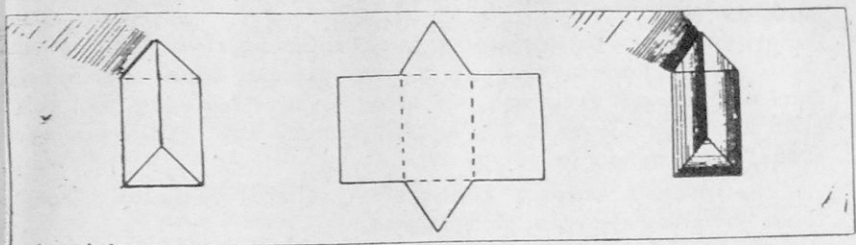
5. Ἐν οἰκοπέδον ἔχει σχῆμα πλαγίου παραλληλογράμμου, τοῦ ὁποίου τὸ μήκος εἶναι 170 μέτρων, τὸ δὲ πλάτος 30 μέτρων. Τοῦτο ἐπωλήθη πρὸς 150 δραχμάς τὸ τετρ. μέτρον. Ποία ἦτο ἡ ἀξία τοῦ οἰκοπέδου;

6. Τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς οἰκοπέδου σχήματος πλαγίου παραλληλογράμμου εἶναι 2420 τετρ. μέτρα, ἡ δὲ βᾶσις του 60,50 μέτρα. Ποῖον εἶναι τὸ ὕψος του;

ΟΜΑΣ Β' (πλαγίου παραλληλεπιπέδου).

1. Ἐνὸς πλαγίου παραλληλεπιπέδου ὄλαι αἷ ἔδραι του εἶναι πλάγια παραλληλόγραμμα (σχ. 48). Ἡ ἔδρα τῆς βάσεως του ἔχει βᾶσιν μὲν 20 μέτρων, ὕψος δὲ 9,50 μέτρων. Ἡ παράπλευρος ἔδρα του, ποὺ ἔχει βᾶσιν κοινὴν μὲ τὴν ἔδραν τῆς βάσεως, ἔχει ὕψος 3 μέτρων. Ἡ δὲ παράπλευρος ἔδρα του, ποὺ μὲ τὰς δύο προηγουμένας σχηματίζουν τριέδρον γωνίαν, ἔχει βᾶσιν μὲν 10 μέτρων, ὕψος δὲ 3 μέτρων. Τὸ ὕψος τέλος τοῦ πλαγίου παραλληλεπιπέδου εἶναι 2,50 μέτρων: α) Ποῖον τὸ ἔμβαδόν του; β) Ποῖος ὁ ὄγκος του;

2. Ἐνός πλαιγίου παραλληλεπιπέδου ὄλαι αἱ ἔδραι του εἶναι πλάγια παραλληλόγραμμα. Ἡ ἔδρα τῆς βάσεως του ἔχει βάσιν μὲν 40 μ., ὕψος δὲ 19 μ. Ἡ παράπλευρος ἔδρα του, ποὺ ἔχει βάσιν κοινὴν μὲ τὴν ἔδραν τῆς βάσεως, ἔχει ὕψος 6 μέτρων· ἡ δὲ παράπλευρος ἔδρα του, ποὺ μὲ τὰς δύο προηγουμένας σχηματίζουν γωνίαν τριεδρον, ἔχει βάσιν μὲν 20 μέτρων, ὕψος δὲ 6 μέτρων. Τὸ ὕψος τοῦ πλαιγίου παραλληλεπιπέδου εἶναι 5 μέτρων. α) Ποῖον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν του ; β) Ποῖος ὁ ὄγκος του ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄ ΠΡΙΣΜΑΤΑ

(ΟΙ μαθηταὶ παρατηροῦν τὰ πρὸ αὐτῶν πρίσματα)

1. Παρατηρήσεις

1. Ἐκαστον ἔχει ὀρισμένον σχῆμα καὶ ὄγκον. ἦτοι εἶναι σῶμα στερεόν.

2. Ἐκαστον εἶναι πολυέδρον.

3. Αἱ ἔδραι ἐκάστου εἶναι ἐπίπεδοι.

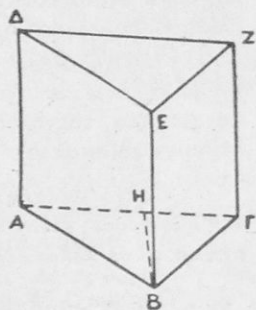
4. Καὶ τοῦτο στηρίζεται διὰ μιᾶς ἔδρας ἢ ὅποια λέγεται ἔδρα τῆς βάσεως· (ἢ $AB\Gamma$ σχ. 49). Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπέναντί της ΔEZ λέγεται ἔδρα τῆς βάσεως.

5. Αἱ ἔδραι του, ποὺ ἐνοῦνται μὲ τὰς ἔδρας τῶν βάσεων του, ἀποτελοῦν τὴν παράπλευρόν του, ἐπιφάνειαν καὶ λέγονται γι' αὐτὸ παράπλευροι ἔδραι· (αἱ $A\Delta Z\Gamma A$, $A\Delta E B A$, $B E Z \Gamma B$).

6. Καὶ τούτων αἱ ἔδραι ἐνοῦνται καὶ σχηματίζουν διέδρους καὶ τριέδρους γωνίας καὶ ἀκμάς.

7. Ἐὰν ἐπεκτείνωμεν τὰς ἔδρας του πρὸς ὄλας τὰς διευθύνσεις των θὰ ἴδωμεν ὅτι παράλληλοι εἶναι πάντοτε μόνον αἱ ἔδραι τῶν δύο βάσεων του, αἱ ὁποῖαι καὶ αἱ δύο ἔχουν τὸ αὐτὸ σχῆμα.

8. Ἐὰν ἰχνογραφήσωμεν σὲ χαρτόνι τὰς ἔδρας τοῦ πρίσματος, τὰς κόψωμεν καὶ τὰς ἐπιθέσωμεν ἀνά δύο τὴν μίαν ἐπάνω εἰς τὴν

Σχ. 49

ἄλλην, θά ἴδωμεν ὅτι ἐφαρμόζουν καὶ ἐπομένως εἶναι ἴσαι μόνον οἱ ἔδραι τῶν δύο βάσεων του, αἱ δὲ παράπλευροι ἔδραι δὲν ἐφαρμόζουν πάντοτε, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι πάντοτε ἴσαι (σχ. 34). Αὐτὰ εἶναι ἴσαι μόνον, ὅταν αἱ ἔδραι τῶν βάσεων τῶν ἔχουν κανονικὸ εὐθύγραμμον σχῆμα (π. χ. σχ. 49).

9. Τὰ ἄκρα ἐκάστης ἔδρας εἶναι εὐθεῖται γραμμαί. Ἄρα οἱ ἔδραι τῶν εἶναι εὐθύγραμμα σχήματα.

Αἱ εὐθεῖται δὲ εἰς τὰς ὁποίας τελειώνουν ταῦτα λέγονται πλευραὶ αὐτῶν.

10. Αἱ πλευραὶ ἐκάστης ἔδρας ἐνοῦνται διὰ τῶν ἄκρων τῶν καὶ σχηματίζουν ἐπιπέδους γωνίας.

11. Ἐάν ἐπεκτείνωμεν τὰς πλευρὰς τῶν ἔδρων του καὶ κατὰ τὰ δύο ἄκρα τῶν θά ἴδωμεν ὅτι μόνον τῶν παραπλευρῶν ἔδρων τῶν αἱ πλευραὶ δὲν συναντῶνται ἀνά δύο, ἐκάστη μὲ τὴν ἀπέναντί της.

Ἔσθεν: Αἱ παράπλευροι ἔδραι εἶναι πάντοτε παραλληλόγραμμα καὶ δὲ ἔδραι τῶν βάσεων του ἔχουν οἰονδήποτε σχῆμα.

12. Ἐάν ἐλέγξωμεν μὲ τὸν γνώμονα τὰς πλευρὰς τῶν ἐπιπέδων του γωνιῶν, θά ἴδωμεν ὅτι εἰς ἄλλα αὐταὶ εἶναι κάθετοι καὶ εἰς ἄλλα ὄχι. Ἐπομένως αἱ ἐπίπεδοι τῶν γωνιῶν εἰς ἄλλα εἶναι ὀρθοί, εἰς ἄλλα ὀξεῖται καὶ ἀμβλεῖται καὶ εἰς ἄλλα μερικαὶ ὀξεῖται καὶ ἀμβλεῖται καὶ μερικαὶ ὀρθαί.

13. Τὸ καθένα λοιπὸν εἶναι: σῶμα, στερεόν, πολύεδρον μὲ παραλλήλους καὶ ἴσας μόνον δύο ἔδρας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν οἰονδήποτε σχῆμα, τὰς δὲ παραπλευροὺς ἔδρας παραλληλόγραμμα. Ταῦτα λέγομεν πρίσματα.

Ἔσθεν: Πρίσμα λέγεται τὸ πολύεδρον στερεόν, τοῦ ὁποῖου μόνον δύο ἔδραι εἶναι ἴσαι καὶ παράλληλοι, ἔχουν δ' αὐταὶ οἰονδήποτε σχῆμα, αἱ δὲ ἄλλαι ἔδραι του, αἱ παράπλευροι, εἶναι παραλληλόγραμμα.

Ὁ κύβος, τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον καὶ τὸ πλάγιον παραλληλεπίπεδον λοιπὸν εἶναι πρίσματα.

14. Αἱ δύο παράλληλοι ἔδραι τοῦ πρίσματος λέγονται βάσεις αὐτοῦ.

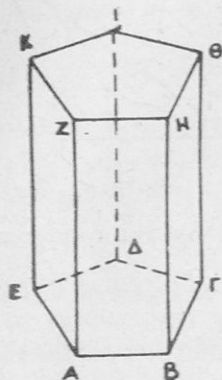
Ἄν αἱ πλευραὶ τούτων εἶναι 3 τὸ σχῆμα τῶν λέγεται τρίπλευρον ἢ τρίγωνον, (διότι αὐταὶ σχηματίζουν 3 ἐπιπέδους γωνίας).

Ἄν αἱ πλευραὶ τῶν βάσεων εἶναι 4, τὸ σχῆμα τῶν λέγεται τετράπλευρον, ἂν δὲ περισσότεραι, πολὺπλευρον ἢ πρ ὕψων.

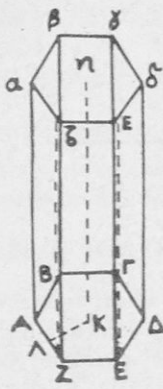
2. Είδη πρισμάτων

Ἐναλόγως τοῦ σχήματος τῶν ἐδρῶν τῶν δύο βάσεων τὸ πρίσμα λέγεται :

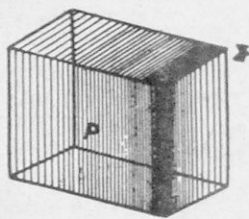
- α) *Τριγωνικόν*, ἂν αὐταὶ εἶναι τρίγωνα (σχ. 49).
- β) *Πενταγωνικόν*, ἂν αὐταὶ εἶναι πεντάγωνα (σχ. 50).
- γ) *Ἑξαγωνικόν*, ἂν αὐταὶ εἶναι ἑξάγωνα, κ.λ.π. (σχ. 51).
- δ) *Κανονικόν* λέγεται τὸ πρίσμα, ὅταν αἱ ἔδραι τῶν βάσεῶν τοῦ εἶναι κανονικὸν εὐθύγραμμον σχῆμα (σχ. 51).

Σχ. 50

Σχ. 51

Σχ. 52

ε) *Ὀρθόν* λέγεται ἓν πρίσμα, ὅταν ὅσαι αἱ παράπλευροι ἔδραι τοῦ εἶναι ὀρθογώνια (ὡς τὰ σχ. 49, 50, 51). Ἐπίσης ὁ κύβος καὶ τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον εἶναι ὀρθὰ πρίσματα.

στ) Πλάγιον ἢ κεκλιμένον λέγεται τὸ πρίσμα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ὀρθόν (ὡς τὸ σχ. 52). Τὸ πλάγιον παραλληλεπίπεδον εἶναι πρίσμα πλάγιον.

3. Σχῆμα τῶν ἐδρῶν τῶν βάσεων τῶν πρισμάτων

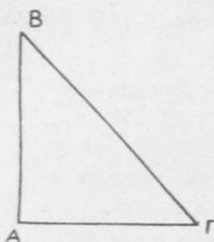
Αἱ ἔδραι λοιπὸν τῶν βάσεων τῶν πρισμάτων εἶναι εὐθύγραμμα σχήματα : Τρίγωνα, πεντάγωνα, ἑξάγωνα κ.λ. πολύγωνα.

4. Τρίγωνα

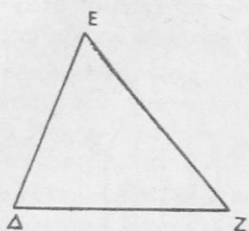
1. Τρίγωνον λέγεται τὸ εὐθύγραμμον σχῆμα, τὸ ὁποῖον ἔχει τρεῖς πλευράς καὶ τρεῖς γωνίας. (Σχ. 53, 54, 55),

2. Ὀρθογώνιον τρίγωνον λέγεται τὸ τρίγωνον, τοῦ ὁποῖου μίαι γωνία εἶναι ὀρθή (ΑΒΓ σχ. 53).

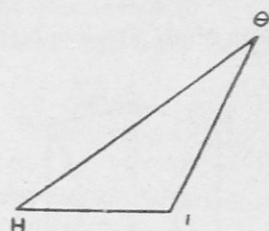
3. Ὄξυγώνιον τρίγωνον λέγεται τὸ τρίγωνον, τοῦ ὁποῖου ὀσαι αἱ γωνίαι εἶναι ὀξειται (ΔΕΖ σχ. 54).

Σχ. 53

Σχ. 54

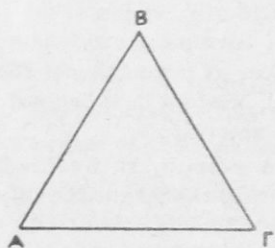

Σχ. 55

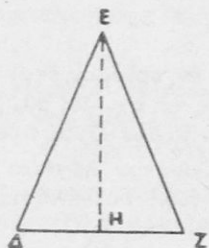
4. Ἀμβλυγώνιον τρίγωνον λέγεται τὸ τρίγωνον, τοῦ ὁποῖου μίαι γωνία εἶναι ἀμβλεῖα (ΗΙΘ σχ. 55).

5. Ἰσόπλευρον τρίγωνον λέγεται ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ τὰς τρεῖς πλευράς του ἴσας πρὸς ἀλλήλας. (ΑΒΓ σχ. 56).

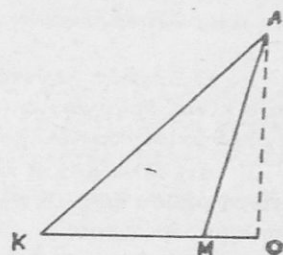
6. Ἰσοσκελές τρίγωνον λέγεται ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχει ἴσας μό-

Σχ. 56

Σχ. 57

Σχ. 58

νον δύο πλευράς (δύο σκέλη). (ΔΕΖ σχ. 57).

7. Σκαλινόν τρίγωνον λέγεται ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχει τὰς τρεῖς πλευράς του ἀνίσους. (ΚΛΜ σχ. 58).

8. Πλευραί τοῦ τριγώνου λέγονται αἰ εὐθεῖαι εἰς τὰς ὁποίας τοῦτο περατοῦται· (ἢ AB , BC , CA σχ. 53).

9) Γωνίαι τοῦ τριγώνου λέγονται αἱ ἐπίπεδοι γωνίαι, πού σχηματίζουν αἱ πλευραὶ τοῦ ἐνούμεναι· (ἢ $AB\Gamma$, ἢ $B\Gamma A$ καὶ ἢ $\Gamma A B$ σχ 53).

10. Κορυφαί τοῦ τριγώνου λέγονται αἱ κορυφαὶ τῶν γωνιῶν τοῦ· (ἢ A , ἢ B , ἢ Γ . σχ. 53).

5. Ἰχνογράφησις τριγώνου

α) Διὰ τὴν ἰχνογραφῆσωμεν ἀπλῶς ἓν τρίγωνον γράφομεν μίαν γωνίαν καὶ ἐνώνομεν τὰ ἐλεύθερα ἄκρα τῶν πλευρῶν τῆς μὲ εὐθεΐαν.

β) Διὰ τὴν γράψωμεν ὁμοίως ἓν ὀρισμένον τρίγωνον γράφομεν διὰ τοῦ κανόνος μίαν πλευρὰν τοῦ καὶ εἰς τὰ ἄκρα τῆς γράφομεν τὰς γωνίας τοῦ τριγώνου, πού ἔχουν κοινὴν τὴν πλευρὰν ταύτην. Ἐπειτα ἐπεκτείνωμεν τὰς ἄλλας δύο πλευράς τοῦ μέχρι συναντήσεώς των.

6. Κατασκευὴ τριγώνου ἀπὸ χαρτόνι

Πρὸς τοῦτο ἰχνογραφοῦμεν τὸ τρίγωνον ἐπὶ χαρτόνι καὶ ἔπειτα κόπτομεν τοῦτο εἰς τὰς χαραχθεῖσας πλευράς τοῦ.

7. Διαστάσεις τοῦ τριγώνου

1. Αἱ ἐπίπεδοι ἐπιφάνειαι τῶν τριγῶνων ἐπεκτείνονται μόνον πρὸς τὰ ἔμπρὸς καὶ πλάγια, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸς τὰ ἄνω. Ὅθεν αἱ διαστάσεις τῶν τριγῶνων εἶναι δύο· μήκος καὶ πλάτος. Εἰς τὰς ἐπιπέδους ἐπιφανείας τὸ μὲν μήκος λέγομεν καὶ βάσιν αὐτῆς, τὸ δὲ πλάτος καὶ ὕψος αὐτῆς.

2. Βάσις παντὸς τριγώνου εἶναι μία ἀπὸ τὰς πλευράς τοῦ. (ἢ AB σχ. 53), ἢ DZ σχ. 54, ἢ KM σχ. 58).

3. Ὑψος παντὸς τριγώνου εἶναι ἡ κάθετος εἰς τὴν βάσιν τοῦ εὐθεῖα ἀπὸ τὴν ἀπέναντι κορυφῆν· (ἢ AB σχ. 53, ἢ EH σχ. 57, ἢ AO σχ. 58).

4. Τοῦ ὀρθογώνιου τριγώνου $AB\Gamma$ (σχ. 53), βάσις μὲν εἶναι μία τῶν πλευρῶν τῆς ὀρθῆς γωνίας τοῦ (ἢ $A\Gamma$), ὕψος δὲ ἡ ἄλλη πλευρὰ τῆς ὀρθῆς γωνίας τοῦ ἢ AB , ἢ ὁποία εἶναι κάθετος εἰς τὴν βάσιν $A\Gamma$.

Ἀσκήσεις :

1. Γράψατε ἓν τρίγωνον ὀρθογώνιον, ἓν ὀξυγώνιον, ἓν ἀμβλυγώνιον.
2. Γράψατε ἓν τρίγωνον ἰσοπλευρον, ἓν ἰσοσκελές, ἓν σκαλινόν.

3. Κατασκευάσατε από χαρτόνι τοιαῦτα τρίγωνα: (ὀρθογώνιον, ὀξυγώνιον, ἀμβλυγώνιον, ἰσοπλευρον, ἰσοσκελές, σκαλινόν).

4. Κατασκευάσατε από χαρτόνι ἓν ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον καὶ ἓν πλάγιον τοιοῦτον· χαράξατε ἔπειτα σ' αὐτὰ ἀνά μίαν διαγώνιον καὶ λυγίστε τα ἑπάνω σ' αὐτές.

Βλέπομεν τότε ὅτι: α) τὸ καθὲν διηρέθη εἰς 2 ἴσα τρίγωνα, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν ἴδιαν βάσιν καὶ τὸ ἴδιον ὕψος μὲ τὰ παραλληλόγραμμο — β) ὅτι τὸ καθὲν τρίγωνον εἶναι τὸ ἡμισυ ἀπὸ τὸ παραλληλόγραμμον, τοῦ ἔχει τὴν ἴδιαν βάσιν καὶ τὸ ἴδιον ὕψος.

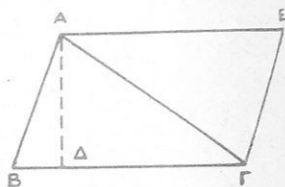
Συμπεράσματα :

1) Ἡ διαγώνιος παντὸς παραλληλογράμμου διαιρεῖ τοῦτο εἰς δύο ἴσα τρίγωνα.

2) Πᾶν τρίγωνον εἶναι τὸ ἡμισυ τοῦ παραλληλογράμμου μὲ τὸ ὅποιον ἔχει τὴν αὐτὴν βάσιν καὶ τὸ αὐτὸ ὕψος.

8. Εὕρεσις τοῦ ἐμβαδοῦ τριγώνου

Ἐστω τοῦ τριγώνου $AB\Gamma$ (σχ. 59)· μετροῦμεν τὴν βάσιν του καὶ τὸ ὕψος του· καὶ ἔστω ἡ βάσις του $B\Gamma = 20$ μ. καὶ τὸ ὕψος του $AD = 8$ μ. Ἀπὸ τὸ σημεῖον A φέρω τὴν AE παράλληλον πρὸς τὴν $B\Gamma$, ἀπὸ δὲ τὸ σημεῖον Γ τὴν GE παράλληλον πρὸς τὴν BA · τοιουτοτρόπως ἔχομεν τὸ πλάγιον παραλληλόγραμμον $AB\Gamma EA$. Ἡ διαγώνιος τοῦ του AG τὸ διαιρεῖ εἰς δύο τρίγωνα $AB\Gamma$ καὶ $A\Gamma E$, τὰ ὁποῖα εἶναι ἴσα. διότι πᾶσα διαγώνιος παραλληλογράμμου διαιρεῖ τοῦτο εἰς δύο τρίγωνα ἴσα.

Σχ. 59

Τὸ ἐμβαδὸν τοῦ πλάγιου παραλληλογράμμου $AB\Gamma EA$ εἶναι $20 \times 8 = 160$ τ. μ.

Ἄρα τοῦ καθενὸς τριγώνου τὸ ἐμβαδὸν εἶναι $\frac{160}{2} = 80$ τ. μ.

Ἄλλὰ τὸ 160 εἶναι γινόμενον τῆς βάσεως $B\Gamma$ τοῦ τριγώνου ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ AD ($20 \times 8 = 160$).

Ὅθεν: Τὸ ἐμβαδὸν τοῦ τριγώνου 80 τ. μ. εἶναι τὸ ἡμισυ τοῦ γινόμενου τῆς βάσεώς του ἐπὶ τὸ ὕψος του ($160 : 2 = 80$).

Διὰ τὰ εὐρωμεν λοιπὸν τὸ ἔμβαδὸν παντὸς τριγώνου πολλαπλασιάζομεν τὴν βάσιν του ἐπὶ τὸ ὕψος του καὶ τὸ γινόμενόν διαιροῦμεν διὰ 2.

9. Προβλήματα

1. Γράψατε ἓν ὀρθογώνιον τρίγωνον, ἓν ὀξυγώνιον ἰσοσκελές, ἓν ἀμβλυγώνιον καὶ εὑρετε τὸ ἔμβαδὸν ἐκάστου.

2. Εὑρετε τὸ ἔμβαδὸν τῶν τριγώνων: α) ΑΒΓ σχ. 53, β) ΔΕΖ σχ. 57, γ) ΚΛΜ σχ. 58).

3. Αἱ πλευραὶ ἑνὸς τριγώνου εἶναι 5 μέτρα, 7 μέτρα καὶ 10 μέτρα. Ποία εἶναι ἡ περίμετρος του;

4. Ἡ πλευρὰ ἑνὸς ἰσοπλεύρου τριγώνου εἶναι 2,06 μέτρα· ποία εἶναι ἡ περίμετρος του;

5. Ἡ βάσις ἰσοσκελοῦς τριγώνου εἶναι 3,80 μέτρα, τὸ δὲ ἔν σκέλος αὐτοῦ 6,45 μέτρα· ποία εἶναι ἡ περίμετρος του;

6. Ἡ περίμετρος ἰσοπλεύρου τριγώνου εἶναι 1,11 μέτρα· πόσα μέτρα εἶναι ἐκάστη τῶν πλευρῶν;

7. Ἡ περίμετρος ἰσοσκελοῦς τριγώνου εἶναι 88 μέτρα, ἡ δὲ βάσις του 18 μέτρα· ποῖον εἶναι τὸ μήκος ἐκάστου σκέλους του;

8. Ἡ βάσις μιᾶς τριγωνικῆς ἀμπέλου εἶναι 80 μέτρα, τὸ δὲ ὕψος τῆς 60 μέτρα· ποῖον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς;

9. Αἱ πλευραὶ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἑνὸς ὀρθογωνίου τριγώνου εἶναι ἢ μὲν μία 20 μέτρα, ἢ δὲ ἄλλη 15 μέτρα· ποῖον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν του;

10. Ἡ βάσις ἑνὸς τριγωνικοῦ ἀγροῦ εἶναι 350 μέτρα, τὸ δὲ ὕψος του 180 μέτρα· πόσα νέα στρέμματα εἶναι ὁ ἀγρὸς οὗτος;

11. Τὸ ἔμβαδὸν τριγώνου εἶναι 150 τετρ. μέτρα, ἡ δὲ βάσις του 20 μέτρα· ποῖον εἶναι τὸ ὕψος του;

12. Τὸ ἔμβαδὸν τριγώνου εἶναι 150 τετρ. μέτρα, τὸ δὲ ὕψος του 15 μέτρα· ποῖον εἶναι τὸ μήκος τῆς βάσεώς του;

13. Τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς ὀρθογωνίου τριγώνου εἶναι 600 τετρ. μέτρα, ἢ δὲ μία πλευρὰ τῆς ὀρθῆς γωνίας 40 μέτρα· πόσα μέτρα εἶναι ἢ ἄλλη πλευρὰ τῆς ὀρθῆς γωνίας;

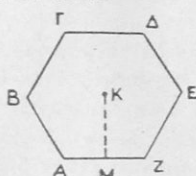
14. Ἡ βάσις ἑνὸς ἀγροῦ τριγωνικοῦ εἶναι 54,60 μέτρων, τὸ δὲ ὕψος 28 μέτρων· τὸ μήκος δὲ ἑνὸς ἄλλου ἀγροῦ σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου καὶ ἴσου πρὸς αὐτὸν εἶναι 40 μέτρων· ποῖον εἶναι τὸ ὕψος τούτου;

10. Πολύγωνα

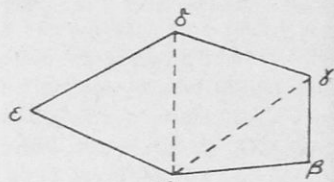
1. Πολύγωνον λέγεται τὸ εὐθύγραμμον σχῆμα τὸ ὁποῖον ἔχει πολλὰς γωνίας (ὡς τὸ ΑΒΓΔΕΖΑ σχ. 60 καὶ αβγδεα 61).

Ἀναλόγως τῶν γωνιῶν του τὸ πολὺγώνον λέγεται πεντάγωνον, ἑξάγωνον, ὀκτάγωνον κλπ.

2. Πλευραὶ τοῦ πολυγώνου λέγονται αἱ εὐθεῖαι εἰς τὰς ὁποίας περατοῦται (ὡς αἱ ΑΒ, ΒΓ, ΓΔ, ΔΕ, ΕΖ, ΖΑ).

Σχ. 60

Σχ. 61

3. Γωνιαὶ τοῦ πολυγώνου λέγονται αἱ

γωνιαὶ τὰς ὁποίας σχηματίζουν αἱ πλευραὶ του ἐνούμεναι (ὡς ἡ ΖΑΒ, ἡ ΑΒΓ κ.λ.π.).

4. Κορυφαὶ τοῦ πολυγώνου λέγονται αἱ κορυφαὶ τῶν γωνιῶν του. (Ὡς ἡ Α, ἡ Β, ἡ Γ, ἡ Δ, ἡ Ε, ἡ Ζ σχ. 60).

5. Κανονικὸν λέγεται τὸ πολὺγώνον, ὅταν ὅλαι αἱ πλευραὶ του καὶ ὅλαι αἱ γωνιαὶ του εἶναι ἴσαι πρὸς ἀλλήλας. (Ὡς τὸ ΑΒΓΔΕΑ σχ. 60).

6. Μὴ κανονικὸν λέγεται τὸ πολὺγώνον, τοῦ ὁποίου αἱ πλευραὶ καὶ αἱ γωνιαὶ δὲν εἶναι ἴσαι πρὸς ἀλλήλας. (Ὡς τὸ αβγδε σχ. 61).

11. Ἰχνογράφησις κανονικοῦ πολυγώνου

Διὰ νὰ ἰχνογραφήσωμεν κανονικὸν πολὺγώνον :

α) Χαράσσομεν μὲ τὸν κανόνα εὐθεῖαν καὶ λαμβάνομεν ἐπάνω εἰς αὐτὴν μέρος ἴσον μὲ τὴν πλευρὰν τοῦ πολυγώνου.

β) Εἰς τὰ ἄκρα τῆς χαράσσομεν γωνίας ἴσας μὲ τὴν τοῦ πολυγώνου.

γ) Εἰς τὰς νέας πλευρὰς χαράσσομεν τὴν αὐτὴν γωνίαν καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρις ὅτου συμπληρωθῇ τὸ πολὺγώνον.

12. Κατασκευὴ κανονικοῦ πολυγώνου ἀπὸ χαρτόνι

α) Οἰοῦδήποτε κανονικοῦ πολυγώνου :

Πρὸς τοῦτο ἰχνογραφοῦμεν πρῶτον τὸ κανονικὸν πολὺγώνον στὸ χαρτόνι καὶ ἔπειτα κόπτομεν τὸ χαρτόνι εἰς τὰς χαραχθεῖσας πλευρὰς του.

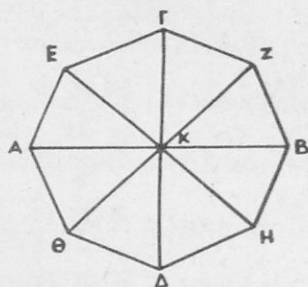
β) Κανονικοῦ ὀκταγώνου :

Κανονικὸν ὀκτάγωνον ἀπὸ χαρτόνι κατασκευάζομεν ὡς ἑξῆς :

Διὰ τοῦ γνώμονος φέρομεν ἐπὶ τὴν εὐθεῖαν AB κάθετον τὴν $ΓΔ$. Αἱ δύο αὗται κάθετοι εὐθεῖαι σχηματίζουν τὰς 4 ὀρθὰς γωνίας $AKΓ$, $ΓKB$, $BKΔ$ καὶ $ΔKA$. Ταύτας διχοτομοῦμεν κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον (σελ. 17 § 10). Ἐκάστη διαιρεῖται εἰς 2 ὀξείας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ καθεμιὰ εἶναι ἴση πρὸς τὸ $\frac{1}{2}$ ὀρθῆς. Ἄρα ὅλαι αἱ χαραχθεῖσαι 8

ὀξείαι γωνίαι εἶναι ἴσαι πρὸς ἀλλή-
 λας· ἤτοι εἶναι γωνίαι $AKE = EKΓ =$
 $= ΓKZ = ZKB = BKH = HKΔ =$
 $= ΔKΘ = ΘKA$.

Φέρομεν ἔπειτα τὰς εὐθεῖας AE , $ΕΓ$, $ΓZ$, ZB , BH , $HΔ$, $ΔΘ$, $ΘA$, καὶ τὰς μετροῦμεν. Εὐρίσκομεν δὲ ὅτι ὅλαι εἶναι ἴσαι πρὸς ἀλλήλας· ἤτοι $AE = ΕΓ = ΓZ = ZB = BH = HΔ = ΔΘ = ΘA$. Τοιοῦτοτρόπως ἰχνο-
 γραφήσαμεν στὸ χαρτόνι τὸ κανονικὸν ὀκτάγωνον σχ. 62.

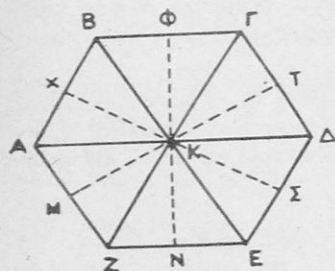
Σχ. 62

Κόπτομεν τέλος τὸ χαρτόνι εἰς τὴν περίμετρον τοῦ κανονικοῦ ὀκταγώνου $AEΓZBHΔΘA$.

13. Εὐρεῖς τοῦ ἔμβαδου κανονικοῦ πολυγώνου

1. Ἐστὼ ὅτι πρόκειται νὰ εὐρώμεν τὸ ἔμβαδον τοῦ κανονικοῦ πολυγώνου $ABΓΔΕΖA$ (σχ. 63), τοῦ ὁποίου βάσις μὲν εἶναι ἡ περίμετρος τοῦ $ABΓΔΕΖA$, ὕψος δὲ ἡ κάθετος KN ἡ ὁποία ἀγεται εἰς μίαν πλευρὰν τοῦ ἐκ τοῦ κέντρου του.

Ἐνόνομεν τὸ κέντρον τοῦ K μὲ τὰς κορυφὰς του A , B , $Γ$, $Δ$, E , Z διὰ τῶν εὐθειῶν AK , BK , $ΓK$, $ΔK$, EK , ZK . Τοιοῦτοτρόπως τὸ πολύγωνον διηρέθη εἰς τὰ τρίγωνα AKB , $BKΓ$, $ΓKΔ$, $ΔKE$, EKZ , ZKA .

Σχ. 63

Τοῦ AKB βάσις εἶναι ἡ AB καὶ ὕψος ἡ KX
 » $BKΓ$ » » » $BΓ$ » » » $KΦ$

Τοῦ	ΓΚΔ	βάσις	εἶναι	ἢ	ΓΔ	καὶ	ὕψος	ἢ	ΚΤ
>	ΔΚΕ	>	>	>	ΔΕ	>	>	>	ΚΣ
>	ΕΚΖ	>	>	>	ΕΖ	>	>	>	ΚΝ
>	ΖΚΑ	>	>	>	ΖΑ	>	>	>	ΚΜ

Αἱ βάσεις ὄλων εἶναι ἴσαι καθὼς καὶ τὰ ὕψη· μετροῦμεν τὴν βάσιν ΑΒ τοῦ τριγώνου ΑΚΒ καὶ τὸ ὕψος ΚΧ καὶ ἔστω ὅτι εὐρομεν ΑΒ = 20 μέτρα καὶ ΚΧ = 16 μέτρα. Θὰ ἔχουν λοιπὸν ὄλα τὰ τρίγωνα βάσιν 20 μέτρων καὶ ὕψος 16 μέτρων. Ὡστε θὰ εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τριγώνου :

$$\alpha) \text{ ΑΚΒ} = \frac{20 \times 16}{2} = \frac{320}{2} = 160 \text{ τ. μ.}$$

$$\beta) \text{ ΒΚΓ} = \frac{20 \times 16}{2} = \frac{320}{2} = 160 \text{ τ. μ.}$$

$$\gamma) \text{ ΓΚΔ} = \frac{20 \times 16}{2} = \frac{320}{2} = 160 \text{ τ. μ.}$$

$$\delta) \text{ ΔΚΕ} = \frac{20 \times 16}{2} = \frac{320}{2} = 160 \text{ τ. μ.}$$

$$\epsilon) \text{ ΕΚΖ} = \frac{20 \times 16}{2} = \frac{320}{2} = 160 \text{ τ. μ.}$$

$$\sigma\tau) \text{ ΖΚΑ} = \frac{20 \times 16}{2} = \frac{320}{2} = 160 \text{ τ. μ.}$$

ὄλων δὲ ὄμοῦ 960 τ. μ.

Ἄλλὰ φανερὸν εἶναι ὅτι τοῦτο εἶναι καὶ τὸ ἔμβαδὸν τοῦ κανονικοῦ πολυγώνου ΑΒΓΔΕΖ. Ἄλλὰ τοῦτο : εὐρίσκομεν καὶ πολλαπλασιάζοντες τὴν περίμετρόν του ΑΒΓΔΕΖΑ, ποὺ εἶναι $20 \times 6 = 120$ μέτρα, ἐπὶ τὸ ὕψος του ΚΧ = 16 καὶ διαιροῦντες διὰ 2· ἦτοι :

$$\frac{120 \times 16}{2} = \frac{1920}{2} = 960 \text{ τ. μ.}$$

Ὅθεν : Διὰ τὰ εὐρωμεν τὸ ἔμβαδὸν κανονικοῦ πολυγώνου πολλαπλασιάζομεν τὴν βάσιν του (περίμετρόν του) ἐπὶ τὸ ὕψος του καὶ τὸ γινόμενον διαιροῦμεν διὰ 2.

14. Προβλήματα

1. Εὐρετε τὸ ἔμβαδὸν τοῦ κανονικοῦ ἑξαγώνου ΑΒΓΔΕΖ, (σχ. 41) μετροῦντες τὴν βάσιν του καὶ τὸ ὕψος του.

2. Εὑρετε τὸ ἔμβαδὸν τοῦ κανονικοῦ ὀκταγώνου σχ. 62.
3. Κατασκευάσατε ἀπὸ χαρτόνι ἕνα ὀκτάγωνον κανονικὸν πολυγώνον καὶ εὑρετε τὸ ἔμβαδὸν του.
4. Ἡ περίμετρος ἑνὸς ὀκταπλεύρου κανονικοῦ πολυγώνου εἶναι 40 μέτρα· ποία εἶναι ἡ πλευρά του ;
5. Ἡ πλευρά ἑνὸς ὀκταπλεύρου κανονικοῦ πολυγώνου εἶναι 30 μέτρα, τὸ δὲ ὕψος του 38 μέτρα· ποῖον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν του ;
6. Τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς κανονικοῦ πολυγώνου εἶναι 2280 τετρ. μέτρα, ἡ δὲ βᾶσις του 120 μέτρα· ποῖον εἶναι τὸ ὕψος του ;
7. Τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς ὀκταπλεύρου κανονικοῦ πολυγώνου εἶναι 512 τετρ. μέτρα, τὸ δὲ ὕψος του 12,8 μέτρα· ποία εἶναι ἡ πλευρά του ;
8. Ἐν οἰκόπεδον ἔχει σχῆμα ἑξαγώνου κανονικοῦ πολυγώνου, τοῦ ὁποῖου ἡ πλευρά εἶναι 108 μέτρα, τὸ δὲ ὕψος του 93,53 μέτρα. Πόσον ἀξίζει τὸ οἰκόπεδον, ἐὰν τὸ τετραγωνικὸν μέτρον αὐτοῦ τιμᾶται 10.000 δραχ.

15. Διαστάσεις τοῦ πρίσματος

Καὶ εἰς τὸ πρίσμα, ὅπως εἰς ὄλα τὰ στερεά, ἔχομεν 3 διαστάσεις· ἦτοι μήκος, πλάτος καὶ ὕψος. α) Μήκος τοῦ πρίσματος εἶναι ἡ βᾶσις (ἢ μήκος) τῆς ἑδρας τῆς βάσεώς του· (ἢ ΑΓ σχ. 49, ἢ ΑΒΓΔΕΖΑ σχ. 51) β) Πλάτος τοῦ πρίσματος εἶναι τὸ ὕψος τῆς ἑδρας τῆς βάσεώς του, (ἢ ΒΗ σχ. 49, ἢ ΚΛ σχ. 51) γ) Ὑψος τοῦ πρίσματος εἶναι ἡ κάθετος, ποὺ ἄγεται εἰς μίαν βᾶσιν του ἀπὸ ἕν σημεῖον τῆς ἄλλης βάσεώς του, (ἢ Κη. σχ. 51).

16. Ἰχνογράφησις πρίσματος

Πρὸς τοῦτο : α) Γράφομεν τὰς δύο βᾶσεις του τὴν μίαν ἄνω καὶ τὴν ἄλλην κάτωθι αὐτῆς ἔτσι, ὥστε αἱ ἀντίστοιχοι πλευραὶ τῶν εἶναι παράλληλοι καὶ β) ἐνοῦμεν τὰς κορυφὰς τῶν ἀπέναντι γωνιῶν δι' εὐθειῶν (σχ. 49, 50, 51).

17. Πῶς ἰχνογραφοῦμεν τὸ ἀνάπτυγμα πρίσματος

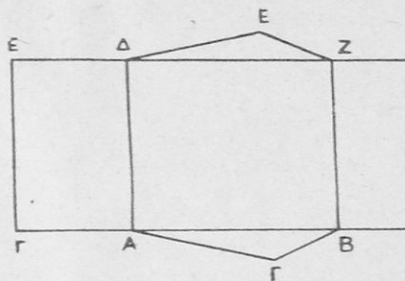
Πρὸς τοῦτο : α) Γράφομεν δύο ὀριζοντίους εὐθείας παραλλήλους, ποὺ ν' ἀπέχουν μεταξύ τῶν, ὅσον τὸ ὕψος τῶν παραπλευρῶν ὀδῶν, ἦτοι τοῦ πρίσματος.

β) Λαμβάνομεν εις αὐτὰς μέρη ἴσα με τὰς ἀκμὰς τῶν ἐδῶν τῶν βάσεων τοῦ πρίσματος.

γ) Ἐνώνομεν ἔπειτα τὰ ἄκρα τῶν τμημάτων τούτων με εὐθείας. Τοιοῦτοτρόπως ἔχομεν τὸ ἀνάπτυγμα τῆς παραπλευροῦ ἐπιφανείας τοῦ πρίσματος.

δ) Γράφομεν τὰς ἔδρας τῶν βάσεων τοῦ πρίσματος κατὰ τὰ γνωστά.

Ἔτσι ἔχομεν τὸ ἀνάπτυγμα τοῦ τριγωνικοῦ πρίσματος σὺν εἰς τὸ σχ. 65.

Σχ. 61

18. Κατασκευὴ πρίσματος ἀπὸ χαρτόνι

Πρὸς τοῦτο: α) Ἰχνογραφοῦμεν στὸ χαρτόνι τὸ ἀνάπτυγμα τοῦ πρίσματος (σχ. 64). Κόπτομεν τὸ χαρτόνι εἰς τὴν περίμετρον τοῦ ἀναπτύγματος. γ) Χαράσσομεν ἑλαφρὰ τὰς μὴ κοπεῖσας ἔδρας. δ) Λυγίζομεν τὰς ἔδρας πρὸς σχηματισμὸν τοῦ πρίσματος. ε) Κολλοῦμεν τὰς ἔδρας στὶς μὴ κολλημένες ἀκμὰς τῶν μετὰ χαρτίνες καὶ γόμμα.

19. Εὗρεσις τοῦ ἔμβαδου τῆς ἐπιφανείας πρίσματος

Ἔστι φανερόν ὅτι τὸ ἔμβαδόν τῆς ἐπιφανείας τοῦ πρίσματος ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ἔμβαδὸν τῶν δύο βάσεων του καὶ ἀπὸ τὰς ἐπιφανείας τῶν παραπλευρῶν του ἑδρῶν ἧτοι τῆς παραπλευροῦ τῆς ἐπιφανείας. Ἄλλ' ὅλων τῶν ἑδρῶν αὐτῶν γνωρίζομεν νὰ εὕρισται τὸ ἔμβαδόν των, ὅποιονδήποτε καὶ ἂν ἔχουν εὐθύγραμμον σῆμα.

Ἐστω τὸ ὀρθὸν κανονικὸν ἑξαγωνικὸν πρίσμα (σχ. 5) πλευρὰ τῆς βάσεώς του $AZ=2 \mu.$ τὸ ὕψος τῆς ἑδρας τῆς βάσεως $KL=1,8 \mu.$ καὶ τὸ ὕψος τοῦ πρίσματος $Kk=8 \mu.$

Αἱ ἔδραι τῶν βάσεων του εἶναι κανονικὰ πολύγωνα, αἱ ἐπιφανείαι αὐτῶν ἑδρῶν ὀρθογώνια παραλληλόγραμμα. Ὅθεν ἔχομεν

α) Έμβαδόν της έδρας της βάσεως ΑΒΓΔΕΖ,

$$\frac{(2 \times 6) \times 1,8}{2} = \frac{12 \times 1,8}{2} = \frac{21,6}{2} = 10,8 \text{ τ. μ.}$$

των δέ δύο βάσεων $10,8 \times 2 = 21,6$ τ. μ.

β) Το έμβαδόν της παραπλεύρου έπιφανείας είναι:

$$(8 \times 2) \times 6 = 16 \times 6 = 96 \text{ τ. μ. (')}.$$

γ) Καί το έμβαδόν του πρίσματος είναι $21,6 + 96 = 117,6$ τ. μ.

“Οθεν: Διά νά εύρωμεν τό έμβαδόν παντός πρίσματος, εύρίσκομεν τό έμβαδόν α) τών έδρῶν τών δύο βάσεών του. β) Τῆς παραπλεύρου του έπιφανείας' και γ) προσθέτομεν τά δύο εύρεθέντα ταῦτα έμβαδά.

20. Εὔρεσις τοῦ ὄγκου παντός πρίσματος

Κατασκευάζομεν ἀπό χαρτόνι ὀρθόν κανονικόν ἑξαγωνικόν πρίσμα (ὡς τοῦ σχ. 51) μέ πλευράν τῆς ἔδρας τῆς βάσεώς του $AZ = 0,10$ μ., ὕψος ταύτης $ΚΛ = 0,09$ μ. και ὕψος τοῦ πρίσματος $Κκ = 0,50$ μ.

Κατασκευάζομεν ἐπίσης ἀπό χαρτόνι και ἕν ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον μέ βάσιν ἴσην μέ τήν τοῦ πρίσματος.

Τό έμβαδόν τῆς ἔδρας τῆς βάσεως τοῦ πρίσματος είναι:

$$\frac{(0,10 \times 6) \times 0,09}{2} = \frac{0,60 \times 0,09}{2} = \frac{0,054}{2} = 0,027 \text{ τ. μ.}$$

Διά νά ἔχη δέ και ἡ ἔδρα τῆς βάσεως τοῦ ὀρθ. παραλληλεπίπεδου έμβαδόν $0,027$ τ. μ., (γιά νά είναι ἴση μέ τήν ἔδραν τῆς βάσεως τοῦ πρίσματος), ἀφοῦ τό πλάτος θά είναι $0,09$ μ., ὅσο και τοῦ πρίσματος, πρέπει τό μήκος του νά είναι $0,027 : 0,09 = 2,7 : 9 = 0,3$ μ.

Τότε και τό έμβαδόν τῆς ἔδρας τῆς βάσεως τοῦ ὀρθ. παραλληλεπίπεδου θά είναι: $0,3 \times 0,09 = 0,027$ τ. μ.

Σημείωσις (1)

Τό έμβαδόν τῆς παραπλεύρου του έπιφανείας εύρίσκομεν και ὡς ἑξῆς: Σκεπάζομεν ταύτην μέ χαρτί και ἀνοίγομεν ἔπειτα τοῦτο. Σχηματίζει τοῦτο ἕν ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον μέ βάσιν τήν περίμετρον τῆς ἔδρας τῆς βάσεως τοῦ πρίσματος και ὕψος τό τοῦ πρίσματος. Τό έμβαδόν τοῦτου είναι: $(2 \times 6) \times 8 = 12 \times 8 = 96$ τ. μ. “Οθεν τό έμβαδόν τῆς παραπλεύρου έπιφανείας παντός πρίσματος εύρίσκεται και ἂν πολλαπλασιάσωμεν τήν περίμετρον τῆς ἔδρας τῆς βάσεώς του ἐπὶ τό ὕψος του.